

32003L0085

22.11.2003.

EIROPAS SAVIENĪBAS OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 306/1

PADOMES DIREKTĪVA 2003/85/EK**(2003. gada 29. septembris)****par Kopienas pasākumiem mutes un nagu sērgas kontrolei, ar kuru atceļ Direktīvu 85/511/EEK un Lēmumus 89/531/EEK un 91/665/EEK un groza Direktīvu 92/46/EEK****(dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši tā 37. panta 3. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽⁴⁾,

tā kā:

(1) Viens no Kopienas uzdevumiem veterinārajā jomā ir uzlabot mājlopu veselības stāvokli, tādējādi paaugstinot lopkopības rentabilitāti un atvieglojot tirdzniecību ar dzīvniekiem un dzīvnieku izcelsmes produktiem. Tajā pašā laikā Kopiena ir arī Vērtību kopiena, un, izstrādājot dzīvnieku slimības apkarošanas politikas, tā nedrīkst pamatoties tikai uz tīri komerciālām interesēm, bet tai patiesi jāņem vērā arī ētikas principi.

(2) Mutes un nagu sērga ir ļoti lipīga pārnadžu vīrusu slimība. Kaut arī mutes un nagu sērga neapdraud sabiedrības veselību, sava ārkārtīgi lielā ekonomiskā nozīmīguma dēļ tā ir pirmajā vietā Starptautiskā epizootiju biroja (OIE) slimību sarakstā A.

(3) Mutes un nagu sērga ir slimība, par kuru noteikti jāziņo, un skartajai dalībvalstij par tās uzliesmojumiem jāinformē Komisija un citas dalībvalstis saskaņā ar Padomes 1982. gada 21. decembra Direktīvu 82/894/EEK par dzīvnieku slimību izziņošanu Kopienā ⁽⁵⁾.

(4) Kopienas pasākumi mutes un nagu sērgas kontrolei ir noteikti Padomes 1985. gada 18. novembra Direktīvā 85/511/EEK, ar ko ievieš Kopienas pasākumus mutes un nagu sērgas kontrolei ⁽⁶⁾. Daudzas reizes šī direktīva ir tikusi būtiski grozīta. Tagad, kad minētajā direktīvā tiek izdarīti jauni grozījumi, skaidrības nolūkos ir vēlams pārstrādāt attiecīgos noteikumus.

(5) Pēc Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvas 90/423/EEK pieņemšanas, ar kuru izdara grozījumus Direktīvā 85/511/EEK, Direktīvā 64/432/EEK par dzīvnieku veselības problēmām, kas iespaido Kopienas iekšējo liellopu un cūku tirdzniecību, un Direktīvā 72/462/EEK par veselības un veterinārās pārbaudes problēmām, importējot govus un cūkas un svaigu gaļu vai gaļas produktus no trešām valstīm ⁽⁷⁾, no 1992. gada 1. janvāra visā Kopienā aizliedza profilaktisko vakcināciju pret mutes un nagu sērgu.

⁽¹⁾ 2002. gada 18. decembra Priekšlikums.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2003. gada 15. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 14. maijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ Atzinums sniegts 2003. gada 2. jūlijā (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁵⁾ OV L 378, 31.12.1982., 58. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2000/556/EK (OV L 235, 19.9.2000., 27. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 315, 26.11.1985., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁷⁾ OV L 224, 18.8.1990., 13. lpp.

- (6) Lai izsargātos no mutes un nagu sērgas uzbrukuma Kopienai un Kopienas mājlopiem no kaimiņvalstīm vai, ievēdot Kopienā dzīvus dzīvniekus un dzīvnieku izcelsmes produktus, nepieciešams veikt aizsargpasākumus. Nekas nenorāda uz to, ka kādu no mutes un nagu sērgas uzliesmojumiem, par kuriem ziņots kopš profilaktiskas vakcinācijas aizliegšanas, var saistīt ar importu, kas veikts saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, un robežkontroles punktos bijis pakļauts veterinārajai kontrolei, kas ieviesta saskaņā ar Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvu 91/496/EEK, ar ko nosaka principus, kas regulē veterinārās kontroles organizēšanu dzīvniekiem, kurus Kopienā ievēd no trešām valstīm⁽¹⁾, un Padomes 1990. gada 10. decembra Direktīvu 90/675/EEK, ar ko nosaka principus, kas regulē veterinārās kontroles organizēšanu produktiem, kurus Kopienā ievēd no trešām valstīm⁽²⁾.
- (7) Tomēr ļoti jāuzsver, ka ir svarīgi precīzi piemērot Kopienas noteikumus par dzīvnieku izcelsmes produktu importu, kaut tikai tādēļ, ka visā pasaulē pieaug tirdzniecība un personu kustība. Dalībvalstīm ir jānodrošina, lai šos tiesību aktus īstenotu pilnībā un lai būtu pieejami pietiekami daudz darbinieku un līdzekļu, lai nodrošinātu stingru kontroli pie ārējām robežām.
- (8) Turklāt Eiropas Parlamenta Mutes un nagu sērgas pagaidu komiteja atklāja, ka praksē robežkontrole nenovērš nozīmīga daudzuma gaļas un gaļas produktu nelegālu ievēšanu Kopienā.
- (9) Ievērojot vienotā tirgus nosacījumus un mājlopu ganāmpulku vispārējo apmierinošo veselības stāvokli, dzīvnieku un dzīvnieku izcelsmes produktu tirdzniecība ir būtiski pieaugusi un dažos Kopienas reģionos ir teritorijas ar augstu mājlopu populācijas blīvumu.
- (10) Mutes un nagu sērgas epidēmija dažās dalībvalstīs 2001. gadā uzskatāmi pierādīja, ka pret mutes un nagu sērgu uzņēmīgu dzīvnieku intensīvas aprites un tirdzniecības dēļ slimības uzliesmojums ātri var pieņemt epizootisku apmēru, izraisot plaša mēroga traucējumus, kas, iespējams, var krasi samazināt pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku audzēšanas un citu lauku ekonomikas nozaru rentabilitāti, kā arī prasa nozīmīgus finanšu resursus kompensācijām lauksaimniekiem un kontroles pasākumu piemērošanai.
- (11) Mutes un nagu sērgas laikā 2001. gadā Komisija pastiprināja Kopienas mutes un nagu sērgas kontroles pasākumus, kas noteikti Direktīvā 85/511/EEK, pieņemot aizsargpasākumus saskaņā ar Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvu 90/425/EEK par veterināro un zootehnisko kontroli, kas piemērojama Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar noteiktiem dzīvnieku dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu⁽³⁾, un Padomes 1989. gada 11. decembra Direktīvu 89/662/EEK par veterināro kontroli Kopienas iekšējā tirdzniecībā, lai izveidotu iekšējo tirgu⁽⁴⁾.
- (12) Komisija 2001. gadā pieņēma arī Lēmumus par ārkārtas vakcināciju saskaņā ar Direktīvu 85/511/EEK. Šos nosacījumus noteica, ņemot vērā ieteikumus, kas ietverti 1991. gada Dzīvnieku veselības un labturības zinātniskās komitejas ziņojumā par stratēģiju ārkārtas vakcinācijai pret mutes un nagu sērgu.
- (13) Šajā direktīvā jāņem vērā dalībvalstu ekspertu grupu ziņojums par Kopienas tiesību aktu pārskatu par mutes un nagu sērgu 1998. gadā, kas atspoguļo dalībvalstu iegūto pieredzi klasiskā cūku mēra laikā 1997. gadā, un 2001. gada decembrī Briselē notikušās Starptautiskās konferences par mutes un nagu sērgas profilaksi un kontroli secinājumi.
- (14) Šajā direktīvā jāņem vērā Eiropas Parlamenta 2002. gada 17. decembra Rezolūcija par mutes un nagu sērgas epidēmiju 2001. gadā Eiropas Savienībā⁽⁵⁾, kas pamatota uz Mutes un nagu sērgas pagaidu komitejas secinājumiem.
- (15) Jāņem vērā ieteikumi, kas ietverti Eiropas Komisijas Trīsdesmitās sesijas par mutes un nagu sērgas kontroli Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas 1993. gada Ziņojumā par obligātajiem standartiem laboratorijām, kas strādā ar mutes un nagu sērgas vīrusu laboratorijas apstākļos un dzīvus organismos.
- (16) Šajā direktīvā jāņem vērā arī grozījumi, kas izdarīti SEB Dzīvnieku veselības kodeksā un Diagnosticējošo pārbaužu un vakcīnu standartu rokasgrāmatā (SEB Rokasgrāmatā).

⁽¹⁾ OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

⁽²⁾ OV L 373, 31.12.1990., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 162, 1.7.1996., 1. lpp.).

⁽³⁾ OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/33/EK (OV L 315, 19.11.2002., 149. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 395, 30.12.1989., 13. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/118/EEK (OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 21 E, 24.1.2002., 339. lpp.

- (17) Lai nodrošinātu visu iespējamo mutes un nagu sērgas uzliesmojumu agru atklāšanu, vajadzīgas tiesību normas, kas piespiedu personas, kuras atrodas kontaktā ar to sugu dzīvniekiem, kas uzņēmīgi pret slimību, ziņot kompetentajām iestādēm par visiem iespējamajiem saslimšanas gadījumiem. Dalībvalstīs jāievieš regulāras pārbaudes, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki patiešām pārzina un piemēro vispārējos noteikumus par slimības kontroli un biodrošību.
- (18) Tikko ir radušās aizdomas par mutes un nagu sērgas klātbūtni, ir jārikojas, lai varētu īstenot tūlītējus un efektīvus kontroles pasākumus, tiklīdz šīs aizdomas ir apstiprinātas. Kompetentajām iestādēm jāpielāgo šādi pasākumi atkarā no situācijas attiecīgajā dalībvalstī. Tomēr šos pasākumus jāpastiprina arī ar īpašiem aizsardzības pasākumiem, kurus ievieš saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem.
- (19) Dalībvalstīs valsts laboratoriju tīkla aizbildniecībā jāveic slimības ātra un sīka diagnostika un attiecīgā vīrusa identifikācija. Ja vajadzīgs, sadarbība starp valstu laboratorijām jānodrošina Kopienas references laboratorijai, kuru norīkojusi Komisija saskaņā ar Pastāvīgās pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejas procedūru, kas noteikta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 178/2002, ar ko nosaka pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgos principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un nosaka procedūras pārtikas nekaitīguma jomā ⁽¹⁾.
- (20) (20) Attiecībā uz laboratorisko mutes un nagu sērgas diferenciāldiagnostiku jāņem vērā Komisijas 2000. gada 4. jūlija Lēmums 2000/428/EK, ar ko nosaka diagnostikas kārtību, paraugu atlases metodes un kritērijus laboratorisko pārbaūžu rezultātu vērtējumam attiecībā uz cūku vezikulārās slimības un tās diferenciāldiagnostikas apstiprinājumu ⁽²⁾.
- (21) Kopienas mutes un nagu sērgas kontroles pasākumiem jābalstās, pirmkārt, uz inficētā ganāmpulka iznīcināšanu. Uzņēmīgo sugu inficētie dzīvnieki nekavējoties jānokauj saskaņā ar Padomes 1993. gada 22. decembra Direktīvu 93/119/EEK par dzīvnieku aizsardzību kaušanas vai nogalināšanas laikā ⁽³⁾. Ja iespējams, mirušo vai nokauto dzīvnieku liemeņu apstrāde jāveic saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 3. oktobra Regulu (EK) Nr. 1774/2002, ar ko nosaka veselības aizsardzības noteikumus attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes blakusproduktiem, kuri nav paredzēti cilvēku uzturam ⁽⁴⁾.
- (22) Jāintegrē sabiedrības veselības un vides aizsardzības viedokļi mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā, it īpaši, izveidojot kompetento veterināro un vides iestāžu ciešu sadarbību. Padomes 1996. gada 24. septembra Direktīva 96/61/EK par piesārņojuma integrētu novēršanu un kontroli ⁽⁵⁾ prasa, lai iekārtām dzīvnieku liemeņu un dzīvnieku izcelsmes atkritumu utilizācijai un pārstrādei ar īpašu pārstrādes jaudu būtu integrēta vides atļauja. Jāizvairās no nevajadzīga riska, ko varētu radīt dzīvnieku liemeņu sadedzināšana uz sārziem vai apglabāšana kopējās atkritumu izgāztuvēs.
- (23) Tiklīdz notiek uzliesmojums, ir jānovērš slimības jebkāda veida izplatīšanās, rūpīgi uzraugot dzīvnieku un iespējami inficēto produktu pārvietošanu, un, vajadzības gadījumā, veicot ārkārtas vakcināciju, it īpaši teritorijās ar augstu mājlopu populācijas blīvumu.
- (24) Pasākumi, kas tika veikti, lai kontrolētu mutes un nagu sērgas epidēmiju, kas 2001. gadā uzliesmoja dažās dalībvalstīs, parādīja, ka starptautiskajos un Kopienas tiesību aktos un no tiem izrietošajās praksēs nav pietiekami ņemta vērā iespēja, ko sniedz ārkārtas vakcinācija un turpmākās pārbaudes, lai vakcinētajā populācijā atklātu inficētos dzīvniekus. Pārāk liela nozīme tika piešķirta ar tirdzniecības politiku saistītajiem aspektiem, kā rezultātā vakcinācija netika veikta par tad, kad tā bija atļauta.
- (25) Mutes un nagu sērgas kontrolei pieejamas dažādas stratēģijas. Epidēmijas gadījumā, izvēloties slimības kontroles stratēģiju, būtu jāņem vērā arī, kura stratēģija rada vismazāko iespējamo ekonomisko kaitējumu ekonomikas nelauksaimniecības nozarēm.
- (26) Veicot ārkārtas vakcināciju bez tālākas vakcinēto dzīvnieku nokaušanas, var ievērojami samazināt slimības kontroles nolūkā nokaujamo dzīvnieku skaitu. Pēc tam ar atbilstošām pārbaudēm jāpamato infekcijas neesība.
- (27) Tīrīšanai un dezinfekcijai jābūt Kopienas mutes un nagu sērgas kontroles politikas sastāvdaļai. Dezinfekcijas līdzekļi jālieto atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvai 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 167, 7.7.2000., 22. lpp.

⁽³⁾ OV L 340, 31.12.1993., 21. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 273, 10.10.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 808/2003 (OV L 117, 13.5.2003., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 257, 10.10.1996., 26. lpp.

⁽⁶⁾ OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.

- (28) Sperma, olšūnas un embriji, kas iegūti no uzņēmīgu pret slimību sugu dzīvniekiem un kas inficēti ar mutes un nagu sērgas vīrusu, var veicināt slimības izplatīšanos, un tādēļ uz tiem jāattiecinā ierobežojumi papildus tiem dzīvnieku veselības nosacījumiem, kuri Kopienas iekšējai tirdzniecībai noteikti šajos lēmumos:
- Padomes 1988. gada 14. jūnija Direktīvā 88/407/EEK par dzīvnieku veselības prasībām, kas piemērojamas mājas liellopu sasaldētas spermas iekšējai tirdzniecībai un ievadumiem Kopienā ⁽¹⁾,
 - Padomes 1989. gada 25. septembra Direktīvā 89/556/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem, kas reglamentē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopu sugu mājdzīvnieku embrijiem un to importu no trešām valstīm ⁽²⁾,
 - Padomes 1992. gada 13. jūlija Direktīvā 92/65/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības prasības attiecībā uz tādu dzīvnieku, spermas, olšūnu un embriju tirdzniecību un importu Kopienā, uz kuriem neattiecas dzīvnieku veselības prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 90/425/EEK A pielikuma I sadaļā ⁽³⁾.
- (29) Uzliesmojuma gadījumā var būt vajadzīgs piemērot kontrolpasākumus ne tikai pret slimību uzņēmīgo sugu inficētajiem dzīvniekiem, bet arī tādu pret šo slimību neuzņēmīgu sugu dzīvniekiem, kuri var būt tikai mehāniski vīrusa pārnēsātāji. Mutes un nagu sērgas epidēmijas laikā 2001. gadā ierobežoja arī tādu zirgu dzimtas dzīvnieku pārvietošanu, kas nāca no saimniecībām, kurās turēja pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, un to apkārtnes, un, lai kontrolētu tirdzniecību ar zirgu dzimtas dzīvniekiem no mutes un nagu sērgas skartajām valstīm, papildus prasībām, kas paredzētas Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/426/EEK par dzīvnieku veselības nosacījumiem attiecībā uz zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu un importu no trešām valstīm ⁽⁴⁾, tika pieprasīts īpašs sertifikāts.
- (30) Attiecībā uz dzīvnieku veselību, nosacījumi dzīvnieku izcelsmes produktu, kas paredzēti lietošanai pārtikā, laišanai tirgū, tirdzniecībai un importam ir noteikti šajās direktīvās:
- Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/433/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar svaigu gaļu ⁽⁵⁾,
 - Padomes 1976. gada 21. decembra Direktīva 77/99/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē gaļas produktu un dažu citu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un tirdzniecību ⁽⁶⁾,
 - Padomes 1980. gada 22. janvāra Direktīva 80/215/EEK par veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar gaļas produktiem ⁽⁷⁾,
 - Padomes 1990. gada 27. novembra Direktīva 91/495/EEK par sabiedrības veselības un dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē trušu gaļas, kā arī saimniecībās audzētu medījamo dzīvnieku, gaļas ražošanu un laišanu tirgū ⁽⁸⁾,
 - Padomes 1994. gada 14. decembra Direktīva 94/65/EK, ar ko nosaka prasības maltas gaļas un gaļas izstrādājumu ražošanai un laišanai tirgū ⁽⁹⁾,
 - Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīva 2002/99/EK, ar ko nosaka dzīvnieku veselības noteikumus, kas regulē dzīvnieku izcelsmes produktu, kas domāti lietošanai pārtikā, ražošanu, apstrādi, izplatīšanu un ieviešanu ⁽¹⁰⁾.
- (31) Šīs direktīvas pašlaik tiek aizstātas. Atsauču pārskatāmības labad pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku gaļas un gaļas produktu apstrāde, kas nepieciešama, lai nodrošinātu, ka tiek iznīcināts iespējama mutes un nagu sērgas vīruss, ir precizēta šās direktīvas VII līdz IX pielikumā, kuri balstās uz minētajām direktīvām un atbilst OIE ieteikumiem.

⁽¹⁾ OV L 194, 22.7.1988., 10. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽²⁾ OV L 302, 19.10.1989., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 94/113/EK (OV L 53, 24.2.1994., 23. lpp.).

⁽³⁾ OV L 268, 14.9.1992., 54. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1282/2002 (OV L 187, 16.7.2002., 13. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 224, 18.8.1990., 42. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2002/160/EK (OV L 53, 23.2.2002., 37. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 121, 29.7.1964., 2012./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/23/EK (OV L 243, 11.10.1995., 7. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 26, 31.1.1977., 85. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 97/76/EK (OV L 10, 16.1.1998., 25. lpp.).

⁽⁷⁾ OV L 47, 21.2.1980., 4. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

⁽⁸⁾ OV L 268, 24.9.1991., 41. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/65/EK (OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.).

⁽⁹⁾ OV L 368, 31.12.1994., 10. lpp.

⁽¹⁰⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2003. gada Pievienošanās aktu.

- (32) Dzīvnieku veselības noteikumi, kas regulē lietošanai pārtikā paredzētu dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu, apstrādi, izplatīšanu un ieviešanu, ir noteikti Padomes 2002. gada 16. decembra Direktīvā 2002/99/EK⁽¹⁾.
- (33) Padomes 1992. gada 16. jūnija Direktīva 92/46/EEK, ar ko paredz veselības prasības attiecībā uz svaigpiena, termiski apstrādāta piena un piena produktu ražošanu un laišanu tirgū⁽²⁾, paredz apstrādi pienam, kas iegūts no dzīvniekiem, kuri turēti saskaņā ar Kopienas mutes un nagu sērgas kontroles pasākumiem noteikto uzraudzības zonu robežās. Šīs direktīvas prasības nav pietiekamas, jo tās neparedz apstrādi pienam no aizsargioslām un no vakcinētiem dzīvniekiem. Turklāt, šajā direktīvā paredzētā apstrāde pienam, kas domāts lietošanai pārtikā, pārsniedz OIE kodeksa prasības attiecībā uz mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu pienā, un tā rezultātā rodas loģistikas problēmas iznīcināt nozīmīgu daudzumu piena, ko noraidījušas pienotavas. Šajā direktīvā jāiekļauj sīkāk izstrādāti noteikumi par uzņēmīgo sugu dzīvnieku piena savākšanu un pārvadāšanu teritorijās, kas pakļautas mutes un nagu sērgas kontroles pasākumiem. Šīs direktīvas IX pielikumā precizētā piena un piena produktu apstrāde atbilst OIE ieteikumiem iespējamā mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanai pienā un piena produktos. Tādēļ atbilstoši jāgroza Direktīva 92/46/EEK.
- (34) Attiecībā uz dzīvnieku izcelsmes produktiem jāņem vērā Padomes 1992. gada 17. decembra Direktīva 92/118/EEK, ar ko paredz dzīvnieku veselības un sabiedrības veselības prasības attiecībā uz tādu produktu tirdzniecību un ieviešanu Kopienā, uz kuriem neattiecas šādas prasības, kas paredzētas īpašos Kopienas noteikumos, kuri minēti Direktīvas 89/662/EEK A pielikuma I daļā, un — attiecībā uz slimību izraisītājiem — īpašos Kopienas noteikumus, kuri minēti Direktīvā 90/425/EEK⁽³⁾. Daži Direktīvas 92/118/EEK noteikumi var būt iekļauti Regulā (EK) Nr. 1774/2002.
- (35) Reģionalizācijas principa piemērošanai jāļauj īstenot stingrus kontroles pasākumus, tai skaitā ārkārtas vakcināciju, noteiktā Kopienas daļā, neapdraudot vispārējās Kopienas intereses. Piena pārstrādes un gaļas produktus, kas iegūti no vakcinētiem dzīvniekiem, var laist tirgū saskaņā ar attiecīgajiem Kopienas tiesību aktiem un jo īpaši ar šo direktīvu.
- (36) Reģioni ir noteikti Direktīvā 64/432/EEK. Komisijas 2002. gada 11. decembra Lēmums 2002/807/EK, ar kuru nosaka kodificēšanas veidu un kodus dzīvnieku slimību izziņošanai, ievērojot Padomes Direktīvu 82/894/EEK⁽⁴⁾, precizē administratīvos apgabalus dalībvalstīs saistībā ar slimības kontroles pasākumiem un ziņošanu par slimību.
- (37) Lai aizsargātos no ārkārtas situācijām, Kopiena saskaņā ar Padomes 1991. gada 11. decembra Lēmumu 91/666/EEK, ar ko izveido Kopienas mutes un nagu sērgas vakcīnu rezerves⁽⁵⁾, izveido inaktivētu mutes un nagu sērgas vīrusa antigēnu rezerves, ko glabā tām paredzētās telpās, un Kopienas antigēnu un vakcīnu banku. Jāizveido pārredzamas un efektīvas procedūras, lai garantētu piekļuvi antigēniem bez nepamatotas kavēšanās. Turklāt, dažas dalībvalstis ir izveidojušas un uztur antigēnu un vakcīnu bankas.
- (38) Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīva 2001/82/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm,⁽⁶⁾ pieprasa, lai, tikai ar nelieliem izņēmumiem, visām veterinārajām zālēm, kas laistas tirgū Kopienas teritorijā, būtu tirdzniecības atļauja. Turklāt minētā direktīva nosaka kritērijus tirdzniecības atļaujas piešķiršanai veterinārajām zālēm, tai skaitā imunoloģiskām veterinārajām zālēm. Minētā direktīva pilnvaro dalībvalstis atļaut laist savos tirgos produktus bez tirdzniecības atļaujas nopietnu epidēmiju gadījumos ar noteiktiem nosacījumiem. Mutes un nagu sērga, iespējams, var izvērsties par nopietnu epidēmiju. Efektīvas aizsardzības sniegšanai ārkārtas gadījumā uzņēmīgajām sugām nepieciešamā antigēna ātrās mainīšanās dēļ vakcīnas pret mutes un nagu sērgu pretendē uz šajā direktīvā paredzēto atbrīvojumu.
- (39) Kopienas references laboratorijai jākonsultē Komisija un dalībvalstis par nepieciešamajām vakcīnām un antigēniem, jo īpaši, ja ir atklāts vīrusu celms, pret kuru vakcīnas, kas ražotas uz to antigēnu bāzes, kuri glabājas Kopienas antigēnu un vakcīnu bankā, nesniedz pietiekamu aizsardzību.

⁽¹⁾ OV L 18, 23.1.2003., 11. lpp.

⁽²⁾ OV L 268, 14.9.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 94/71/EK (OV L 368, 31.12.1994., 33. lpp.).

⁽³⁾ OV L 62, 15.3.1993., 49. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Lēmumu 2003/42/EK (OV L 13, 18.1.2003., 24. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 326, 22.12.2000., 80. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2002/807/EK (OV L 279, 17.10.2002., 50. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 368, 21.12.1991., 21. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2001/181/EK (OV L 66, 8.3.2001., 39. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

(40) Attiecībā uz apzinātu mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanu kā piesardzības līdzekli ir lietderīgi piemērot īpaas procedūras gan antigēnu iepirkumam Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai, gan noteiktas informācijas publicēšanai, kas saistās ar slimības kontroles pasākumiem.

(41) Uzņēmīgu mājlopu populāciju, kas ir pilnīgi bez imunitātes, atrašanās dalībvalstīs prasa pastāvīgu izglītošanu par šo slimību un gatavību tai. Vajadzība pēc sīki izstrādātiem ārkārtas rīcības plāniem vēlreiz tika pierādīta 2001. gada mutes un nagu sērgas epidēmijas laikā. Pašlaik visām dalībvalstīm ir ārkārtas rīcības plāni, ko apstiprinājis Komisijas 1993. gada 23. jūlija Lēmums 93/455/EEK, ar ko apstiprina noteiktus ārkārtas rīcības plānus mutes un nagu sērgas kontrolei⁽¹⁾. Šādi ārkārtas rīcības plāni regulāri jāpārskata, cita starpā, ievērojot dalībvalstīs veiktu reālā laika trauksmes mācību rezultātus, 2001. gada epidēmijas pieredzi, un lai iekļautu tajos vides aizsardzības pasākumus. Jānodrošina dalībvalstīs organizēt un veikt šādas mācības ciešā sadarbībā un pārrobežu mērogā. Jānodrošina Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm paredzēt tehniskās palīdzības ieviešanu, kas būtu pieejama epidēmijas skartajām dalībvalstīm.

(42) Gan lai aizsargātu Kopienas mājlopus, gan, pamatojoties uz riska novērtējumu, jāizstrādā noteikumi, lai palīdzētu blakus esošajām kaimiņvalstīm, kurās ir lopu un nagu sērgas infekcija vai kurās pastāv risks, ka izcelsies šī slimība, jo īpaši attiecībā uz antigēnu vai vakcīnu ārkārtas piegādi. Tomēr šādus noteikumus jāpiemēro, neierobežojot nolīgumus par pieeju Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai, kas noslēgtas starp trešo valsti un Kopienas.

(43) Padomes 1990. gada 26. jūnija Lēmumu 90/424/EEK par izdevumiem veterinārijas jomā⁽²⁾ piemēro mutes un nagu sērgas parādīšanās gadījumā, un tas paredz Kopienas atbalstu, kas piešķirams references laboratorijām un antigēnu un vakcīnu bankām. Ikvienam atbildīgajam, ko Kопiena izmaksājusi dalībvalstīm par finansiāliem izdevumiem saistībā ar kontroles pasākumiem mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā, jābūt pakļautam rūpīgai pārbaudei vismaz attiecībā uz tā prasību minimuma izpildi, kas noteikts šajā direktīvā.

(44) Lai nodrošinātu dalībvalstu un Kopienas ciešu sadarbību mutes un nagu sērgas kontrolē un, ņemot vērā šīs slimības īpatnības, Komisijai jābūt tiesīgai grozīt un

pielāgot noteiktus kontroles pasākumu tehniskos aspektus. Vajadzības gadījumā Komisijai, izdarot jebkādus šādus grozījumus vai pielāgojumus, jābalstās uz veterinārās ekspertīzes, kas veikta saskaņā ar Komisijas 1998. gada 4. februāra Lēmumu 98/139/EK, ar ko nosaka izpildes kārtību pārbaudēm uz vietas, ko veterinārajā jomā dalībvalstīs izdara Komisijas eksperti⁽³⁾, rezultātiem.

(45) Dalībvalstīm jāparedz noteikumi par sankcijām, kas piemērojamas attiecībā uz šās direktīvas noteikumu pārkāpumiem, un jānodrošina, lai tās tiktu īstenotas. Šīm sankcijām jābūt iedarbīgām, samērīgām un preventīvām.

(46) Saskaņā ar proporcionalitātes principu, lai sasniegtu galveno mērķi un uzliesmojuma gadījumā ātri atgūtu katras dalībvalsts no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas valsts statusu, ir nepieciešami un atbilstoši gadījumam izstrādāt normas pasākumiem, lai palielinātu sagatavotību slimībai un iespējami īsā laikā kontrolētu uzliesmojumus, ja nepieciešams, arī ar ārkārtas vakcinācijas palīdzību un ierobežotu nelabvēlīgo ietekmi uz mājlopu un dzīvnieku izcelsmes produktu ražošanu un tirdzniecību. Šī direktīva nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs, lai sasniegtu saskaņā ar Līguma 5. panta trešo daļu izvirzītos mērķus.

(47) Šās direktīvas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, kas nosaka procedūras, kas jāveic, lai īsteno tu Komisijai uzticētās izpildu pilnvaras⁽⁴⁾,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Šajā direktīvā izklāstīti:

a) minimālie kontroles pasākumi, kas jāpiemēro visu tipu vīrusu mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā;

⁽¹⁾ OV L 213, 24.8.1993., 20. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2001/96/EK (OV L 35, 6.2.2001., 52. lpp.).

⁽²⁾ OV L 224, 18.8.1990., 19. lpp. Lēmumā jaunākie grozījumi izdarīti ar Lēmumu 2001/572/EK (OV L 203, 28.7.2001., 16. lpp.).

⁽³⁾ OV L 38, 12.2.1998., 10. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

b) atsevišķi preventīvi pasākumi, kuru mērķis ir vairot kompetento iestāžu un lauksaimnieku sabiedrības izpratni par mutes un nagu sērgu un sagatavotību šai slimībai.

2. Dalībvalstis joprojām brīvi var veikt stingrākus pasākumus šās direktīvas noteiktajā jomā.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā izmantotas šādas definīcijas:

a) “pret slimību uzņēmīgās sugas dzīvnieks” ir ikviens pārnadžu (*Artiodactyla*) kārtas *Ruminantia*, *Suina*, un *Tylododa* apakškārtas mājdzīvnieks vai savvaļas dzīvnieks.

Īpašiem pasākumiem, sevišķi, piemērojot 1. panta 2. punktu, 15. pantu un 85. panta 2. punktu, par dzīvniekiem, kas saskaņā ar zinātniskiem datiem ir uzņēmīgi pret mutes un nagu sērgu, var uzskatīt arī citus dzīvniekus, piemēram, *Rodentia* vai *Proboscidae* kārtas dzīvniekus;

b) “saimniecība” ir lauksaimniecības vai citas telpas, tai skaitā arēnas, kuras atrodas dalībvalsts teritorijā un kurās pastāvīgi vai īslaicīgi audzē vai tur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus.

Tomēr 10. panta 1. punkta piemērošanai šī definīcija neietver cilvēku dzīvojamās platības šādās saimniecībās, ja vien tur pastāvīgi vai īslaicīgi netiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, ieskaitot 85. panta 2. punktā minētos dzīvniekus, lopkautuves, transportlīdzekļus, robežkontroles punktus vai iežogotas teritorijas, kur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki tiek turēti un kur tos var medīt, ja šādu iežogotu teritoriju lielums nav tāds, kas 10. pantā paredzētos pasākumus padara par nepiemērojamiem;

c) “ganāmpulks” ir dzīvnieks vai dzīvnieku grupa, ko tur saimniecībā kā epidemioloģisku vienību; ja saimniecībā tur vairāk par vienu ganāmpulku, tad katrs no šiem ganāmpulkiem veido atsevišķu vienību ar vienādu veselības stāvokli;

d) “īpašnieks” ir ikviena persona vai personas, fiziskas vai juridiskas, kā īpašumā ir pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieks vai kam uzticēta minēto dzīvnieku turēšana par finanšālu atlīdzību vai bez tās;

e) “kompetenta iestāde” ir dalībvalsts iestāde, kuras kompetencē ir veikt veterinārās vai zootehniskās pārbaudes, vai jebkura iestāde, kam tā deleģējusi šīs pilnvaras;

f) “valsts pilnvarots veterinārārsts” ir veterinārārsts, kuru iecēlusi dalībvalsts kompetentā iestāde;

g) “pilnvarojums” ir kompetento iestāžu izdots rakstisks pilnvarojums, kura vajadzīgajām kopijām jābūt pieejamām turpmākām pārbaudēm saskaņā ar atbilstošajiem tiesību aktiem attiecīgajā dalībvalstī;

h) “inkubācijas periods” ir laika posms starp inficēšanos ar mutes un nagu sērgu un tās parādīšanos. Respektīvi, šajā direktīvā, — 14 dienu govīm un cūkām, un 21 diena aītām un kazām, un visiem pārējiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem;

i) “iespējami slim dzīvnieks” ir ikviens pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieks, kuram ir tādi klīniskie simptomi vai pēcnāves audu bojājumi, vai reakcija uz laboratoriskajām pārbaudēm, ka rodas pamatotas aizdomas par saslimšanu ar mutes un nagu sērgu;

j) “iespējami inficēts dzīvnieks” ir ikviens pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieks, kuram, atbilstoši savāktajai epidemioloģiskajai informācijai var būt bijusi tieša vai netieša saskare ar mutes un nagu sērgas vīrusu;

k) “mutes un nagu sērgas saslimšanas gadījums” vai “ar mutes un nagu sērgu slim dzīvnieks” ir ikviens pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieks vai šāda dzīvnieka liemenis, kuram oficiāli apstiprināta mutes un nagu sērga, ņemot vērā definīcijas I pielikumā:

— vai nu oficiāli apstiprinot klīniskos simptomus vai pēcnāves audu bojājumus, kas atbilst mutes un nagu sērgai, vai

— saskaņā ar XIII pielikumu veiktas laboratoriskās pārbaudes rezultātā;

l) “mutes un nagu sērgas uzliesmojums” ir saimniecība, kurā tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki un kura atbilst vienam vai vairākiem kritērijiem, kas izklāstīti I pielikumā;

m) “sākotnējais uzliesmojums” ir uzliesmojums Direktīvas 82/894/EEK 2. panta d) apakšpunkta nozīmē;

n) “nogalināšana” ir dzīvnieku nogalināšana Direktīvas 93/119/EEK 2. panta 6. punkta nozīmē;

o) “piespiedu kaušana” ir tādu dzīvnieku kaušana steidzamos gadījumos Direktīvas 93/119/EEK 2. panta 7. punkta nozīmē, kurus, balstoties uz epidemioloģiskiem datiem vai klīnisko diagnozi, vai laboratoriskās pārbaudes rezultātiem, neuzskata par slimiem vai inficētiem ar mutes un nagu sērgas vīrusu, tai skaitā kaušana dzīvnieku labturības apsvērumu dēļ;

p) “pārstrāde” ir viena no augsta riska materiāla apstrādes darbībām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 1774/2002 un jebkādos tās īstenošanas tiesību aktos, ko piemēro tā, lai izvairītos no riska izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu;

- q) "reģionalizācija" ir ierobežotas zonas norobežošana, kurā piemēro ierobežojumus noteiktu dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu pārvietošanai vai tirdzniecībai, kā paredzēts 45. pantā, lai novērstu mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanos brīvā zonā, kur saskaņā ar šo direktīvu nepiemēro nekādus ierobežojumus;
- r) "reģions" ir teritorija, kas noteikta Direktīvas 64/432/EEK 2. panta 2. punkta p) apakšpunktā;
- s) "apakšreģions" ir teritorija, kas precizēta Lēmuma 2000/807/EK pielikumā;
- t) "Kopienas antigēnu un vakcīnu banka" ir atbilstošas telpas, kurās saskaņā ar šo direktīvu paredzēts glabāt gan Kopienas koncentrēta inaktivēta mutes un nagu sērgas vīrusa antigēnu rezerves, kas paredzētas mutes un nagu sērgas vakcīnu ražošanai, gan veterinārās imunoloģiskās zāles (vakcīnas), kas iegūtas no šādiem antigēniem un atļautas saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvu 2001/82/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz veterinārajām zālēm⁽¹⁾;
- u) "ārkārtas vakcinācija" ir vakcinācija saskaņā ar 50. panta 1. punktu;
- v) "profilaktiska vakcinācija" ir ārkārtas vakcinācija noteiktā teritorijā, ko veic saimniecībās, lai šajā teritorijā aizsargātu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus no mutes un nagu sērgas izplatīšanās pa gaisu vai caur mutes un nagu sērgas vīrusa infekcijas materiālu, ja dzīvniekus pēc vakcinācijas paredzēts paturēt dzīvus;
- w) "surpresīvā vakcinācija" ir ārkārtas vakcinācija, ko veic tikai saskaņā ar sistēmiskas iznīcināšanas politiku saimniecībā vai teritorijā, kur ir steidzama vajadzība samazināt mutes un nagu sērgas vīrusa izplatības apmēru un samazināt risku izplatīt to ārpus saimniecības vai teritorijas robežām, ja pēc vakcinācijas dzīvniekus ir paredzēts iznīcināt;
- x) "savvaļas dzīvnieks" ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieks, kas mīt ārpus saimniecībām, kas noteiktas 2. panta b) apakšpunktā, vai telpām, kas noteiktas 15. un 16. pantā;
- y) "sākotnējais mutes un nagu sērgas saslimšanas gadījums savvaļas dzīvniekos" ir ikviens mutes un nagu sērgas saslimšanas gadījums, kas atklāts kādā savvaļas dzīvniekā teritorijā, kurā netiek veikti nekādi pasākumi saskaņā ar 85. panta 3. vai 4. punktu.

II NODAĻA

MUTES UN NAGU SĒRGAS UZLIESMOJUMU KONTROLE

1. IEDAĻA

ZIŅOŠANA

3. pants

Ziņošana par mutes un nagu sērgu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) kompetentā iestāde mutes un nagu sērgu iekļauj to slimību sarakstā, par kurām obligāti jāziņo;
- b) īpašniekam vai jebkurai citai personai, kas aprūpē dzīvniekus, pavada tos pārvadāšanas laikā vai pieskata tos, ir pienākums nekavējoties ziņot kompetentajai iestādei vai valsts pilnvarotajam veterinārārstam par saslimšanu vai iespējamo saslimšanu ar mutes un nagu sērgu un ar mutes un nagu sērgu slimos dzīvniekus vai dzīvniekus, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi, neturēt vietās, kur pastāv risks saslimt vai ar mutes un nagu sērgas vīrusu inficēties citiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem;
- c) veterinārārstiem, valsts pilnvarotiem veterinārārstiem, vecākajam veterinārajam personālam vai citām valsts vai privātajām laboratorijām un ikvienai personai, kuras darbs ir saistīts ar pret slimībām uzņēmīgo sugu dzīvniekiem vai produktiem, kas iegūti no šādiem dzīvniekiem, ir pienākums nekavējoties ziņot kompetentajai iestādei jebkādu informāciju par saslimšanu ar mutes un nagu sērgu vai šādām aizdomām, ko tā ieguvusi pirms oficiālas iejaukšanās šās direktīvas ietvaros.

2. Neierobežojot pastāvošos Kopienas tiesību aktus par ziņošanu par dzīvnieku slimību uzliesmojumiem, dalībvalsts, kuras teritorijā ir apstiprināts mutes un nagu sērgas uzliesmojums vai mutes un nagu sērgas sākotnējais saslimšanas gadījums savvaļas dzīvniekos, paziņo par slimību un sniedz informāciju vai rakstiskus ziņojumus Komisijai un citām dalībvalstīm saskaņā ar II pielikumu.

2. IEDAĻA

PASĀKUMI AIZDOMU PAR MUTES UN NAGU SĒRGAS UZLIESMOJUMA GADĪJUMĀ

4. pants

Pasākumi aizdomu par mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, lai tiek veikti 2. un 3. punktā paredzētie pasākumi, ja saimniecībā ir viens vai vairāki dzīvnieki, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi vai inficēti.

⁽¹⁾ OV L 311, 28.11.2001., 1. lpp.

2. Kompetentā iestāde nekavējoties uzsāk oficiālus izmeklēšanas pasākumus tās pārraudzībā, lai apstiprinātu vai noliegtu saslimšanu ar mutes un nagu sērgu un, jo sevišķi, lai paņemtu vajadzīgos paraugus laboratoriskajām pārbaudēm, kas nepieciešami, lai apstiprinātu uzliesmojumu saskaņā ar uzliesmojuma definīciju I pielikumā.

3. Tiklīdz tiek paziņots par iespējamo saslimšanu, kompetentā iestāde norīko oficiālu uzraudzību 1. punktā minētajai saimniecībai un jo īpaši nodrošina, ka:

- a) tiek saskaitīti visu kategoriju dzīvnieki saimniecībā un, attiecībā uz visām pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku kategorijām, tiek uzskaitīti arī jau mirušie dzīvnieki un dzīvnieki, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi vai inficējušies;
- b) šā punkta a) apakšpunktā minētās skaitīšanas datus atjaunina, ņemot vērā tos pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, kas dzimuši vai miruši laikā, par kuru pastāv aizdomas. Šādu informāciju sagatavo īpašnieks pēc kompetentās iestādes pieprasījuma un to pārbauda minētā iestāde katra apmeklējuma laikā;
- c) visi piena, piena produktu, gaļas, gaļas produktu, liemeņu, ādu, vilnas, spermas, embriju, olšūnu, pusšķidro mēslu, kūtsmēslu, kā arī lopbarības un pakaišu krājumi saimniecībā tiek uzskaitīti, un šie uzskaites dati saglabāti;
- d) neviens pret slimībām uzņēmīgo sugu dzīvnieks neienāk saimniecībā vai neatstāj to, izņemot gadījumos, ja saimniecībā ir dažādas epidemioloģiskās ražošanas vienības, kas minētas 18. pantā, un visi pret slimībām uzņēmīgo sugu dzīvnieki saimniecībā tiek turēti savos aizgaldos vai kūtīs, vai citās vietās, kur tos var izolēt;
- e) pie ēku vai telpu, kurās izmitina pret slimībām uzņēmīgo sugu dzīvniekus, un pie pašas saimniecības ieejām un izejām lieto atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus;
- f) saskaņā ar 13. pantu tiek veikta epidemioloģiskā izmeklēšana;
- g) lai atvieglotu epidemioloģisko izmeklēšanu, laboratoriskajai pārbaudei nepieciešamie paraugi tiek ņemti saskaņā ar III pielikuma 2.1.1.1. punktu.

5. pants

Kustība uz saimniecību un no tās gadījumā, ja pastāv aizdomas par mutes un nagu sērgu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka papildus 4. pantā paredzētajiem pasākumiem ir aizliegta jebkāda kustība uz saimniecību un no tās, ja ir aizdomas par mutes un nagu sērgas uzliesmojumu. Šis aizliegums īpaši attiecas uz:

- a) pret slimībām uzņēmīgo sugu dzīvnieku gaļas vai liemeņu, gaļas produktu, piena vai piena produktu, spermas, olšūnu vai embriju vai lopbarības, instrumentu, priekšmetu vai citu

materiālu, piemēram, vilnas, ādu, saru vai dzīvniekizcelsmes atkritumu, pusšķidro mēslu, kūtsmēslu vai citu lietu pārvadājumiem no saimniecības, kuras var pārnest mutes un nagu sērgas vīrusu;

- b) pret mutes un nagu sērgu neuzņēmīgu sugu dzīvnieku pārvadājumiem;
- c) personu kustību uz saimniecību un no tās;
- d) transportlīdzekļu pārvietošanos uz saimniecību un no tās.

2. Atkāpjoties no aizlieguma 1. punkta a) apakšpunktā, ja rodas grūtības uzglabāt pienu saimniecībā, kompetentā iestāde var vai nu izdot rīkojumu pienu iznīcināt saimniecībā, vai atļaut pārvest pienu veterinārajā uzraudzībā un tikai ar tādu transportlīdzekli, kas piemēroti aprīkots, lai nodrošinātu, ka nepastāv nekāds risks izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu, no saimniecības uz tuvāko iespējamo vietu apglabāšanai vai apstrādei, kas nodrošina mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu.

3. Atkāpjoties no aizliegumiem 1. punkta b), c) un d) apakšpunktos, kompetentā iestāde var atļaut šādus pārvadājumus un pārvietošanos uz saimniecību un no tās saskaņā ar visiem vajadzīgajiem nosacījumiem, lai izvairītos no mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanas.

6. pants

Pasākumu darbības jomas paplašināšana uz citām saimniecībām

1. Kompetentā iestāde paplašina 4. un 5. pantā paredzēto pasākumu darbības jomu uz citām saimniecībām, ja to atrašanās vieta, būve un izvietojums vai saskare ar dzīvniekiem no 4. pantā minētās saimniecības rada pamatu aizdomām par inficēšanos.

2. Kompetentā iestāde piemēro vismaz 4. pantā un 5. panta 1. punktā paredzētos pasākumus 16. pantā minētajām telpām vai transportlīdzekļiem, ja pret slimībām uzņēmīgo sugu dzīvnieku klātbūtne rada pamatu aizdomām par saslimšanu vai inficēšanos ar mutes un nagu sērgas vīrusu.

7. pants

Pagaidu kontroles zona

1. Kompetentā iestāde var izveidot pagaidu kontroles zonu, ja tas nepieciešams epidemioloģiskās situācijas dēļ, jo īpaši, ja šī situācija ietver augstu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku populācijas blīvumu, intensīvu dzīvnieku vai personu, kas atrodas saskarē ar pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kustību, novilcinātu ziņošanu par aizdomām vai nepietiekamu informāciju par mutes un nagu sērgas vīrusa iespējamo izcelsmi un ievazāšanas veidu.

2. Saimniecībām pagaidu kontroles zonā, kur tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, piemēro vismaz tos pasākumus, kas paredzēti 4. panta 2. punktā un 3. punkta a), b) un d) apakšpunktā un 5. panta 1. punktā.

3. Papildus pasākumiem, ko piemēro pagaidu kontroles zonā, var piemērot arī pagaidu aizliegumu veikt visu dzīvnieku pārvadājumus lielākā platībā vai visā dalībvalsts teritorijā. Tomēr aizliegums pārvadāt pret mutes un nagu sērgu neuzņēmīgo sugu dzīvniekus nepārsniedz 72 stundas, ja vien šādu lēmumu neattaisno izņēmuma apstākļi.

8. pants

Profilaktiskā slimības apkarošanas programma

1. Ja uz to norāda epidemioloģiskā informācija vai citi pierādījumi, kompetentā iestāde var īstenot profilaktisko slimības apkarošanas programmu, ieskaitot pret mutes un nagu sērgu uzņēmīgo sugu iespējami inficēto dzīvnieku profilaktisko nokaušanu un, ja vajadzīgs, dzīvnieku no epidemioloģiski saistītām ražotnēm vai blakus esošām saimniecībām profilaktisko nokaušanu.

2. Šādā gadījumā paraugu ņemšanu un pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku klīnisko izmeklēšanu veic vismaz saskaņā ar III pielikuma 2.1.1.1. punktu.

3. Pirms šajā pantā paredzēto pasākumu īstenošanas kompetentā iestāde par to paziņo Komisijai.

9. pants

Pasākumu turpināšana

Dalībvalstis neatsauc 4. līdz 7. pantā paredzētos pasākumus, līdz oficiāli nav noliegta aizdomas par mutes un nagu sērgu.

3. IEDAĻA

PASĀKUMI APSTIPRINĀJUMA GADĪJUMĀ

10. pants

Pasākumi mutes un nagu sērgas uzliesmojuma apstiprinājuma gadījumā

1. Tiklīdz ir apstiprināts mutes un nagu sērgas uzliesmojums, dalībvalstis nodrošina, lai papildus 4. līdz 6. pantā paredzētajiem pasākumiem saimniecībai nekavējoties tiktu piemēroti šādi pasākumi:

a) uz vietas tiktu nogalināti visi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

Izņēmuma apstākļos pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus var nogalināt tuvākajā šim nolūkam piemērotajā vietā oficiālā pārraudzībā un tā, lai pārvadāšanas un nogalināšanas laikā izvairītos no riska izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu. Attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par šādiem izņēmuma apstākļiem un veiktajiem pasākumiem;

b) valsts apstiprinātais veterinārārsts nodrošina, lai pirms tam, kad nogalina pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus vai nogalināšanas laikā saskaņā ar III pielikuma 2.1.1.1. punktu tiktu paņemti visi atbilstošie paraugi, kas vajadzīgi 13. pantā minētajai epidemioloģiskajai izmeklēšanai, un pietiekamā skaitā.

Kompetentā iestāde var izlemt, ka 4. panta 2. punktu nepiemēro gadījumos, ja parādās sekundārais [infekcijas] avots, kas ir epidemioloģiski saistīts ar primāro avotu, kuram paraugi jau ir paņemti saskaņā ar šo pantu, ar nosacījumu, ka ir paņemti atbilstoši un pietiekami daudz paraugi, kas vajadzīgi 13. pantā minētajai epidemioloģiskajai izmeklēšanai;

c) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, kas miruši saimniecībā vai to dzīvnieku liemeņus, kuri nogalināti saskaņā ar a) apakšpunktu, oficiālā pārraudzībā nekavējoties pārstrādā tā, lai nepastāvētu risks izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu. Ja konkrēto apstākļu dēļ nepieciešams liemeņus apglabāt vai sadedzināt uz vietas vai citur, šādas darbības veic atbilstoši norādījumiem, kas sagatavoti iepriekš, 72. pantā minēto ārkārtas rīcības plānu ietvaros;

d) visus 4. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētos produktus un vielas izolē līdz infekcijas neapstiprināšanai vai apstrādā saskaņā ar valsts pilnvarotā veterinārārsta norādījumiem tā, lai nodrošinātu jebkāda mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu, vai pārstrādā.

2. Kad nogalināti un pārstrādāti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki un izpildīti 1. punkta d) apakšpunktā paredzētie pasākumi, dalībvalsts nodrošina, ka:

a) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku izmitināšanai izmantotās ēkas, apkārtni un šo dzīvnieku pārvadāšanai izmantotos transportlīdzekļus, kā arī citas ēkas un aprīkojumu, kas, iespējams, ir inficēts, iztīra un dezinficē saskaņā ar 11. pantu;

b) turklāt, ja pastāv pamatotas aizdomas, ka saimniecībā cilvēku dzīvojamā platība vai biroja telpas ir inficētas ar mutes un nagu sērgas vīrusu, arī šo teritoriju dezinficē ar atbilstošiem līdzekļiem,

c) ganāmpulku atjaunošanu veic saskaņā ar V pielikumu.

11. pants

Tīršana un dezinfekcija

1. Lai garantētu mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu, dalībvalstis nodrošina, ka tīršanas un dezinfekcijas darbus, kā šajā direktīvā paredzēto pasākumu sastāvdaļu, pienācīgi dokumentē un veic oficiālā pārraudzībā un saskaņā ar valsts pilnvarota veterinārārsta norādījumiem, lietojot tādas dezinfekcijas līdzekļus atbilstošās koncentrācijās, kurus kompetentā iestāde oficiāli atļāvusi un reģistrējusi laišanai tirgū kā veterinārās higiēnas biocīdos produktus saskaņā ar Direktīvu 98/8/EK.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka tīršanas un dezinfekcijas darbus, kas ietver atbilstošu kaitēkļu apkarošanu, veic tā, lai pēc iespējas samazinātu jebkādu kaitīgu ietekmi uz vidi, kas varētu rasties šādu darbību rezultātā.

3. Dalībvalstis cenšas nodrošināt, ka visi lietotie dezinfekcijas līdzekļi saskaņā ar labāko pieejamo tehnoloģiju ne tikai spēj efektīvi dezinficēt, bet arī to ietekme uz vidi un sabiedrības veselību ir pēc iespējas nekaitīgāka.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka tīršanas un dezinfekcijas darbus veic saskaņā ar IV pielikumu.

12. pants

Tādu produktu un vielu izsekošana un apstrāde, kas iegūtas no vai bijušas saskarē ar dzīvniekiem, ko skāris mutes un nagu sērgas uzliesmojums

Dalībvalstis nodrošina, ka 4. panta 3. punkta c) apakšpunktā minētos pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku izcelsmes produktus un vielas, kas savāktas no saimniecības, kurā ir apstiprināts mutes un nagu sērgas uzliesmojums, un spermu, olšūnas un embrijus, kas savākti no šajā saimniecībā esošiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem laikā starp slimības iespējamo ievazāšanu šajā saimniecībā un oficiālo pasākumu īstenošanu, izseko un pārstrādā vai, ja runa ir par citiem produktiem, kas nav sperma, olšūnas un embriji, apstrādā oficiālā pārraudzībā un tā, lai nodrošinātu mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu un izvairītos no riska izplatīt to tālāk.

13. pants

Epidemioloģiskā izmeklēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka epidemioloģiskās izmeklēšanas saistībā ar mutes un nagu sērgas uzliesmojumu veic īpaši apmācīti veterinārārsti, pamatojoties uz anketām, kas sagatavotas

72. pantā paredzēto ārkārtas rīcības plānu ietvaros, lai nodrošinātu standartizētu, ātru un mērķtiecīgu izmeklēšanu. Šajā izmeklēšanā jāaplūko vismaz:

- a) laiks, kurā mutes un nagu sērga varēja būt saimniecībā, pirms par to radās aizdomas vai tika paziņots;
- b) mutes un nagu sērgas vīrusa iespējamā izcelsme saimniecībā un citu saimniecību identificēšana, kurās atrodas dzīvnieki, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi vai inficējušies no tā paša [infekcijas] avota;
- c) iespējamais apmērs, kādā pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, kas nav govīs un cūkās, var būt slimi vai inficējušies;
- d) dzīvnieku, personu, transportlīdzekļu kustība un 4. panta 3. punkta c) apakšpunktā uzskaitīto produktu un vielu pārvadājumi, kas, iespējams, pārnēsuši mutes un nagu sērgas vīrusu uz attiecīgo saimniecību vai no tās.

2. Dalībvalstis informē Komisiju un citas dalībvalstis par epidemioloģiju un mutes un nagu sērgas vīrusa izplatību un regulāri atjaunina šo informāciju.

14. pants

Papildu pasākumi mutes un nagu sērgas uzliesmojumu apstiprinājuma gadījumā

1. Kompetentā iestāde var izdot rīkojumu, lai ne tikai pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, bet arī pret mutes un nagu sērgu neuzņēmīgo sugu dzīvnieki saimniecībā, kurā apstiprināts mutes un nagu sērgas uzliesmojums, tiktu nogalināti un pārstrādāti tā, lai izvairītos no riska izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu.

Tomēr šā panta pirmo daļu nepiemēro pret mutes un nagu sērgu neuzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kurus var izolēt, efektīvi dezinficēt, un, zirgu dzimtas dzīvnieku gadījumā ar nosacījumu, ka tos var atsevišķi identificēt, lai būtu iespējams kontrolēt to pārvietošanos.

2. Kompetentā iestāde var piemērot 10. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzētos pasākumus epidemioloģiski saistītām ražotnēm vai blakus esošām saimniecībām, ja epidemioloģiskā informācija vai citi pierādījumi rada pamatu aizdomām par šo saimniecību iespējamu inficēšanos. Par nodomiem izmantot šos noteikumus paziņo Komisijai, ja iespējams, pirms to īstenošanas. Šajā gadījumā pasākumus attiecībā uz paraugu ņemšanu un dzīvnieku klīnisko izmeklēšanu veic vismaz veidā, kas izklāstīts III pielikuma 2.1.1.1. punktā.

3. Tūlīt pēc pirmā mutes un nagu sērgas uzliesmojuma apstiprinājuma kompetentā iestāde sagatavo visus pasākumus, kas vajadzīgi ārkārtas vakcinācijas veikšanai teritorijā, kuras platība ir vismaz tik liela kā 21. pantā noteiktajai uzraudzības zonai.

4. Kompetentā iestāde var piemērot 7. un 8. pantā paredzētos pasākumus.

4. IEDAĻA

ĪPAŠOS GADĪJUMOS PIEMĒROJAMIE PASĀKUMI

15. pants

Pasākumi, kas piemērojami mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā apkārtņē vai noteiktās īpašās telpās, kur īslaicīgi vai pastāvīgi tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki

1. Ja mutes un nagu sērgas uzliesmojums draud inficēt pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus laboratorijā, zooloģiskajā dārzā, dabas rezervātā un iežogotā teritorijā vai organizācijā, iestādē vai centrā, kas apstiprināts saskaņā ar Direktīvas 92/65/EEK 13. panta 2. punktu un kur dzīvnieki tiek turēti zinātniskiem mērķiem vai mērķiem, kas saistīti ar sugu vai lauksaimniecības dzīvnieku ģenētisko resursu saglabāšanu, attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka tiek veikti visi atbilstošie biodrošības pasākumi, lai pasargātu šādus dzīvniekus no saslimšanas. Šie pasākumi var ietvert ierobežotu piekļuvi valsts iestādēm vai šādas piekļuves pakļaušanu īpašiem nosacījumiem.

2. Ja mutes un nagu sērgas uzliesmojumu apstiprina vienā no 1. punktā minētajām vietām, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt lēmumu atkāpties no 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta ar nosacījumu, ka nav apdraudētas Kopienas pamatintereses un jo īpaši citu dalībvalstu dzīvnieku veselības stāvoklis un ka tiek veikti visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanas risku.

3. Par šī panta 2. punktā minēto lēmumu nekavējoties paziņo Komisijai. Lauksaimniecības dzīvnieku ģenētisko resursu gadījumā šajā paziņojumā ietver atsauci uz saskaņā ar 77. panta 2. punkta f) apakšpunktu noteikto teritoriju sarakstu, pēc kura kompetentā iestāde iepriekš ir identificējusi šīs teritorijas kā pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku audzēšanas centrus, kas ir nepieciešami šķirnes saglabāšanai.

16. pants

Kautuvēs, robežkontroles punktos un transportlīdzekļos piemērojami pasākumi

1. Ja mutes un nagu sērgas saslimšanas gadījumu apstiprina kautuvē, robežkontroles punktā, kas izveidots saskaņā ar Direktīvu 91/496/EEK, vai transportlīdzeklī, kompetentā iestāde nodrošina, ka attiecībā uz infekcijas skartajām telpām vai transportlīdzekli tiek veikti šādi pasākumi:

a) nekavējoties nogalina visus pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus šajās telpās vai transportlīdzeklī;

b) šī punkta a) apakšpunktā minētos dzīvniekus pārstrādā oficiālā pārraudzībā tā, lai izvairītos no mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanas riska;

c) citu slimo vai iespējami slimo dzīvnieku izcelsmes atkritumus, tai skaitā subproduktus, oficiālā pārraudzībā pārstrādā tā, lai izvairītos no mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanas riska;

d) kūtsmēsli un virca ir pakļauti dezinfekcijai un tos aizvāc tikai apstrādei saskaņā ar VIII pielikuma III nodaļas A daļas II iedaļas 5. punktu Regulā (EK) Nr. 1774/2002;

e) ēku un aprīkojuma, tai skaitā transportlīdzekļu, tīrīšanu un dezinfekciju veic valsts pilnvarotā veterinārārsta pārraudzībā saskaņā ar 11. pantu un kompetentās iestādes noteiktajiem norādījumiem;

f) epidemioloģisko izmeklēšanu veic saskaņā ar 13. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka kontaktsaimniecībās piemēro 19. pantā paredzētos pasākumus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka kaušanai, pārbaudei vai pārvašanāsai no jauna 1. punktā minētajās telpās vai transportlīdzekļos netiek ievests neviens dzīvnieks, kamēr pēc 1. punkta e) apakšpunktā minēto tīrīšanas un dezinfekcijas darbu pabeigšanas nav pagājušas vismaz 24 stundas.

4. Ja tas nepieciešams epidemioloģiskās situācijas dēļ, jo īpaši, ja ir aizdomas par pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku saslimšanu saimniecībās, kas atrodas blakus 1. punktā minētajām telpām vai transportlīdzeklī, dalībvalstis nodrošina, ka, atkāpjoties no 2. panta b) apakšpunkta otrā teikuma, tiek ziņots par uzliesmojumu 1. punktā minētajās telpās vai transportlīdzeklī un piemēroti 10. un 21. pantā paredzētie pasākumi.

17. pants

Pasākumu pārbaude

Tiklīdz iespējams, Komisija Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā pārbauda situāciju attiecībā uz īpašiem gadījumiem, kas minēti 15. pantā. Saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru pieņem vajadzīgos pasākumus, lai novērstu mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanu, īpaši attiecībā uz reģionalizāciju saskaņā ar 45. pantu un ārkārtas vakcināciju saskaņā ar 89. panta 3. punktu.

5. IEDAĻA

NO DAŽĀDĀM RAŽOTNĒM SASTĀVOŠAS SAIMNIECĪBAS UN KONTAKTSAIMNIECĪBAS

18. pants

Saimniecības, kas sastāv no dažādām ražotnēm

1. Gadījumā, ja saimniecība sastāv no divām vai vairākām atsevišķām ražotnēm, kompetentā iestāde izņēmuma gadījumos un pēc risku apsvēršanas var atkāpties no 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta attiecībā uz šādu saimniecību ražotnēm, kuras mutes un nagu sērga nav skārusi.

2. Šī panta 1. punktā paredzēto izņēmumu piešķir tikai pēc tam, kad valsts pilnvarots veterinārārsts 4. panta 2. punktā minētās oficiālas izmeklēšanas laikā ir apstiprinājis, ka, vismaz divus inkubācijas periodus pirms saimniecībā identificēja mutes un nagu sērgas uzliesmojumu, ir bijuši izpildīti šādi nosacījumi, lai novērstu mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanu starp 1. punktā minētajām ražotnēm:

- a) uzbūve, tai skaitā pārvalde, un telpu lielums atļauj pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pilnīgi atsevišķu izmitināšanu un turēšanu atsevišķos ganāmpulkos, tai skaitā, tiem nodalītu gaisa telpu;
- b) dažādu ražotņu darbība un it īpaši nodrošināšana ar kūtim un ganībām, barošana, kūtsmēslu un vīrcas aizvākšana ir pilnīgi nodalīta, un to veic atšķirīgs personāls;
- c) ražotnēs lietotās mašīnas, pret mutes un nagu sērgu neuzņēmīgu sugu darba dzīvnieki, aprīkojums, iekārtas, instrumenti un dezinfekcijas iekārtas ir pilnīgi atsevišķas.

3. Attiecībā uz pienu saimniecībai, kura ražo pienu, var piešķirt izņēmumu no 10. panta 1. punkta d) apakšpunkta ar nosacījumu, ka:

- a) šāda saimniecība atbilst 2. punktā izklāstītajiem nosacījumiem; un

b) slaukšanu katrā ražotnē veic atsevišķi; un

c) atkarībā no paredzētā mērķa, piens ir pakļauts vismaz vienam no IX pielikuma A vai B daļā aprakstītajiem apstrādes veidiem.

4. Ja atkāpi piešķir saskaņā ar 1. punktu, dalībvalsts pirms tam paredz sīki izstrādātus noteikumus šādas atkāpes piemērošanai. Dalībvalstis paziņo Komisijai par atkāpi un sniedz sīku informāciju par veiktajiem pasākumiem.

19. pants

Kontaktsaimniecības

1. Saimniecības atzīst par kontaktsaimniecībām, ja valsts pilnvarotais veterinārārsts, pamatojoties uz apstiprinātiem datiem, uzskata, ka mutes un nagu sērgas vīruss var būt ievazāts personu, dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu, transportlīdzekļu kustības rezultātā vai jebkādā citā veidā vai nu no citām saimniecībām uz 4. panta 1. punktā vai 10. panta 1. punktā minēto saimniecību vai no uz 4. panta 1. punktā vai 10. panta 1. punktā minētās saimniecības uz citām saimniecībām.

2. Kontaktsaimniecības ir pakļautas 4. panta 3. punktā un 5. pantā paredzētajiem pasākumiem, un šos pasākumus turpina, līdz aizdomas par mutes un nagu sērgas vīrusu šajās kontaktsaimniecībās ir oficiāli noliegtas saskaņā ar definīciju I pielikumā un apsekošanas prasībām, kas paredzētas III pielikuma 2.1.1.1. punktā.

3. Kompetentā iestāde aizliedz jebkura dzīvnieka pārvietošanu no kontaktsaimniecībām laika periodā, kas atbilst attiecīgajām sugām 2. panta h) apakšpunktā precizētajam inkubācijas periodam. Tomēr kompetentā iestāde, atkāpjoties no 4. panta 3. punkta d) apakšpunkta, var atļaut oficiālā pārraudzībā pārvadāt pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus tieši uz iespējami tuvāko norīkoto kautuvi piespiedu nokaušanai.

Pirms šādas atkāpes piešķiršanas valsts pilnvarotais veterinārārsts veic vismaz tās klīniskās izmeklēšanas, kas paredzētas III pielikuma 1. punktā.

4. Ja kompetentā iestāde uzskata, ka epidemioloģiskā situācija to atļauj, tā var ierobežot 1. punktā paredzēto atzīšanu par kontaktsaimniecību līdz vienai identificētai epidemioloģiskai saimniecības ražotnei un tajā mītošajiem dzīvniekiem ar nosacījumu, ka šī epidemioloģiskā ražotne atbilst 18. pantam.

5. Ja nevar izslēgt epidemioloģisko saikni starp mutes un nagu sērgas uzliesmojumu un attiecīgi 15. un 16. pantā minētajām telpām vai transportlīdzekļiem, dalībvalstis nodrošina, ka šīm telpām vai transportlīdzekļiem piemēro 4. panta 2. un 3. punktā un 5. pantā paredzētos pasākumus. Kompetentā iestāde var izlemt piemērot 8. pantā paredzētos pasākumus.

20. pants

Pasākumu saskaņošana

Komisija Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā var pārbaudīt situāciju attiecībā uz 18. un 19. pantā minētajām saimniecībām, lai saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru spertu vajadzīgos soļus, lai saskaņotu pasākumus, ko dalībvalstis īsteno atbilstoši 18. un 19. pantam.

6. IEDAĻA

AIZSARDZĪBAS UN UZRAUDZĪBAS ZONAS

21. pants

Aizsardzības un uzraudzības zonu izveide

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, neierobežojot 7. pantā paredzētos pasākumus, tūlīt pēc mutes un nagu sērgas uzliesmojuma apstiprināšanas tiek veikti vismaz 2., 3. un 4. punktā noteiktie pasākumi.

2. Kompetentā iestāde izveido aizsardzības zonu ar minimālo rādiusu 3 km un uzraudzības zonu ar minimālo rādiusu 10 km, kuras centrā atrodas 1. punktā minētais mutes un nagu sērgas uzliesmojums. Pie šo zonu ģeogrāfiskā nodalījuma ņem vērā administratīvās robežas, dabiskās robežas, pārraudzības iespējas un tehnoloģisko attīstību, kas ļauj paredzēt mutes un nagu sērgas vīrusa iespējamo izplatīšanos gaisā vai citādi. Ja vajadzīgs, šo nodalījumu pārskata, ņemot vērā minētos faktorus.

3. Kompetentā iestāde nodrošina, ka aizsardzības un uzraudzības zonas tiek iezīmētas, uz ceļiem pie ieejas zonās izvietojot pietiekama izmēra zīmes.

4. Lai nodrošinātu, ka pilnībā tiek ņemti vērā visi pasākumi, kas vajadzīgi, lai iespējami īsā laikā apkarotu mutes un nagu sērgu, saskaņā ar 74. un 76. pantu tiek izveidoti valsts un vietējie slimības kontroles centri. Lai veiktu epidemioloģisko izmeklēšanu saskaņā ar 13. pantu, šiem centriem palīdz ekspertu grupu, kā paredzēts 78. pantā.

5. Dalībvalstis nekavējoties izseko dzīvniekus, kuri laika periodā — vismaz 21 dienu pirms aptuvenā datuma, kad saimniecībā parādās pirmās saslimšanas — nosūtīti no zonām uz aizsardzības zonu, un tās par dzīvnieku izsekošanas rezultātiem informē kompetentās iestādes citās dalībvalstīs un Komisiju.

6. Dalībvalstis sadarbojas, izsekojot svaigu gaļu, gaļas produktus, svaigpienu un svaigpiena produktus, kas iegūti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā un kas ražoti starp mutes un nagu sērgas vīrusa aptuvenās ievazāšanas datumu un datumu, kad stājas spēkā 2. punktā paredzētie pasākumi. Šādu svaigu gaļu, gaļas produktus, svaigpienu un svaigpiena produktus apstrādā attiecīgi saskaņā ar 25., 26. un 27. pantu vai aiztur, līdz oficiāli ir noliegta iespējamā inficēšanās ar mutes un nagu sērgas vīrusu.

22. pants

Aizsardzības zonas saimniecībās piemērojami pasākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības zonā nekavējoties piemēro vismaz šādus pasākumus:

- a) iespējami īsā laikā tiek veikta visu saimniecību reģistrēšana, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, un visu šajās saimniecībās klāt esošo dzīvnieku skaitīšana, un šie dati tiek atjaunināti;
- b) visās saimniecībās, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, regulāri tiek veikta veterinārā inspekcija, ko veic tā, lai izvairītos izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu, kas, iespējams, ir saimniecībā. Tā it īpaši ietver attiecīgo dokumentāciju, respektīvi, a) apakšpunktā minētos reģistrus, un piemērojamus pasākumus, lai novērstu mutes un nagu sērgas vīrusa izvazāšanu vai izplatīšanos, un var ietvert klīnisko pārbaudi saskaņā ar III pielikuma 1. punktu vai paraugu ņemšanu no slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem saskaņā ar III pielikuma 2.1.1.1. punktu;
- c) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus nepārviesto no saimniecībām, kurās tie tiek turēti.

2. Atkāpjoties no 1. punkta c) apakšpunkta, pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus var pārvadāt oficiālā pārraudzībā piespiedu kaušanas nolūkos tieši uz kautuvi, kas atrodas tajā pašā aizsardzības zonā, vai, ja tajā zonā nav nevienas kautuves, tad uz kompetentās iestādes norīkoto kautuvi ārpus zonas ar transportlīdzekli, kuru pēc katras pārvadāšanas oficiālā pārraudzībā iztīra un dezinficē.

Šī punkta pirmajā daļā minētos pārvadājumus atļauj tikai, ja kompetento iestādi ar klīniskās izmeklēšanas rezultātiem, ko visiem saimniecībā esošiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem veic valsts pilnvarots veterinārārsts saskaņā ar III pielikuma 1. punktu, un pēc epidemioloģisko apstākļu izvērtēšanas pārliecina, ka nav pamata aizdomām, ka saimniecībā atrodas slimi vai inficēti dzīvnieki. Uz šādu dzīvnieku gaļu attiecas 25. pantā paredzētie pasākumi.

23. pants

Dzīvnieku un to izcelsmes produktu pārvietošana aizsardzības zonā

Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības zonā ir aizliegtas šādas darbības:

- a) pārvietošanās starp saimniecībām un pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvadāšana;
 - b) gadatirgi, tirgi, skates un citas dzīvnieku sapulcināšanas, tai skaitā pret slimību uzņēmīgo sugu vākšana un izklīdināšana;
 - c) izbraukuma pakalpojumi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku vairošanai;
 - d) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku mākslīgā apsēklošana un olšūnu un embriju savākšana.
- g) šās direktīvas 33. pantā minēto preču pārvadāšanu uz saimniecībām, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.
2. Kompetentās iestādes var atļaut:
 - a) visu sugu dzīvnieku tranzītu caur aizsardzības zonu, ko veic tikai pa automaģistrālēm vai galvenajiem dzelzceļiem;
 - b) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanu, ko ir apstiprinājis valsts pilnvarots veterinārārsts, kad tos no saimniecībām ārpus aizsardzības zonas pārvadā pa noteiktiem maršrutiem tieši no kautuvēm tūlītējai nokaušanai ar nosacījumu, ka pēc piegādes transportlīdzekli kautuvē oficiālā pārraudzībā iztīra un dezinficē un šādu transportlīdzekļa tīrīšanu reģistrē transportlīdzekļa žurnālā;
 - c) dzīvnieku mākslīgo apsēklošanu saimniecībā, ko veic šīs saimniecības darbinieki, izmantojot spermu, kas iegūta no dzīvniekiem šajā saimniecībā, vai no šajā saimniecībā uzglabātas spermas, vai no spermas, kas no spermas savākšanas centra tiek piegādāta līdz šīs saimniecības ārējām robežām;
 - d) zirgu dzimtas dzīvnieku pārvietošanu un pārvadāšanu, ņemot vērā VI pielikumā izklāstītos nosacījumus;
 - e) šīs direktīvas 33. pantā minēto preču pārvadāšanu uz saimniecībām, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

24. pants

Papildu pasākumi un atkāpes

1. Kompetentā iestāde var paplašināt 23. panta aizliegumus uz:
 - a) pret slimību neuzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanu vai pārvadāšanu starp saimniecībām, kas atrodas zonā vai ārpus tās, vai aizsardzības zonā;
 - b) visu sugu dzīvnieku tranzītu caur aizsardzības zonu;
 - c) pasākumiem ar cilvēku pulcēšanos, kuros iespējama saskare ar pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, ja pastāv mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanās risks;
 - d) pret mutes un nagu sērgu uzņēmīgo sugu dzīvnieku mākslīgo apsēklošanu un olšūnu un embriju savākšanu;
 - e) dzīvnieku pārvadāšanai paredzēto transportlīdzekļu kustību;
 - f) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku kaušanu saimniecībā personīgai lietošanai pārtikā;

25. pants

Pasākumi attiecībā uz aizsardzības zonā ražotu svaigu gaļu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek aizliegts laist tirgū svaigu gaļu, maltu gaļu un gaļas izstrādājumus, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek aizliegts laist tirgū svaigu gaļu, maltu gaļu un gaļas izstrādājumus, kas ražoti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem uzņēmumos aizsardzības zonā.
3. Dalībvalstis nodrošina, lai svaigu gaļu, maltu gaļu un gaļas izstrādājumus, kā minēts 1. punktā, marķē saskaņā ar Direktīvu 2002/99/EK un pēc tam pārvadā aizplombētos konteineros uz kompetentās iestādes norīkotu uzņēmumu pārstrādei gaļas produktos, kas apstrādāti saskaņā ar šās direktīvas VII pielikuma A daļas 1. punktu.

4. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro svaigai gaļai, maltai gaļai un gaļas izstrādājumiem, kuri ražoti vismaz 21 dienu pirms saimniecībā aizsardzības zonā pirmās [zināmās] inficēšanās aptuvenā datuma un kuri kopš ražošanas ir uzglabāti un pārvadāti atsevišķi no gaļas, kas ražota pēc šī datuma. Šādai gaļai pēc skaidras, atbilstoši Kopienas tiesību aktiem noteiktas zīmes jābūt viegli atšķiramai no gaļas, kura neatbilst nosūtīšanai ārpus aizsardzības zonas.

5. Izdarot atkāpi, 2. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro svaigai gaļai, maltai gaļai un gaļas izstrādājumiem, kuri iegūti uzņēmumos, kas atrodas aizsardzības zonās, ar šādiem nosacījumiem:

- a) uzņēmums darbojas stingrā veterinārā kontrolē;
- b) uzņēmumā pārstrādā tikai tādu svaigu gaļu, maltu gaļu vai gaļas izstrādājumus, kuri aprakstīti 4. punktā, vai svaigu gaļu, maltu gaļu vai gaļas izstrādājumus, kuri iegūti no dzīvniekiem, kas audzēti un kauti ārpus aizsardzības zonas, vai no dzīvniekiem, kas pārvesti uz uzņēmumu un tur nokauti saskaņā ar 24. panta 2. punkta b) apakšpunkta noteikumiem;
- c) uz visas šādas svaigas gaļas, maltas gaļas vai gaļas izstrādājumiem jābūt veselības marķējumam saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļu vai, citu pārnadžu gaļas gadījumā, veselības marķējumam, kas paredzēts Direktīvas 91/495/EEK I pielikuma III nodaļā, vai, maltas gaļas un gaļas izstrādājumu gadījumā, veselības marķējumam, kas paredzēts Direktīvas 94/65/EK I pielikuma VI nodaļā;
- d) visā ražošanas procesā visai šādai svaigai gaļai, maltai gaļai vai gaļas izstrādājumiem jābūt skaidri identificētai un tā jāpārvadā un jāuzglabā atsevišķi no svaigas gaļas, maltas gaļas vai gaļas izstrādājumiem, kuri saskaņā ar šo direktīvu neatbilst nosūtīšanai ārpus aizsardzības zonas.

6. Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētās svaigās gaļas, maltās gaļas un gaļas izstrādājumu atbilstību šī panta 5. punkta nosacījumiem apstiprina kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde pārrauga atbilstības kontroli, ko veic vietējā veterinārā iestāde, un, Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kurus tā atzinusi šādai apstiprināšanai.

7. Atkāpi no 1. punktā paredzētā aizlieguma var piešķirt saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, kas pieņemti atbilstoši 89. panta 3. punktā minētajai procedūrai, jo īpaši attiecībā uz veselības marķējumu gaļai, kas ražota no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonās, kas uzturētas spēkā vairāk nekā 30 dienas.

26. pants

Pasākumi attiecībā uz aizsardzības zonās ražotiem gaļas produktiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek aizliegts laist tirgū gaļas produktus, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā.
2. Izdarot atkāpi, 1. punkta noteikumus nepiemēro gaļas produktiem, kuriem veikts kāds no apstrādes veidiem, kas izklāstīti VII pielikuma A daļas 1. punktā, vai kas ražoti no 25. panta 4. punktā minētās gaļas.

27. pants

Pasākumi attiecībā uz aizsardzības zonā ražotu pienu un piena produktiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek aizliegts laist tirgū pienu, kas iegūts no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā, un no šāda piena ražotus piena produktus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek aizliegts laist tirgū tādu pienu un piena produktus no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kas ražoti uzņēmumos aizsardzības zonā.
3. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro pienam un piena produktiem, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā, un kas ražoti vismaz 21 dienu pirms saimniecībā aizsardzības zonā pirmās [zināmās] inficēšanās aptuvenā datuma, un kas kopš ražošanas ir uzglabāti un pārvadāti atsevišķi no piena un piena produktiem, kas ražoti pēc šī datuma.
4. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro pienam, kas iegūts no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā, un piena produktiem, kas ražoti no šāda piena un kam, atkarībā no piena vai piena produktu izmantošanas mērķa, veikts kāds no IX pielikuma A vai B daļā izklāstītajiem apstrādes veidiem. Apstrādi veic pie 6. punktā izklāstītajiem nosacījumiem 5. punktā minētajos uzņēmumos vai gadījumā, ja aizsardzības zonā neatrodas neviens uzņēmums, tad uzņēmumos ārpus aizsardzības zonas pie 8. punktā paredzētajiem nosacījumiem.
5. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro pienam un piena produktiem, kas pagatavoti uzņēmumos, kuri atrodas aizsardzības zonā, pie 6. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

6. Šī panta 4. un 5. punktā minētie uzņēmumi atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) uzņēmums darbojas pastāvīgā un stingrā oficiālā kontrolē;
- b) vai nu viss uzņēmumā izmantotais piens atbilst 3. un 4. punktam, vai arī svaigpiens ir iegūts no dzīvniekiem ārpus aizsardzības zonas;
- c) visā ražošanas procesā pienam jābūt skaidri identificētam, un tas jāpārvadā un jāuzglabā atsevišķi no svaigpiena un svaigpiena produktiem, kas nav paredzēti nosūtīšanai ārpus aizsardzības zonas;
- d) svaigpiena pārvadāšana no saimniecībām, kas atrodas ārpus aizsardzības zonas, uz uzņēmumiem jāveic transportlīdzekļos, kuri pirms pārvadāšanas ir iztīrīti un dezinficēti un kuriem pēc tam nav bijusi saskare ar saimniecībām aizsardzības zonā, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

7. Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētā piena atbilstību 6. punkta nosacījumiem apstiprina kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde pārbauga atbilstības kontroli, ko veic vietējā veterinārā iestāde, un, Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kurus tā atzinusi šādai apstiprināšanai.

8. Svaigpiena pārvadāšana no saimniecībām, kas atrodas aizsardzības zonā, uz uzņēmumiem ārpus aizsardzības zonas un šī piena pārstrāde ir pakļauta šādiem nosacījumiem:

- a) no aizsardzības zonā turētiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem iegūta svaigpiena pārstrādi uzņēmumos ārpus aizsardzības zonas atļauj kompetentās iestādes;
- b) atļauja ietver norādījumus par pārvadāšanas maršrutu uz norādīto uzņēmumu;
- c) pārvadājumus veic ar transportlīdzekļiem, kuri pirms pārvadāšanas ir iztīrīti un dezinficēti un kuri ir būvēti un uzturēti tā, ka pārvadāšanas laikā nerodas nekādas noplūdes, un kuri ir aprīkoti, lai piena ieliešanas un izliešanas laikā izvairītos no aerosola dispersijas;
- d) pirms saimniecības, kurā tika savākts pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku piens, atstāšanas savienojošās caurules, riepas, riteņu arkas, transportlīdzekļa apakšējās daļas un visus piena izšļakstījumus notīra un dezinficē, un pēc pēdējās dezinfekcijas un pirms aizsardzības zonas atstāšanas transportlīdzeklim nav turpmākas saskares ar saimniecībām aizsardzības zonā, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki;
- e) transportlīdzekļi ir stingri norīkoti noteiktai ģeogrāfiskai vai administratīvai teritorijai, tiem ir attiecīgi apzīmējumi un tos var pārvietot uz citu teritoriju tikai pēc tīrīšanas un dezinfekcijas, ko veic oficiālā pārraudzībā.

9. Ir aizliegta pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku svaigpiena paraugu savākšana un pārvešana no saimniecībām, kas atrodas aizsardzības zonā, uz citu laboratoriju, kas nav mutes un nagu sērgas diagnostikai apstiprinātā veterinārā diagnostikas laboratorija, un piena pārstrāde šādās laboratorijās.

28. pants

Pasākumi attiecībā uz spermu, olšūnām un embrijiem, kas aizsardzības zonā iegūti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū spermu, olšūnas un embrijus, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā.

2. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro saldētai spermai, olšūnām un embrijiem, kas savākti un uzglabāti vismaz 21 dienu pirms aptuvenā datuma, kad saimniecībā zonā notikusi pirmā inficēšanās ar mutes un nagu sērgas vīrusu.

3. Saldētu spermu, kas savākta saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem pēc 2. punktā minētās inficēšanās, glabā atsevišķi un laiž tirgū tikai pēc tam, kad:

- a) ir atcelti visi pasākumi attiecībā uz mutes un nagu sērgu saskaņā ar 36. pantu; un
- b) visiem dzīvniekiem, kas izmitināti spermas savākšanas centrā, ir veikta klīniskā izmeklēšana, un saskaņā ar III pielikuma 2.2. punktu ņemtajiem paraugiem ir veikts seroloģisks tests, lai pierādītu, ka attiecīgajā spermas savākšanas centrā nav infekcijas; un
- c) donordzīvniekam uz parauga, kas ņemts ne agrāk kā 28 dienas pēc spermas savākšanas, ir veikts seroloģisks tests, lai atklātu antivielas mutes un nagu sērgai, un šī testa rezultāts ir negatīvs.

29. pants

Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku aizsardzības zonā sarazotās vircas un kūtsmēslu pārvadāšana un izsmidzināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības zonā ir aizliegts pārvadāt un izsmidzināt vircu vai kūtsmēslus no 16. pantā minētajām saimniecībām un telpām vai transportlīdzekļiem, kas atrodas aizsardzības zonā un kur īslaicīgi vai pastāvīgi tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

2. Atkāpjoties no 1. punktā paredzētā aizlieguma, kompetentā iestāde var atļaut pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku vircu vai kūtsmēslus aizvākšanu no saimniecības, kas atrodas aizsardzības zonā, uz norādītu uzņēmumu apstrādei saskaņā ar VIII pielikuma III nodaļas A daļas II iedaļas 5. punktu Regulā (EK) Nr. 1774/2002 vai pagaidu uzglabāšanai.

3. Atkāpjoties no 1. punktā paredzētā aizlieguma, kompetentā iestāde var atļaut pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku vircu vai kūtsmēslus aizvākšanu no saimniecībām, kas atrodas aizsardzības zonā un kuras nav pakļautas 4. vai 10. pantā paredzētajiem pasākumiem, izsmidzināšanai uz norādītiem laukiem ar šādiem nosacījumiem:

- a) visi kūtsmēsli ir saražoti vismaz 21 dienu pirms aptuvenā datuma, kad saimniecībā aizsardzības zonā notikusi pirmā inficēšanās, un kūtsmēslus vai vircu izsmidzina tuvu zemei pietiekamā attālumā no saimniecībām, kurās tur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, un tie tūlīt tiek iestrādāti zemē vai;
- b) govju vai cūku kūtsmēslu gadījumā:
 - i) valsts pilnvarota veterinārārsta saimniecībā veiktā pārbaudē ir noliegts, ka saimniecībā atrodas ar mutes un nagu sērgas vīrusu inficēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki; un
 - ii) visi kūtsmēsli ir ražoti vismaz 4 dienas pirms i) apakšpunktā minētās pārbaudes; un
 - iii) kūtsmēslus iestrādā zemē norādītos laukos tuvu to izcelsmes saimniecībai un pietiekamā attālumā no citām saimniecībām aizsardzības zonā, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka visas atļaujas aizvākt vircu vai kūtsmēslus no saimniecībās, kurā tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, ir pakļautas stingriem pasākumiem, lai izvairītos no riska izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu, it īpaši nodrošinot ūdens necaurļaidīgs transportlīdzekļu tīrīšanu un dezinfekciju pēc iekraušanas un pirms saimniecības atstāšanas.

30. pants

Pasākumi aizsardzības zonā attiecībā uz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku ādām

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku ādas, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā.
2. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepieņemo ādām, kuras ir vai nu:
 - a) ražotas vismaz 21 dienu pirms aptuvenā inficēšanās datuma 10. panta 1. punktā minētajā saimniecībā un kuras ir glabātas atsevišķi no ādām, kas ražotas pēc šī datuma; vai

- b) atbilst VII pielikuma A daļas 2. punktā noteiktajām prasībām.

31. pants

Pasākumi attiecībā uz aizsardzības zonā ražotu aitu vilnu, atgremotāju matiem un cūku sariem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū aitu vilnu, atgremotāju matus un cūku sarus, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā.
2. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepieņemo nepārstrādātai vilnai, matiem un astriem, kuri:
 - a) ir ražoti vismaz 21 dienu pirms aptuvenā inficēšanās datuma 10. panta 1. punktā minētajā saimniecībā un kuri ir glabāti atsevišķi no vilnas, matiem un sariem, kas ražoti pēc šā datuma; vai
 - b) atbilst VII pielikuma A daļas 3. punktā noteiktajām prasībām.

32. pants

Pasākumi attiecībā uz citiem aizsardzības zonā ražotiem dzīvnieku izcelsmes produktiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū dzīvnieku izcelsmes produktus, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kas nav minēti 25. līdz 31. pantā.
2. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzētos aizliegumus nepieņemo 1. punktā minētajiem produktiem, kuri:
 - a) ir vai nu ražoti vismaz 21 dienu pirms aptuvenā inficēšanās datuma 10. panta 1. punktā minētajā saimniecībā un kuri ir glabāti un pārvadāti atsevišķi no produktiem, kas ražoti pēc šī datuma; vai
 - b) kuriem ir veikta apstrāde saskaņā ar VII pielikuma A daļas 4. punktu; vai
 - c) īpašiem produktiem — kuri atbilst attiecīgajām prasībām VII pielikuma A daļas 5. līdz 9. punktā; vai
 - d) kuri ir kombinētie produkti, kas nav pakļauti tālākai apstrādei un kas satur tādus dzīvnieku izcelsmes produktus, kuriem ir vai nu veikta apstrāde, lai nodrošinātu iespējamā mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu, vai kuri iegūti no dzīvniekiem, uz kuriem neattiecas ierobežojumi saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem; vai

e) kuri ir fasēti produkti, kas paredzēti lietošanai kā *in-vitro* diagnostikas vai laboratorijas reaģenti.

33. pants

Pasākumi attiecībā uz aizsardzības zonā ražotu lopbarību, sienu un salmiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū lopbarību, sienu un salmus, kuru izcelsme ir aizsardzības zonā.

2. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro lopbarībai, sienam un salmiem, kuri:

- ražoti vismaz 21 dienu pirms aptuvenā inficēšanās datuma 10. panta 1. punktā minētajā saimniecībā un glabāti un pārvadāti atsevišķi no lopbarības, siena un salmiem, kas ražoti pēc šā datuma; vai
- paredzēti lietošanai aizsardzības zonā saskaņā ar kompetento iestāžu atļauju; vai
- ražoti telpās, kurās netiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki; vai
- ražoti uzņēmumos, kuros netiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, un to ražošanā izmantotas izejvielas no c) punktā minētajām telpām vai no telpām, kas atrodas ārpus aizsardzības zonas.

3. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro lopbarībai, kas ražota saimniecībās, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki un kuras atbilst VII pielikuma B daļas 1. punkta prasībām.

34. pants

Atkāpju piešķiršana un papildu sertifikācija

1. Visus 24. līdz 33. pantā paredzētos aizliegumus piešķir ar īpašu kompetentās iestādes lēmumu tikai pēc tam, kad tā ir pārliecinājusies, ka, pietiekami ilgā laikposmā, pirms produkti atstāj aizsardzības zonu, ir izpildītas visas attiecīgās prasības un ka nepastāv risks izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu.

2. Visi 25. līdz 33. pantā paredzētie aizliegumi, Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, pieprasa kompetentās iestādes papildu atļaujas.

3. Sīki izstrādātus noteikumus 2. punktā paredzēto pasākumu īstenošanai var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

35. pants

Papildu pasākumi, ko dalībvalstis piemēro aizsardzības zonā

Papildus pasākumiem, kas piemērojami aizsardzības zonā saskaņā ar šo direktīvu, dalībvalstis var veikt vēl citus valsts līmeņa pasākumus, kurus tās uzskata par vajadzīgiem un piemērotiem mutes un nagu sērgas vīrusa apkarošanai, ņemot vērā īpašos epidemioloģiskos, lopkopības, komerciālos un sociālos apstākļus skartajā teritorijā. Dalībvalstis par šādiem papildu pasākumiem informē Komisiju un citas dalībvalstis.

36. pants

Pasākumu atcelšana aizsardzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka aizsardzības zonā piemērotos pasākumus saglabā, kamēr nav izpildītas šādas prasības:

- ir pagājušas vismaz 15 dienas, kopš nogalināti un droši iznīcināti visi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki 10. panta 1. punktā minētajās saimniecībās, un šajās saimniecībās pabeigta sākotnējā tīrīšana un dezinfekcija, kas veikta saskaņā ar 11. pantu;
- ar negatīviem rezultātiem ir pabeigta apsekošana visās saimniecībās, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki un kuras atrodas aizsardzības zonā.

2. Pēc tam, kad aizsardzības zonā atcelti īpašie pasākumi, uzraudzības zonā vismaz 15 dienas turpina piemērot pasākumus, kā tas paredzēts 37. līdz 42. pantā, līdz šos pasākumus atceļ saskaņā ar 44. pantu.

3. Šā panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto apsekošanu veic, lai pierādītu infekcijas neesamību, un atbilstoši vismaz III pielikuma 1. punkta kritērijiem, un ietver III pielikuma 2.3. punktā paredzētos pasākumus, kas balstīti uz III pielikuma 2.1.1. un 2.1.3. punkta kritērijiem.

37. pants

Pasākumi, ko piemēro saimniecībām uzraudzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības zonā piemēro 22. panta 1. punktā paredzētos pasākumus.

2. Atkāpjoties no 22. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā aizlieguma un, ja uzraudzības zonā vispār nav pieejamas vai nav pieejams pietiekamas kaušanas iespējas, kompetentās iestādes var atļaut pārvietot pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus no saimniecībām uzraudzības zonā pārvešanai tieši un oficiālā uzraudzībā kaušanai uz kautuvi, kas atrodas ārpus uzraudzības zonas, saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

- a) šās direktīvas 22. panta 1. punktā minētie reģistri ir pakļauti oficiālai kontrolei, un epidemioloģiskā situācija saimniecībā nenorāda uz jebkādam aizdomām par saslimšanu vai inficēšanos ar mutes un nagu sērgas vīrusu; un
- b) valsts pilnvarotais veterinārārsts visiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem saimniecībā veicis ekspertīzi, kuras rezultāti ir negatīvi; un
- c) reprezentatīvam skaitam dzīvnieku, ņemot vērā statistiskos parametrus III pielikuma 2.2. punktā, ir veikta rūpīga klīniskā pārbaude, lai noliegtu klīniski slimu dzīvnieku klātbūtni vai aizdomas par to; un
- d) kautuvi ir norādījusi kompetentā iestāde, un tā atrodas pēc iespējas tuvāk uzraudzības zonai; un
- e) no šādiem dzīvniekiem ražotai gaļai veic 39. pantā precizēto apstrādi.

38. pants

Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošana uzraudzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības zonas robežās pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus no saimniecībām nepārvieto.
2. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro dzīvnieku pārvietošanai, ko veic kādā nolūkā no šiem:
 - a) lai vestu uz ganībām, kas atrodas uzraudzības zonā, bet nonākot saskarē ar citu saimniecību pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, ne agrāk kā 15 dienas pēc tam, kad aizsardzības zonā reģistrēts pēdējais mutes un nagu sērgas uzliesmojums;
 - b) lai pārvestu tieši un oficiālā pārraudzībā kaušanai uz kautuvi, kas atrodas tajā pašā zonā;
 - c) lai pārvadātu saskaņā ar 37. panta 2. punktu;

- d) lai pārvadātu saskaņā ar 24. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktu.

3. Šī panta 2. punkta a) apakšpunktā paredzēto pārvietošanu kompetentā iestāde atļauj tikai pēc tam, kad valsts pilnvarotais veterinārārsts veikta pārbaude visiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus saimniecībā, tai skaitā pārbaude paraugiem, kad ņemti saskaņā ar III pielikuma 2.2. punktu, ir noliegti tādu dzīvnieku klātbūtni, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir slimi vai inficējušies.

4. Šā panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pārvietošanu kompetentā iestāde atļauj tikai pēc tam, kad ar apmierinošiem rezultātiem pabeigti 37. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie pasākumi.

5. Dalībvalstis nekavējoties izseko pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, kas nosūtīti no uzraudzības zonas laika posmā, sākot no vismaz 21 dienas pirms aptuvenā datuma, kad saimniecībā uzraudzības zonā notikusi pirmā inficēšanās, un par saviem rezultātiem dzīvnieku izsekošanā informē kompetentās iestādes citās dalībvalstīs.

39. pants

Piemērojamie pasākumi tādu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku gaļai, kuras izcelsme ir uzraudzības zonā, un no šādas gaļas ražotiem gaļas produktiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū svaigu gaļu, maltu gaļu un gaļas izstrādājumus, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir uzraudzības zonā, un no šādas gaļas ražotus gaļas produktus.
2. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū svaigu gaļu, maltu gaļu, gaļas izstrādājumus un gaļas produktus, kas ražoti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem uzņēmumos, kuri atrodas uzraudzības zonā.
3. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro svaigai gaļai, maltai gaļai un gaļas izstrādājumiem, kuri ražoti vismaz 21 dienu pirms aptuvenā datuma, kad saimniecībā atbilstošajā uzraudzības zonā notikusi pirmā inficēšanās, un kuri kopš ražošanas ir uzglabāti un pārvadāti atsevišķi no gaļas, kas ražota pēc šī datuma. Šādai gaļai pēc skaidras, atbilstoši Kopienas tiesību aktiem noteiktas zīmes jābūt viegli atšķiramai no gaļas, kura neatbilst nosūtīšanai ārpus uzraudzības zonas.

4. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro svaigai gaļai, maltai gaļai un gaļas izstrādājumiem, kuri ražoti no dzīvniekiem, kas vesti uz kautuvi vismaz tikpat stingros apstākļos, kā paredzēts 37. panta 2. punkta a) līdz e) apakšpunktā, ar nosacījumu, ka šī gaļa ir pakļauta 5. punktā paredzētajiem pasākumiem.

5. Izdarot atkāpi, 2. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro svaigai gaļai, maltai gaļai vai gaļas izstrādājumiem, kuri iegūti uzņēmumos, kas atrodas uzraudzības zonā, ar šādiem nosacījumiem:

- a) uzņēmums darbojas stingrā veterinārā kontrolē;
- b) uzņēmumā pārstrādā tikai tādu svaigu gaļu, maltu gaļu vai gaļas izstrādājumus, kuri aprakstīti 4. punktā un pakļauti VIII pielikuma B daļā paredzētajiem papildu nosacījumiem, vai kuri iegūti no dzīvniekiem, kas audzēti un kauti ārpus uzraudzības zonas, vai iegūti no dzīvniekiem, kas pārvadāti saskaņā ar 24. panta 2. punktā b) apakšpunkta noteikumiem;
- c) uz visas šādas svaiga gaļas, malta gaļas vai gaļas izstrādājumiem jābūt veselības marķējumam saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļu vai, citu pārnadžu gaļas gadījumā, veselības marķējumam, kas paredzēts Direktīvas 91/495/EEK I pielikuma III nodaļā, vai, maltas gaļas un gaļas izstrādājumu gadījumā, veselības marķējumam, kas paredzēts Direktīvas 94/65/EK I pielikuma VI nodaļā;
- d) visā ražošanas procesā visai šādai svaigai gaļai, maltai gaļai vai gaļas izstrādājumiem jābūt skaidri identificētai un tā jāpārvadā un jāuzglabā atsevišķi no svaigas gaļas, maltas gaļas vai gaļas izstrādājumiem, kuri saskaņā ar šo direktīvu neatbilst nosūtīšanai ārpus uzraudzības zonas.

6. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro gaļas produktiem, kas ražoti no svaigas gaļas, kas iegūta no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir uzraudzības zonā, un kas marķēti ar Direktīvā 2002/99/EK paredzēto veselības marķējumu un oficiālā pārraudzībā transportēta uz norādītu uzņēmumu apstrādei saskaņā ar VII pielikuma A daļas 1. punktu.

7. Izdarot atkāpi, 2. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro gaļas produktiem, kas ražoti uzņēmumos uzraudzības zonā un vai nu atbilst 6. punkta noteikumiem, vai ir ražoti no gaļas, kas atbilst 5. punkta noteikumiem.

8. Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētajai svaigai gaļai, maltai gaļai un gaļas izstrādājumiem atbilstību 5. un 7. pantam apstiprina kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde pārrauga atbilstības kontroli, ko veic vietējā veterinārā iestāde, un,

Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kurus tā atzinusi šādai apstiprināšanai.

9. Atkāpi no 1. punktā paredzētā aizlieguma var piešķirt saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, kas pieņemti atbilstoši 89. panta 3. punktā minētajai procedūrai, jo īpaši attiecībā uz veselības marķējumu gaļai, kas ražota no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir uzraudzības zonā, kas uzturēta spēkā vairāk nekā 30 dienas.

40. pants

Piemērojamie pasākumi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pienam un piena produktiem, kas ražoti uzraudzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū pienu, kas iegūts no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir uzraudzības zonā, un no šāda piena ražotus piena produktus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ir aizliegts laist tirgū tādu pienu un piena produktus no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kas ražoti uzraudzības zonā.

3. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro pienam un piena produktiem, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir uzraudzības zonā, un kas ražoti vismaz 21 dienu pirms aptuvenā datuma, kad saimniecībā atbilstošajā uzraudzības zonā notikusi pirmā inficēšanās, un kas kopš ražošanas ir uzglabāti un pārvadāti atsevišķi no piena un piena produktiem, kas ražoti pēc šī datuma.

4. Izdarot atkāpi, 1. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro pienam, kas iegūts no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir uzraudzības zonā, un piena produktiem, kas ražoti no šāda piena un kam, atkarībā no piena vai piena produktu izmantošanas mērķa, veikts kāds no IX pielikuma A vai B daļā izklāstītajiem apstrādes veidiem. Apstrādi veic pie 6. punktā izklāstītajiem nosacījumiem 5. punktā minētajos uzņēmumos vai gadījumā, ja uzraudzības zonā neatrodas neviens uzņēmums, tad kompetento iestāžu norādītos uzņēmumos ārpus aizsardzības un uzraudzības zonām.

5. Izdarot atkāpi, 2. punktā paredzēto aizliegumu nepiemēro pienam un piena produktiem, kas pagatavoti uzņēmumos, kuri atrodas uzraudzības zonā, pie 6. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

6. Šī panta 4. un 5. punktā minētie uzņēmumi atbilst šādiem nosacījumiem:

- a) uzņēmums darbojas pastāvīgā un stingrā oficiālā kontrolē;
- b) vai nu viss uzņēmumā izmantotais piens atbilst 4. punktam, vai arī ir iegūts no dzīvniekiem ārpus aizsardzības un uzraudzības zonām;
- c) visā ražošanas procesā pienam jābūt skaidri identificētam, un tas jāpārvadā un jāuzglabā atsevišķi no piena un piena produktiem, kas nav paredzēti nosūtīšanai ārpus uzraudzības zonas;
- d) svaigpiena pārvadāšana no saimniecībām, kas atrodas ārpus aizsardzības un uzraudzības zonām, uz uzņēmumiem jāveic transportlīdzekļos, kuri pirms pārvadāšanas ir iztīrīti un dezinficēti un kuriem pēc tam nav bijusi saskare ar tādām saimniecībām aizsardzības un uzraudzības zonās, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

7. Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētā piena atbilstību 6. punkta nosacījumiem apstiprina kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde pārrauga atbilstības kontroli, ko veic vietējā veterinārā iestāde, un, Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kurus tā atzinusi šādi apstiprināšanai.

8. Svaigpiena pārvadāšana no saimniecībām, kas atrodas uzraudzības zonā, uz uzņēmumiem ārpus aizsardzības un uzraudzības zonām un šī piena pārstrāde ir pakļauta šādiem nosacījumiem:

- a) no uzraudzības zonā turētiem, pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem iegūta svaigpiena pārstrādi uzņēmumos ārpus aizsardzības un uzraudzības zonām atļauj kompetentās iestādes;
- b) atļauja ietver norādījumus par pārvadāšanas maršrutu uz norādīto uzņēmumu;
- c) pārvadājumus veic ar transportlīdzekļiem, kuri pirms pārvadāšanas ir iztīrīti un dezinficēti un kuri ir būvēti un uzturēti tā, ka pārvadāšanas laikā nerodas nekāda noplūde, un kuri ir aprīkoti, lai piena ieliešanas un izliešanas laikā izvairītos no aerosola dispersijas;
- d) pirms saimniecības, kurā tika savākts pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku piens, atstāšanas savienošās caurules, riepas, riteņu arkas, transportlīdzekļa apakšējās daļas un visus piena izšļakstījumus notīra un dezinficē, un pēc pēdējās dezinfekcijas un pirms uzraudzības zonas atstāšanas transportlīdzeklim nav turpmākas saskares ar tādām saimniecībām aizsardzības un uzraudzības zonās, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki;

e) transportlīdzekļi ir stingri norīkoti darbībai noteiktā ģeogrāfiskā vai administratīvā teritorijā, tiem ir attiecīgi apzīmējumi un tos var pārvietot uz citu teritoriju tikai pēc tīrīšanas un dezinfekcijas, ko veic oficiālā pārraudzībā.

9. Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku svaigpiena paraugu savākšanai un pārvešanai no saimniecībām, kas atrodas uzraudzības zonā, uz citu laboratoriju, kas nav mutes un nagu sērgas diagnostikai apstiprinātā veterinārā diagnostikas laboratorija, un piena pārstrādei šādās laboratorijās vajadzīga oficiāla atļauja, un tā pakļauta pasākumiem, lai izvairītos no iespējamā mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanas.

41. pants

Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku uzraudzības zonā saražotās vircas un kūtsmēslu pārvadāšana un izsmidzināšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības zonā un ārpus tās ir aizliegts pārvadāt un izsmidzināt vircu vai kūtsmēslus no 16. pantā minētajām saimniecībām un telpām, kas atrodas aizsardzības zonā un kur tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

2. Atkāpjoties no 1. punktā paredzētā aizlieguma, kompetentā iestāde izņēmuma apstākļos var atļaut vircas vai kūtsmēslu pārvadāšanu ar transportlīdzekli, kurš rūpīgi iztīrīts un dezinficēts pirms un pēc lietošanas izsmidzināšanai norādītajās teritorijās uzraudzības zonā un pietiekamā attālumā no saimniecībām, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, ar šādiem alternatīviem nosacījumiem:

- a) vai nu valsts pilnvarotā veterinārārsta veiktā visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārbaude saimniecībā ir noliegusi tādu dzīvnieku klātbūtni, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir inficēti ar mutes un nagu sērgas vīrusu, un kūtsmēslus vai vircu izsmidzina tuvu zemei, lai izvairītos no miglīgas radīšanas, un tūlīt iestrādā zemē; vai arī
- b) valsts pilnvarotais veterinārārsts ar negatīviem rezultātiem visiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem saimniecībā veicis klīnisko pārbaudi, un kūtsmēslus ievada zemē; vai
- c) uz kūtsmēsliem attiecas 29. panta 2. punkta noteikums.

42. pants

Pasākumi attiecībā uz citiem uzraudzības zonā ražotiem dzīvnieku izcelsmes produktiem

Dalībvalstis nodrošina, ka citu, nevis 39. līdz 41. pantā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū ir pakļauta nosacījumiem, kas paredzēti 28. un 30. līdz 32. pantā.

43. pants

Papildu pasākumi, ko dalībvalstis piemēro uzraudzības zonā

Papildus 37. līdz 42. pantā paredzētajiem pasākumiem, dalībvalstis var veikt vēl citus valsts līmeņa pasākumu, kurus tās uzskata par vajadzīgiem un piemērotiem mutes un nagu sērgas vīrusa apkarošanai, ņemot vērā īpašos epidemioloģiskos, lopkopības, komerciālos un sociālos apstākļus skartajā teritorijā. Ja uzskata, ka ir vajadzīgi īpaši pasākumi, lai ierobežotu zirgu dzimtas dzīvnieku pārvietošanu, tad, veicot šādus pasākumus, ņem vērā tos, kas paredzēti VI pielikumā.

44. pants

Pasākumu atcelšana uzraudzības zonā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka uzraudzības zonā piemērotos pasākumus saglabā, kamēr nav izpildītas šādas prasības:

- a) ir pagājušas vismaz 30 dienu, kopš nogalināti un droši iznīcināti visi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki 10. panta 1. punktā minētajās saimniecībās, un šajās saimniecībās pabeigta sākotnējā tīrīšana un dezinfekcija, kas veikta saskaņā ar 11. pantu;
- b) aizsardzības zonā ir izpildītas 36. pantā paredzētās prasības;
- c) ar negatīviem rezultātiem ir pabeigta apsekošana.

2. Šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto apsekošanu veic, lai pierādītu infekcijas neesamību uzraudzības zonā atbilstoši III pielikuma 1. punkta kritērijiem, un tā ietver III pielikuma 2.4. punktā paredzētos pasākumus, kas balstīti uz III pielikuma 2.1. punkta kritērijiem.

7. IEDAĻA

REĢIONALIZĀCIJA, PĀRVIETOŠANĀS KONTROLE UN IDENTIFIKĀCIJA

45. pants

Reģionalizācija

1. Neierobežojot Direktīvu 90/425/EK, jo īpaši tās 10. pantu, ja izrādās, ka mutes un nagu sērgas vīruss izplatās par spīti saskaņā ar šo direktīvu veiktajiem pasākumiem un epizootija kļūst plaša, un visos gadījumos, kad īsteno ārkārtas vakcināciju, dalībvalstis nodrošina, ka to teritorija tiek sadalīta vienā vai vairākās ierobežotās un brīvās zonās.

2. Dalībvalstis nekavējoties paziņo Komisijai sīku informāciju par ierobežotajā zonā īstenotajiem pasākumiem, un Komisija pārskata, vajadzības gadījumā groza un apstiprina šos pasākumus saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.

3. Neierobežojot 1. punktā minēto dalībvalstu pienākumu sadalīt savu teritoriju reģionos, par reģionalizāciju un ierobežotajā zonā piemērojamiem pasākumiem var lemt saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru. Šis lēmums var attiekties arī uz blakus esošajām dalībvalstīm, kas laikā, kad lēmums tiek pieņemts, nav inficētas.

4. Pirms kontrolētās zonas norobežošanas veic rūpīgu situācijas epidemioloģisko novērtēšanu, īpaši attiecībā uz vīrusa ievazāšanas iespējamo laiku un vietu, iespējamo izplatību un iespējamo laiku, kas vajadzīgs, lai iznīcinātu mutes un nagu sērgas vīrusu.

5. Kontrolēto zonu, cik iespējams, norobežo, pamatojoties uz administratīvām robežām vai ģeogrāfiskiem šķēršļiem. Reģionalizācija tiek balstīta uz lielākām administratīvām vienībām nekā reģioni. Ņemot vērā 13. pantā paredzētās epidemioloģiskās izmeklēšanas rezultātus, ierobežotās zonas var samazināt līdz teritorijām, kuru lielums nav mazāks kā apakšreģions, un, ja vajadzīgs, apkārtējie apakšreģioni. Gadījumā, ja mutes un nagu sērgas vīruss izplatās, ierobežoto zonu paplašina, iekļaujot papildu reģionus vai apakšreģionus.

46. pants

Dalībvalsts ierobežotajā zonā piemērojami pasākumi

1. Reģionalizācijas gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka tiek veikti vismaz šādi pasākumi:

- a) kontrolē pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku, dzīvnieku izcelsmes produktu un preču pārvadājumus un pārvietošanos, un kontrolē transportlīdzekļu, kā iespējamo mutes un nagu sērgas vīrusa nesēju, kustību;
- b) izseko un marķē saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem svaigu gaļu un svaigpienu, un, cik iespējams, citu produktu krājumus, kas neatbilst nosūtīšanai ārpus ierobežotās zonas;
- c) īpaši sertificē pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus un no šādiem dzīvniekiem iegūtus produktus un saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem piešķir veselīguma marķējumu lietošanai pārtikā un nosūtīšanai ārpus ierobežotās zonas paredzētiem produktiem.

2. Reģionalizācijas gadījumā dalībvalstis nodrošina, ka tiek izsekoti vismaz tie pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, kas nosūtīti no ierobežotās zonas uz citām dalībvalstīm laika posmā starp aptuveno mutes un nagu sērgas vīrusa ievazāšanu un reģionalizācijas īstenošanas datumu, un šos dzīvniekus izolē veterinārā pārraudzībā, kamēr oficiāli nenoliedz iespējamo saslimšanu vai inficēšanos.

3. Dalībvalstis sadarbojas, izsekojot svaigu gaļu un svaigpienu, un svaigpiena produktus, kas iegūti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem un ražoti ierobežotajā zonā laikā starp aptuveno mutes un nagu sērgas vīrusa ievazāšanu un datumu, kad tiek īstenota reģionalizācija. Šādu svaigu gaļu apstrādā saskaņā ar VII pielikuma A daļas 1. punktu, un svaigpienu un piena produktus apstrādā saskaņā ar IX pielikuma A vai B daļu, atkarībā no izmantošanas, vai aiztur, kamēr oficiāli nav noliegta iespējamā inficēšanās ar mutes un nagu sērgas vīrusu.

4. Saskaņā ar Direktīvas 2002/99/EK 4. punkta 3. pantu var noteikt īpašus pasākumus, jo īpaši attiecībā uz produktiem, kas iegūti no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir ierobežotajā zonā un kuri nav paredzēti laišanai tirgū ārpus ierobežotās zonas.

47. pants

Pret slimību uzņēmīgo sugu identificēšana

1. Neierobežojot Kopienas tiesību aktus par mājas liellopu, aitu un kazu, un cūku identificēšanu, dalībvalstis nodrošina, ka mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā to teritorijā pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki atstāj saimniecību, kurā tie tiek turēti, tikai tad, ja tos identificē tā, lai kompetentās iestādes var ātri izsekot to pārvietošanos un izcelsmes saimniecību vai jebkuru citu saimniecību, no kuras tie nāk. Tomēr īpašos gadījumos, kas minēti 15. panta 1. punktā un 16. panta 1. punktā, kompetentās iestādes noteiktos apstākļos un, ņemot vērā veselības stāvokli, var atļaut citus veidus šo dzīvnieku un to izcelsmes saimniecību vai jebkuru citu saimniecību, no kurām tie nāk, ātrai izsekošanai. Metodes šo dzīvnieku identificēšanai vai to izcelsmes saimniecību izsekošanai nosaka kompetentā iestāde un paziņo Komisijai.

2. Dalībvalstu veiktos pasākumus attiecībā uz dzīvnieku papildu, pastāvīgu vai neizdzēšamu marķēšanu konkrētā mutes un nagu sērgas kontroles nolūkā, jo īpaši gadījumā, ja veikta vakcinācija saskaņā ar 52. un 53. pantu, var grozīt atbilstoši 89. panta 3. punktā minētajai procedūrai.

48. pants

Pārvietošanās kontrole mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā to teritorijā, lai kontrolētu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanos, saskaņā ar 45. pantu izveidotajā ierobežotajā zonā tiek piemēroti šādi pasākumi:

- īpašnieki kompetentajai iestādei pēc tās pieprasījuma sniedz attiecīgu informāciju par dzīvniekiem, kas tiek ievesti to saimniecībās vai atstāj tās. Šī informācija attiecībā uz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem ietver vismaz tās ziņas, ko prasa Direktīvas 64/432/EEK 14. pants;
- personas, kas iesaistītas pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvadāšanā vai tirdzniecībā, kompetentajai iestādei pēc tās pieprasījuma sniedz attiecīgu informāciju par to dzīvnieku, kurus viņas ir pārvadājušas vai pārdevušas, pārvietošanos. Šī informācija ietver vismaz tās ziņas, ko prasa Direktīvas 64/432/EEK 12. panta 2. punkta un 13. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

2. Dalībvalstis var paplašināt dažu vai visu 1. punktā paredzēto pasākumu piemērošanas teritoriju līdz daļai vai visai brīvajai zonai.

8. IEDAĻA

VAKCINĀCIJA

49. pants

Mutes un nagu sērgas vakcīnu lietošana, ražošana, pārdošana un kontrole

Dalībvalstis nodrošina, ka:

- to teritorijā ir aizliegta mutes un nagu sērgas vakcīnu izmantošana un hiperimūnserumu pret mutes un nagu sērgu ievadīšana, izņemot šajā direktīvā paredzētos gadījumos;
- mutes un nagu sērgas vakcīnu ražošana, uzglabāšana, piegāde, izplatīšana un pārdošana to teritorijā tiek veikta oficiālā uzraudzībā;
- mutes un nagu sērgas vakcīnu tirdzniecība saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem ir kompetento iestāžu pārraudzībā;
- mutes un nagu sērgas vakcīnu lietošanu citos nolūkos, nevis, lai radītu aktīvu imunitāti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekos, respektīvi, laboratoriskiem izmeklējumiem, zinātniskai pētniecībai vai vakcīnu pārbaudei, atļauj kompetentā iestāde, un to veic atbilstošos bioloģiski drošos apstākļos.

50. pants

Lēmums par ārkārtas vakcinācijas veikšanu

1. Var pieņemt lēmumu veikt ārkārtas vakcināciju, ja īstenojas vismaz viens no šiem apstākļiem:

- a) ir apstiprināti mutes un nagu sērgas uzliesmojumi, kas dalībvalstī draud izplatīties plašā mērogā;
- b) mutes un nagu sērgas uzliesmojumu, par kuriem ziņots dalībvalstī, ģeogrāfiskā stāvokļa vai valdošo meteoroloģisko apstākļu dēļ ir apdraudētas citas dalībvalstis;
- c) ir apdraudētas citas dalībvalstis, jo starp saimniecībām, kas atrodas to teritorijā, un saimniecībām, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki un kuras atrodas dalībvalstī, kurā ir mutes un nagu sērgas uzliesmojumi, pastāv epidemioloģiski būtiski sakari;
- d) dalībvalstis ir apdraudētas ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ vai blakus esošajā trešajā valstī, kurā ir mutes un nagu sērgas uzliesmojumi, valdošo meteoroloģisko apstākļu dēļ.

2. Lemjot par ārkārtas vakcinācijas ieviešanu, apsver 15. pantā paredzētos pasākumus un X pielikumā uzskaitītos kritērijus.

3. Lēmumu ieviest ārkārtas vakcināciju pieņem saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.

4. Šī panta 3. punktā minēto lēmumu savā teritorijā ieviest ārkārtas vakcināciju var pieprasīt:

- a) vai nu 1. punkta a) apakšpunktā minētā dalībvalsts; vai
- b) šā panta 1. punkta b), c) vai d) apakšpunktos minētā dalībvalsts.

5. Atkāpjoties no 3. punkta, attiecīgā dalībvalsts var pieņemt lēmumu ieviest ārkārtas vakcināciju un īstenot to saskaņā ar šo direktīvu pēc rakstiska paziņojuma nosūtīšanas Komisijai, kurā iekļauta 51. pantā paredzētā informācija.

6. Ja dalībvalsts ievieš ārkārtas vakcināciju saskaņā ar 5. punktu, Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja nekavējoties pārskata šo lēmumu un nosaka Kopienas pasākumus saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.

7. Atkāpjoties no 4. punkta, lēmumu ieviest ārkārtas vakcināciju 1. punkta a) apakšpunktā minētajā dalībvalstī saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt Komi-

sija pēc pašas iniciatīvas sadarbībā ar skarto dalībvalsti, ja īstenojas nosacījums 1. punkta a) apakšpunktā un 1. punkta b) apakšpunktā.

51. pants

Ārkārtas vakcinācijas nosacījumi

1. Pieņemot lēmumu par ārkārtas vakcināciju saskaņā ar 50. panta 3. un 4. punktu, jāprecizē nosacījumi, pie kādiem veic šādu vakcināciju, un vismaz:

- a) ģeogrāfiskā apgabala norobežošana saskaņā ar 45. pantu, kurā jāveic ārkārtas vakcinācija;
- b) vakcinējamo dzīvnieku sugas un vecums;
- c) vakcinācijas kampaņas ilgums;
- d) īpašs aizliegums pret slimību uzņēmīgo sugu vakcinēto un nevakcinēto dzīvnieku un to produktu pārvietošanai;
- e) vakcinēto dzīvnieku īpaša papildu un pastāvīga identifikācija un īpaša reģistrācija atbilstoši 47. panta 2. punktam;
- f) citi jautājumi, kas attiecas uz ārkārtas vakcināciju.

2. Ārkārtas vakcinācijas nosacījumi atbilstoši 1. punktam nodrošina, ka šāda vakcinācija tiek veikta saskaņā ar 52. pantu, neatkarīgi no tā, vai vakcinētos dzīvniekus pēc tam nokauj vai patur dzīvus.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek īstenota informēšanas programma, lai sabiedrību informētu par to, cik droši ir lietot pārtikā vakcinētu dzīvnieku gaļu, pienu un piena produktus.

52. pants

Profilaktiskā vakcinācija

1. Nosakot profilaktisko vakcināciju, dalībvalstis nodrošina, ka:

- a) vakcinācijas zonu reģionalizē saskaņā ar 45. pantu, ja vajadzīgs, ciešā sadarbībā ar blakus esošajām dalībvalstīm;
- b) vakcināciju veic ātri un atbilstoši veterinārsanitārajām un bioloģiskās drošības prasībām, lai izvairītos no mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanas;
- c) visus vakcinācijas zonā noteiktos pasākumus veic, neierobežojot 7. iedaļā paredzētos pasākumus;

d) ja vakcinācijas zonā daļēji vai pilnībā iekļauta aizsardzības vai uzraudzības zona:

i) šajā vakcinācijas zonas daļā saglabā aizsardzības vai uzraudzības zonā saskaņā ar šo direktīvu piemērojamos pasākumus, kamēr šādus pasākumus neatceļ saskaņā ar 36. vai 44. pantu;

ii) pēc tam, kad ir atcelti aizsardzības vai uzraudzības zonā piemērotie pasākumi, joprojām ir spēkā vakcinācijas zonā piemērojamie pasākumi saskaņā ar 54. līdz 58. pantu.

2. Piemērojot profilaktisko vakcināciju, dalībvalstis nodrošina, ka vakcinācijas zonu vismaz 10 km platumā no vakcinācijas zonas robežām aptver uzraudzības zona (uzraudzības zona, ko definējis OIE):

a) kurā ir aizliegta vakcinācija;

b) kurā veic pastiprinātu uzraudzību;

c) kurā pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošana ir pakļauta kompetento iestāžu kontrolei;

d) kura tiek saglabāta, līdz saskaņā ar 61. pantu tiek atgūts no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statuss.

53. pants

Surpresīvā vakcinācija

1. Dalībvalstis paziņo Komisijai, ja tās saskaņā ar 50. pantu un, ņemot vērā visus attiecīgos apstākļus, ir nolēmušas ieviest surpresīvo vakcināciju, un sniedz sīku informāciju par veicamajiem kontroles pasākumiem, kas ietver vismaz 21. pantā paredzētos pasākumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka surpresīvo vakcināciju veic:

a) tikai aizsardzības zonā;

b) tikai skaidri norādītās saimniecībās, kas pakļautas 10. panta 1. punktā, un jo īpaši tā a) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem.

Tomēr loģisku apvērumu dēļ un, atkāpjoties no 10. panta 1. punkta a) apakšpunkta, visu dzīvnieku nogalināšanu šajās saimniecībās var atlikt, cik ilgi vajadzīgs, lai izpildītu Direktīvu 93/119/EEK un šīs direktīvas 10. panta 1. punkta c) apakšpunkta noteikumus.

54. pants

Vakcinācijas zonā piemērojamie pasākumi laikā no ārkārtas vakcinācijas sākuma līdz brīdim, kad pagājušas vismaz 30 dienas pēc šādas vakcinācijas pabeigšanas (1. etaps)

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vakcinācijas zonā laikā no ārkārtas vakcinācijas sākuma līdz brīdim, kad pagājušas vismaz 30 dienas pēc šādas vakcinācijas pabeigšanas, piemēro 2. līdz 6. punktā paredzētos pasākumus.

2. Ir aizliegta dzīvu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanās starp saimniecībām vakcinācijas zonā un ārpus tās.

Atkāpjoties no šī punkta pirmajā daļā paredzētā aizlieguma, un pēc šādu dzīvu dzīvnieku un šo dzīvnieku izcelsmes ganāmpulku vai ganāmpulku, no kuriem šie dzīvnieki sūtīti, klīniskas pārbaudes kompetentās iestādes var atļaut to tiešu pārvešanu tūlītējai nokaušanai kompetentās iestādes norādītā kautuvē, kas atrodas vakcinācijas zonā, vai, izņēmuma gadījumos, tuvu šai zonai.

3. Svaigai gaļai, kas ražota no vakcinētiem dzīvniekiem, kuri nokauti 1. punktā minētajā laikā:

a) ir Direktīvā 2002/99/EK paredzētais marķējums;

b) to uzglabā un pārvadā atsevišķi no gaļas, uz kuras nav a) apakšpunktā minētā marķējuma, un pēc tam to pārvadā aizzīmogotos konteineros uz kompetentās iestādes norādītu uzņēmumu apstrādei saskaņā ar VII pielikuma A daļas 1. punktu.

4. No vakcinētiem dzīvniekiem ražotu pienu un piena produktus var laist tirgū vakcinācijas zonā vai ārpus tās ar nosacījumu, ka, atkarībā no tā, vai to galīgais izlietojums ir vai nav paredzēts cilvēku uzturā, tiem veikts vismaz viens no IX pielikuma A un B daļā minētajiem apstrādes veidiem. Apstrādi veic pie 5. punktā izklāstītajiem nosacījumiem uzņēmumos vakcinācijas zonā vai, ja šajā zonā tādu nav, tad uzņēmumos ārpus vakcinācijas zonas, uz kuriem svaigpienu pārved pie 7. punktā paredzētajiem nosacījumiem.

5. Šā panta 4. punktā minētie uzņēmumi atbilst šādiem nosacījumiem:

a) uzņēmums darbojas pastāvīgā un stingrā oficiālā kontrolē;

b) vai nu viss uzņēmumā izmantotais piens atbilst 4. punktam, vai arī svaigpiens ir iegūts ārpus vakcinācijas zonas;

c) visā ražošanas procesā piens ir skaidri identificēts, un to pārvadā un uzglabā atsevišķi no svaigpiena un svaigpiena produktiem, kas nav paredzēti nosūtīšanai ārpus vakcinācijas zonas;

d) svaigpienu no saimniecībām ārpus vakcinācijas zonas uz uzņēmumiem veic transportlīdzekļos, kuri pirms pārvadājuma veikšanas ir iztīrīti un dezinficēti un kuriem pēc tam nav bijusi saskare ar tādām saimniecībām ierobežotā zonā, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.

6. Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētajam pienam atbilstību 5. punkta prasībām apstiprina kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde pārbauda atbilstības kontroli, ko veic vietējā veterinārā iestāde, un, Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kurus tā atzinusi šādi apstiprināšanai.

7. Svaigpiena pārvadāšana no saimniecībām vakcinācijas zonā uz uzņēmumiem ārpus vakcinācijas zonas un šī piena pārstrāde ir pakļauta šādiem nosacījumiem:

a) no vakcinācijas zonā turētiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem iegūta svaigpiena pārstrādi uzņēmumos ārpus vakcinācijas zonas atļauj kompetentās iestādes;

b) atļauja ietver norādījumus par pārvadāšanas maršrutu uz norādīto uzņēmumu;

c) pārvadājumus veic ar transportlīdzekļiem, kuri pirms pārvadāšanas ir iztīrīti un dezinficēti un kuri ir būvēti un uzturēti tā, ka pārvadāšanas laikā nerodas nekāda noplūde, un kuri ir aprīkoti, lai piena ieliešanas un izliešanas laikā izvairītos no aerosola dispersijas;

d) pirms saimniecības, kurā tika savākts pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku piens, atstāšanas savienojošās caurules, riepas, riteņu arkas, transportlīdzekļa apakšējās daļas un visus piena izšļakstījumus notīra un dezinficē, un pēc pēdējās dezinfekcijas un pirms vakcinācijas zonas atstāšanas transportlīdzeklim nav turpmākas saskares ar saimniecībām vakcinācijas zonā, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki;

e) transportlīdzekļi ir stingri norīkoti darbībai noteiktā ģeogrāfiskā vai administratīvā teritorijā, tiem ir attiecīgi apzīmējumi un tos var pārvietot uz citu teritoriju tikai pēc tīrīšanas un dezinfekcijas, ko veic oficiālā pārraudzībā.

8. Ir aizliegta pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku svaigpiena paraugu savākšana un pārvešana no saimniecībām vakcinācijas zonā uz citu laboratoriju, kas nav mutes un nagu sērgas diagnostikai apstiprinātā veterinārā diagnostikas laboratorija, un piena pārstrāde šādās laboratorijās.

9. Tiek atlikta spermas savākšana maksīgajai apsēklošanai no tādiem pret slimību uzņēmīgo sugu donordzīvniekiem, kas tiek turēti spermas savākšanas centros vakcinācijas zonā.

Atkāpjoties no pirmajā daļā paredzētā aizlieguma, kompetentās iestādes var atļaut spermas savākšanu spermas savākšanas centros vakcinācijas zonā saldētas spermas ražošanai saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) tiek nodrošināts, ka 1. punktā minētajā laikā savāktu spermu glabā atsevišķi vismaz 30 dienas; un

b) pirms spermas nosūtīšanas:

1) vai nu donordzīvnieks nav vakcinēts un īstenojas 28. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkta nosacījumi; vai

2) donordzīvnieks ir vakcinēts pēc tam, kad veikts negatīvs mutes un nagu sērgas vīrusa antivielu tests un:

i) ir iegūts negatīvs rezultāts testā vīrusa vai vīrusa genoma atklāšanai vai apstiprinātā nestrukturālu proteīnu antivielu testā, kas spermai veikts karantīnas perioda beigās uz paraugiem, kas ņemti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuri tajā laikā bijuši spermas savākšanas centrā; un

ii) sperma atbilst Direktīvas 88/407/EEK II nodaļas 4. panta 3. punkta nosacījumiem.

10. Ir aizliegta olnīcu un embriju iegūšana no donordzīvniekiem.

11. Citu, nevis 9. un 10. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū ir pakļauta 30., 31., 32. un 41. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

55. pants

Vakcinācijas zonā piemērojamie pasākumi laikā no ārkārtas vakcinācijas līdz laikam, kad pabeigta saimniecību apsekošana un klasifikācija (2. etaps)

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. līdz 5. punktā paredzētos pasākumus vakcinācijas zonā piemēro laikā, sākot ne agrāk kā 30 dienas pēc ārkārtas vakcinācijas pabeigšanas un beidzot ar 56. un 57. pantā paredzēto pasākumu izpildi.

2. Ir aizliegta dzīvu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanās starp saimniecībām vakcinācijas zonā un ārpus tās.

3. Atkāpjoties no 2. punktā paredzētā aizlieguma, kompetentās iestādes var atļaut pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku tiešu pārvešanu no 57. panta 5. punktā minētajām saimniecībām vai tūlītējai nokaušanai uz kautuvi vakcinācijas zonā vai ārpus tās ar šādiem nosacījumiem:

- a) pārvešanas laikā un kautuvē šie dzīvnieki nenonāk saskarē ar citiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem;
- b) dzīvniekiem ir oficiāls dokuments, kas apliecina, ka visiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem izcelsmes saimniecībā vai saimniecībā, no kuras tie tiek sūtīti, ir veikta 56. panta 2. punktā paredzētā apsekošana;
- c) transportlīdzekļus pirms dzīvnieku ielaišanas un pēc tam, kad tie ir nogādāti, iztīra un dezinficē, tīrīšanas un dezinfekcijas datumu un laiku reģistrējot transportlīdzekļa reģistrācijas žurnālā;
- d) dzīvniekiem kautuvē 24 stundas pirms kaušanas ir veikta pirmskaušanas veterinārā ekspertīze, it īpaši mutes un nagu sērgas pārbaude, un nav atklātas šīs slimības pazīmes.

4. Svaigu gaļu, izņemot subproduktus, kas ražota no vakcinētiem lieliem un maziem atgremotājiem 1. punktā minētajā laikā, var laist tirgū vakcinācijas zonā un ārpus tās ar šādiem nosacījumiem:

- a) uzņēmums darbojas stingrā veterinārā kontrolē/uzraudzībā;
- b) uzņēmumā pārstrādā tikai tādu svaigu gaļu, izņemot subproduktus, kurai veikta VIII pielikuma A daļas 1., 3. un 4. punktā aprakstītā apstrāde, vai svaigu gaļu, kas iegūta no ārpus vakcinācijas zonas audzētiem un nokautiem dzīvniekiem;
- c) visai šādai svaigai gaļai ir veselības marķējums saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļu vai, citu pārnodžu gaļas gadījumā, Direktīvas 91/495/EEK I pielikuma III nodaļā paredzētais veselības marķējums, vai, maltas gaļas un gaļas izstrādājumu gadījumā, Direktīvas 94/65/EK I pielikuma VI nodaļā paredzētais veselības marķējums;
- d) visā ražošanas procesā svaigu gaļu skaidri identificē, un to transportē un glabā atsevišķi no cita dzīvnieku veselības stāvokļa gaļas saskaņā ar šo direktīvu.

5. Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētās svaigās gaļas atbilstību 4. punkta nosacījumiem apstiprina kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde pārbauda atbilstības kontroli, ko veic vietējā veterinārā iestāde, un, Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kurus tā atzinusi šādai apstiprināšanai.

6. Svaigai gaļai, kas ražota no vakcinētām cūkām, kuras nokautas 1. punktā minētajā laikā, ir Direktīvā 2002/99/EK paredzētais veselības marķējums, un to glabā un pārvadā atsevišķi no gaļas, kurai nav šāda marķējuma, un pēc tam to aizzīmogotos konteineros pārved uz kompetentās iestādes norādītu uzņēmumu apstrādei saskaņā ar VII pielikuma A daļas 1. punktu.

7. No vakcinētiem dzīvniekiem ražotu pienu un piena produktus var laist tirgū vakcinācijas zonā vai ārpus tās ar nosacījumu, ka, atkarībā no tā, vai to galīgais izlietojums ir vai nav paredzēts cilvēku uzturā, tiem veikts vismaz viens no IX pielikuma A un B daļā minētajiem apstrādes veidiem. Šāda apstrāde veikta uzņēmumā vakcinācijas zonā vai ārpus tās saskaņā ar 54. panta 4. līdz 8. punktu.

8. Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku spermas, olšūnu un embriju iegūšanai turpina piemērot 54. panta 9. un 10. pantā paredzētos pasākumus.

9. Citu, nevis 4., 6., 7. un 8. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū ir pakļauta 30., 31., 32. un 41. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

56. pants

Klīniskā un seroloģiskā izmeklēšana vakcinācijas zonā (2.A etaps)

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. un 3. punktā paredzētos pasākumus piemēro vakcinācijas zonā laikā, sākot ne agrāk kā 30 dienu laikā pēc ārkārtas vakcinācijas pabeigšanas un beidzot ar klīniskās un seroloģiskās izmeklēšanas pabeigšanu.

2. Izmeklēšanu veic nolūkā identificēt pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku ganāmpulkus, kuriem bijusi saskare ar mutes un nagu sērgas vīrusu, ja tie neizrāda acīmredzams mutes un nagu sērgas pazīmes. Šī izmeklēšana ietver visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku klīnisku izmeklēšanu visos ganāmpulkos vakcinācijas zonā un laboratorisko pārbaudi saskaņā ar 3. punktu.

3. Laboratoriskās pārbaudes veic, izmantojot testus, kas atbilst diagnosticējošo pārbaudžu kritērijiem saskaņā ar XIII pielikumu un ir apstiprināti saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru, un tās atbilst vienam no šiem nosacījumiem:

- a) mutes un nagu sērgas vīrusa infekcijas pārbaudes gan ar mutes un nagu sērgas vīrusa nestrukturālu proteīnu antivielu noteikšanu, gan ar citu apstiprinātu metodi atbilst III pielikuma 2.2. punktā izklāstītajiem kritērijiem paraugu ņemšanai saimniecībās. Ja kompetentās iestādes papildus izmanto kontrol dzīvniekus, ņem vērā V pielikuma nosacījumus inficēto saimniecību ganāmpulku atjaunošanai;
- b) pārbaudi nagu sērgas vīrusa nestrukturālu proteīnu antivielu noteikšanai veic paraugiem, kas ņemti vakcinētiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem un to nevakcinētiem pēcnācējiem visos ganāmpulkos vakcinācijas zonā.

57. pants

Ganāmpulku klasifikācija vakcinācijas zonā (2.B etaps)

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saimniecības, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki:

- a) ir klasificētas saskaņā ar 56. panta 2. punktā minētās izmeklēšanas rezultātiem un I pielikumā izklāstītajiem kritērijiem;
- b) atbilst 2. līdz 4. punktā izklāstītajiem pasākumiem.

2. Saimniecības ar vismaz vienu iespējami inficētu dzīvnieku, kuram saskaņā ar I pielikumā izklāstītajiem kritērijiem ir apstiprināts mutes un nagu sērgas vīruss, ir pakļautas 10. līdz 21. pantā paredzētajiem pasākumiem.

3. Saimniecības, kurās ir vismaz viens pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieks, par kuru ir aizdomas, ka tas iepriekšējās saskares ceļā ir inficējies ar mutes un nagu sērgas vīrusu, bet, ja turpmākās pārbaudes, kas veiktas visiem saimniecībā esošajiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, ir apliecinājušas mutes un nagu sērgas vīrusa neesību, ir pakļautas vismaz šādiem pasākumiem:

- a) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus saimniecībā:
 - 1) vai nu nonāvē, un to liemeņus pārstrādā; vai
 - 2) klasificē un:
 - i) dzīvniekus, kuri ir pozitīvi kaut vienā no 56. panta 3. punktā minētajiem apstiprinātajiem testiem, nonāvē un to liemeņus pārstrādā; un

- ii) atlikušos pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus saimniecībā nokauj kompetento iestāžu atļautos apstākļos;

b) saimniecību tīrīšana un dezinfekcija saskaņā ar 11. pantu;

c) ganāmpulku atjaunošana saskaņā ar V pielikumu.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka produktiem, kas iegūti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem un ražoti 56. panta 1. punktā minētajā laikā, piemēro šādus pasākumus:

- a) no 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktā minētajiem dzīvniekiem ražotajai svaigajai gaļai piemēro attiecīgi 55. panta 4. punktu atgremotajiem un 6. punktu cūku dzimtas dzīvniekiem;

- b) pienam un piena produktiem, kas ražoti no 3. panta 2. punkta ii) apakšpunktā minētajiem dzīvniekiem, veic vismaz vienu no apstrādes veidiem, kas precizēti IX pielikuma A un B daļās, atkarībā no paredzētajiem mērķiem un atbilstoši 54. panta 4. līdz 8. punktam.

5. Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki saimniecībās, kurās saskaņā ar 56. panta 3. punktu ir oficiāli noliegta agrāka vai pašreizēja mutes un nagu sērgas vīrusa klātbūtne, var tikt pakļauti 58. pantā paredzētajiem pasākumiem.

58. pants

Vakcinācijas zonā piemērojami pasākumi pēc izmeklēšanas un saimniecību klasificēšanas pabeigšanas, līdz ir atgūts no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statuss (3. etaps)

1. Dalībvalstis nodrošina, ka 2. līdz 6. punktā paredzētos pasākumus vakcinācijas zonā piemēro pēc 57. pantā noteikto pasākumu pabeigšanas un, līdz ir atgūts no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statuss, saskaņā ar 59. pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka ir vajadzīga atļauja, lai starp saimniecībām vakcinācijas zonā pārvietotu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus.

3. Ir aizliegta pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošana ārpus vakcinācijas zonas. Atkāpjoties no šī aizlieguma, 55. panta 3. punktā paredzētajos apstākļos var atļaut pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku tiešu pārvešanu uz kautuvi tūlītējai nokaušanai.

4. Atkāpjoties no aizlieguma 2. punktā, kompetentās iestādes var atļaut pret slimību uzņēmīgo sugu nevakcinētu dzīvnieku pārvadāšanu ar šādiem noteikumiem:

- a) divdesmit četru stundu laikā pēc dzīvnieku ielaišanas, visiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem saimniecībā veikta klīniskā pārbaude, un tie nav izrādījuši mutes un nagu sērgas klīniskās pazīmes; un
- b) dzīvnieki ir bijuši izolēti izcelsmes saimniecībā vismaz 30 dienu, kuru laikā saimniecībā nav ievests neviens pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieks; un
- c) izcelsmes saimniecība neatrodas aizsardzības vai uzraudzības zonā; un
- d) pārvadāšanai paredzētajiem dzīvniekiem ir vai nu atsevišķi ar negatīviem rezultātiem veikti testi mutes un nagu sērgas vīrusa antivielu atklāšanai izolācijas perioda beigās, vai arī šajā saimniecībā ir izdarīta seroloģiskā izmeklēšana saskaņā ar III pielikuma 2.2. punktu neatkarīgi no attiecīgās sugas;
- e) dzīvniekiem to pārvešanas laikā no izcelsmes saimniecības uz galamērķa vietu nav bijusi saskare ar infekciju.

5. Vakcinētu mātišu nevakcinētiem pēcnācējiem ir aizliegts pamest izcelsmes saimniecību, ja vien tie netiek vesti uz:

- a) saimniecību vakcinācijas zonā ar tādu pašu veselības stāvokli kā izcelsmes saimniecībai;
- b) kautuvi tūlītējai nokaušanai;
- c) kompetentas iestādes norādītu saimniecību, no kuras pēcnācējs ir nosūtāms tieši uz kautuvi;
- d) jebkuru saimniecību pēc tam, kad ir iegūts negatīvs rezultāts seroloģiskā testā mutes un nagu sērgas vīrusa antivielu noteikšanai, kas veikts asins paraugam, kurš ņemts pirms nosūtīšanas no izcelsmes saimniecības.

6. Svaigu gaļu, kas ražota no nevakcinētiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, var laist tirgū vakcinācijas zonā un ārpus tās ar šādiem nosacījumiem:

- a) vai nu visā vakcinācijas zonā ir pabeigti 57. panta 3. punktā paredzētie pasākumi, vai arī dzīvnieki ir pārvesti tieši uz kautuvi saskaņā ar 3. punktā vai 4. punktā d) apakšpunktā paredzētajiem nosacījumiem; un

b) uzņēmums darbojas stingrā veterinārā kontrolē;

c) uzņēmumā pārstrādā tikai svaigu gaļu, kas ražota no a) apakšpunktā minētajiem dzīvniekiem vai no dzīvniekiem, kas audzēti un/vai nokauti ārpus vakcinācijas zonas, vai 8. punktā minēto svaigo gaļu;

d) visai šādai svaigai gaļai ir veselības marķējums saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļu vai, citu pārnadžu gaļas gadījumā, Direktīvas 91/495/EEK I pielikuma III nodaļā paredzētais veselības marķējums, vai, maltas gaļas un gaļas izstrādājumu gadījumā, Direktīvas 94/65/EK I pielikuma VI nodaļā paredzētais veselības marķējums;

e) visā ražošanas procesā svaigu gaļu skaidri identificē, un to transportē un glabā atsevišķi no cita dzīvnieku veselības stāvokļa gaļas saskaņā ar šo direktīvu.

7. Svaigai gaļai, kas ražota no vakcinētiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem vai 1. punktā minētajā laikā nokautiem vakcinētu mātišu nevakcinētiem seropozitīviem pēcnācējiem, jābūt Direktīvā 2002/99/EK paredzētajam veselības marķējumam, un tā jāglabā un jāpārveda atsevišķi no gaļas, kam nav šāda marķējuma, un pēc tam tā aizzīmogotos konteineros jāpārved uz kompetentās iestādes norādītu uzņēmumu apstrādei saskaņā ar VII pielikuma A daļas 1. punktu.

8. Atkāpjoties no 7. punkta, svaigu gaļu un attīrītus subproduktus, kas ražoti no vakcinētiem lieliem un maziem atgremotājiem vai to seropozitīviem pēcnācējiem, var laist tirgū vakcinācijas zonā un ārpus tās ar šādiem nosacījumiem:

a) uzņēmums darbojas stingrā veterinārā kontrolē;

b) uzņēmumā pārstrādā tikai tādu svaigu gaļu, izņemot subproduktus, kurai veikta VIII pielikuma A daļas 1., 3. un 4. punktā aprakstītā apstrāde, vai svaigu gaļu, kas iegūta no ārpus vakcinācijas zonas audzētiem un/vai nokautiem dzīvniekiem;

c) visai šādai svaigai gaļai ir veselības marķējums saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma XI nodaļu vai, citu pārnadžu gaļas gadījumā, Direktīvas 91/495/EEK I pielikuma III nodaļā paredzētais veselības marķējums, vai, maltas gaļas un gaļas izstrādājumu gadījumā, Direktīvas 94/65/EK I pielikuma VI nodaļā paredzētais veselības marķējums;

d) visā ražošanas procesā svaigu gaļu skaidri identificē, un to transportē un glabā atsevišķi no cita dzīvnieku veselības stāvokļa gaļas saskaņā ar šo direktīvu.

9. Atkāpjoties no 7. punkta, svaigu gaļu, kas ražota no cūku dzimtas dzīvniekiem un to nevakcinētiem seropozitīviem pēcnācējiem laikā no izmeklēšanas sākuma līdz dienai, kad visā vakcinācijas zonā ir pabeigti 57. pantā paredzētie pasākumi un kad ir pagājuši vismaz 3 mēneši pēc pēdējā šajā zonā reģistrētā uzliesmojuma, var laist izcelsmes dalībvalsts tirgū vakcinācijas zonā un ārpus tās tikai ar šādiem nosacījumiem:

- a) uzņēmums darbojas stingrā veterinārā kontrolē;
- b) uzņēmumā pārstrādā tikai tādu svaigu gaļu, kuras izcelsme ir 57. panta 5. punkta nosacījumiem atbilstošās saimniecībās, vai svaigu gaļu, kas iegūta no dzīvniekiem, kas audzēti un nokauti ārpus vakcinācijas zonas;
- c) visai šādai svaigai gaļai jābūt veselības marķējumam, par kuru jālemj saskaņā ar Direktīvas 2002/99/EK 4. panta 3. punktu;
- d) visā ražošanas procesā svaigu gaļu skaidri identificē, un to transportē un glabā atsevišķi no cita dzīvnieku veselības stāvokļa gaļas saskaņā ar šo direktīvu.

10. Dalībvalsts, kas nav 9. punktā minētā dalībvalsts, var pieprasīt lēmumu saskaņā ar 89. panta 3. punktā paredzēto procedūru paplašināt 9. punktā minētās gaļas tirdzniecību uz tās teritoriju vai teritorijas daļu ar nosacījumiem, kas paredzami saskaņā ar minēto procedūru.

11. Par noteikumiem vakcinētu cūku dzimtas dzīvnieku svaigas gaļas, kas ražota pēc 9. punktā minētā laika posma, līdz saskaņā ar 61. pantu ir atgūts brīvas teritorijas statuss, nosūtīšanai no vakcinācijas zonas lemj saskaņā ar 89. panta 3. punktā paredzēto procedūru.

12. Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētās svaigās gaļas atbilstību 6. un 8. punktā paredzētajiem nosacījumiem un, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar 10. punkta noteikumiem, apstiprina kompetentā iestāde. Kompetentā iestāde pārbauda atbilstības kontroli, ko veic vietējā veterinārā iestāde, un, Kopienas iekšējās tirdzniecības gadījumā, dara zināmu citām dalībvalstīm un Komisijai to uzņēmumu sarakstu, kurus tā atzinusi šādi apstiprināšanai.

13. Atkāpjoties no 8. punkta, par īpašu veselības marķējumu, kuru nav iespējams sajaukt ar 8. punkta c) apakšpunktā un 9. punkta c) apakšpunktā minēto veselības marķējumu, laišanai tirgū īpašā izcelsmes dalībvalsts reģionā paredzētai svaigai atgremotāju gaļai, kam nav veikta apstrāde saskaņā ar VIII pielikuma A daļu, un maltai gaļai, un gaļas izstrādājumiem, kas ražoti no šādas gaļas, var lemt saskaņā ar 89. panta 3. punktā paredzēto procedūru.

14. Pienu un piena produktus, kas ražoti no vakcinētiem dzīvniekiem, var laist tirgū vakcinācijas zonā un ārpus tās ar nosacījumu, ka, atkarībā no tā, vai to galīgais izlietojums ir vai nav paredzēts cilvēku uzturā, tiem veikts vismaz viens no IX pielikuma A un B daļā minētajiem apstrādes veidiem. Šādu apstrādi veic uzņēmumā, kas atrodas vakcinācijas zonā, vai saskaņā ar 54. panta 4. līdz 7. punktu.

15. Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku svaigpiena paraugu savākšanai un pārvešanai no saimniecībām uzraudzības zonā, uz laboratoriju, kas nav mutes un nagu sērgas diagnostikai apstiprinātā veterinārā diagnostikas laboratorija, un piena pārstrādei šādās laboratorijās vajadzīga oficiāla atļauja, un tā pakļauta atbilstošiem pasākumiem, lai izvairītos no iespējamās mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanas.

16. Citu, nevis 6. līdz 11. un 13. līdz 15. punktā minēto dzīvnieku izcelsmes produktu laišana tirgū ir pakļauta 30., 31., 32. un 42. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

9. IEDAĻA

NO MUTES UN NAGU SĒRGAS UN INFEKCIJAS BRĪVAS TERITORIJAS STATUSA ATGŪŠANA

59. pants

No mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusa atgūšana

No mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas dalībvalsts vai tās reģiona statusu atgūst saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru, ņemot vērā 60. un 61. pantā minētos nosacījumus.

60. pants

Statusa atgūšana pēc mutes un nagu sērgas apkarošanas bez ārkārtas vakcinācijas palīdzības

1. Dalībvalsts vai dalībvalsts reģions, kas nodalīts saskaņā ar 45. pantu, atgūst savu agrāko no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusu pēc viena vai vairāku mutes un nagu sērgas uzliesmojumu kontroles un apkarošanas, neveicot vakcināciju, ar šādiem nosacījumiem:

a) ir pabeigti visi 36. un 44. pantā paredzētie pasākumi; un

b) izpildās vismaz viens no šiem nosacījumiem:

i) ir izpildīti attiecīgie OIE Dzīvnieku veselības kodeksa mutes un nagu sērgas nodaļas norādījumi ar jaunākajiem grozījumiem;

ii) ir pagājuši vismaz trīs mēneši kopš pēdējā reģistrētā mutes un nagu sērgas uzliesmojuma, un saskaņā ar III pielikumu veiktā klīniskā un laboratoriskā uzraudzība ir apstiprinājusi mutes un nagu sērgas vīrusa infekcijas neesamību attiecīgajā dalībvalstī vai reģionā.

2. Lēmumus par no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusa atgūšanu pieņem saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.

61. pants

Statusa atgūšana pēc mutes un nagu sērgas apkarošanas ar vakcinācijas palīdzību

1. Dalībvalsts vai dalībvalsts reģions, kas nodalīts saskaņā ar 45. pantu, atgūst savu agrāko no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusu pēc viena vai vairāku mutes un nagu sērgas uzliesmojumu kontroles un apkarošanas ar vakcinācijas palīdzību ar šādiem nosacījumiem:

a) ir pabeigti visi 36., 44., 54., 55., 56. un 57. pantā paredzētie pasākumi; un

b) izpildās vismaz viens no šiem nosacījumiem:

i) ir izpildīti attiecīgie OIE Dzīvnieku veselības kodeksa Mutes un nagu sērgas nodaļas norādījumi ar jaunākajiem grozījumiem;

ii) ir pagājuši vismaz trīs mēneši kopš pēdējā vakcinētā dzīvnieka nokaušanas, un ir veikta seroloģiskā uzraudzība saskaņā ar 70. panta 3. punktā noteiktajām pamatnostādnēm;

iii) ir pagājuši vismaz seši mēneši kopš pēdējā mutes un nagu sērgas uzliesmojuma vai ārkārtas vakcinācijas pabeigšanas, atkarībā no tā, kurš notikums bija vēlāk, un saskaņā ar 70. panta 3. punktā noteiktajām pamatnostādnēm veiktā seroloģiskā uzraudzība, kas balstīta uz mutes un nagu sērgas vīrusa nestrukturālu proteīnu antivielu noteikšanu, ir pierādījusi infekcijas neesamību vakcinētos dzīvniekos.

2. Lēmumus par no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusa atgūšanu pieņem saskaņā ar 89. panta

3. punktā minēto procedūru.

62. pants

No mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusa atgūšanas pasākumu grozījumi

1. Atkāpjoties no 60. panta, saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru var nolemt atcelt ierobežojumus atbilstoši šai direktīvai pēc tam, kad 36. un 44. pantā paredzētās prasības ir izpildītas un klīniskā un seroloģiskā uzraudzība ir pabeigta un apstiprinājusi mutes un nagu sērgas vīrusa infekcijas neesamību.

2. Atkāpjoties no 61. panta, saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru var nolemt atcelt ierobežojumus, kas piemēroti atbilstoši šai direktīvai, pēc tam, kad 56. pantā paredzētā klīniskā un seroloģiskā uzraudzība un 57. pantā paredzētie pasākumi ir pabeigti un apstiprinājuši mutes un nagu sērgas vīrusa infekcijas neesamību.

3. Neierobežojot 1. un 2. punktu, saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru var nolemt, ka nevienam pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku nepārvieta no dalībvalsts teritorijas vai reģiona, kurā uzliesmojusi mutes un nagu sērga, uz citu dalībvalsti, kamēr nav atgūts no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statuss saskaņā ar OIE Dzīvnieku veselības kodeksa nosacījumiem, ja vien šie dzīvnieki:

a) nav bijuši vakcinēti un nosūtīti tieši uz kautuvi tūlītējai nokaušanai vai;

b) ir bijuši izolēti vismaz 30 dienu pirms ielaišanas transportlīdzeklī, un tiem veikts seroloģisks tests mutes un nagu sērgas vīrusa strukturālu proteīnu antivielu atklāšanai, kas ar negatīvu rezultātu veikts paraugiem, kas ņemti 10 dienu pirms ielaišanas transportlīdzeklī.

4. Neierobežojot 2. punktu, saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru var nolemt, ka līdz tam, kad atgūts no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statuss, saskaņā ar OIE Dzīvnieku veselības kodeksa nosacījumiem pēc 57. pantā paredzēto pasākumu pabeigšanas, ar apmierinošiem rezultātiem samazina rādītāju uzraudzības zonai, kas atrodas apkārt 52. panta 2. punktā minētajai vakcinācijas zonai.

63. pants

Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku un no šādiem dzīvniekiem iegūtu Kopienas iekšējai tirdzniecībai paredzētu produktu sertifikācija

Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar šo direktīvu nepieciešamo papildu sertifikāciju Kopienas iekšējai tirdzniecībai ar pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem un no šādiem dzīvniekiem iegūtiem produktiem turpina, līdz saskaņā ar 60. un 61. pantu dalībvalsts vai dalībvalsts teritorija ir atguvusi no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusu.

64. pants

Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošana pēc tam, kad atgūts no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusa

1. Ir aizliegts pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, kas vakcinēti pret mutes un nagu sērgu, nosūtīt no vienas dalībvalsts uz citu dalībvalsti.

2. Atkāpjoties no 1. punktā minētā aizlieguma, saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru var nolemt noteikt īpašus pasākumus attiecībā uz pret slimību uzņēmīgo sugu vakcinētiem dzīvniekiem, kas tiek turēti zooloģiskajos dārzos un ir iekļauti savvaļas dzīvnieku saglabāšanas programmā, vai tiek turēti lauksaimniecības dzīvnieku resursu telpās, kuras kompetentās iestādes iekļāvušas šķirnes izdzīvošanai nepieciešamo dzīvnieku audzēšanas centru sarakstā, uz kuriem attiecas OIE Dzīvnieku veselības kodeksa nosacījumi.

III NODAĻA

PREVENTĪVI PASĀKUMI

10. IEDAĻA

LABORATORIJAS UN UZŅĒMUMI, KAS RĪKOJAS AR MUTES UN NAGU SĒRGAS VĪRUSU

65. pants

Laboratorijas un uzņēmumi, kas rīkojas ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) laboratorijas un uzņēmumus, kuros izpēti, diagnostikas vai ražošanas nolūkos rīkojas ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu, tā genomu, antigēniem vai vakcīnām, kas ražotas no šādiem antigēniem, stingri kontrolē kompetentās iestādes;

b) ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu izpēti un diagnostikas nolūkos rīkojas tikai apstiprinātās laboratorijās, kas uzskaitītas XI pielikuma A daļā;

c) ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu nolūkā ražot inaktivētus antigēnus vakcīnu ražošanai vai vakcīnas un veikt ar to saistīto izpēti rīkojas tikai apstiprinātos uzņēmumos un laboratorijās, kas uzskaitītas XI pielikuma B daļā;

d) šī panta b) un c) apakšpunktos minētās laboratorijas un uzņēmumi darbojas vismaz saskaņā ar XII pielikumā izklāstītajiem bioloģiskās drošības standartiem.

66. pants

Laboratoriju un uzņēmumu, kas rīkojas ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu, pārbaudes

Veterinārie eksperti no Komisijas sadarbībā ar dalībvalstu kompetentajām iestādēm veic izlases veida pārbaudes, lai pārliecinātos, vai XI pielikuma A un B daļā minētajās laboratorijās uz uzņēmumos piemērotās drošības sistēmas atbilst XII pielikumā izklāstītajiem bioloģiskās drošības standartiem.

67. pants

Grozījumi laboratoriju un uzņēmumu, kam atļauts rīkoties ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu, sarakstā

1. Uzņēmumu un laboratoriju sarakstu XI pielikuma A un B daļā var grozīt saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru, ņemot vērā 66. pantā paredzētās izlases veida pārbaudes.

2. Saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru uzņēmumu un laboratoriju sarakstu XI pielikuma A un B daļā regulāri atjaunina, pamatojoties uz dalībvalstu iesniegtu rakstisku informāciju.

68. pants

Valstu laboratorijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) laboratoriskās pārbaudes mutes un nagu sērgas noteikšanai veic laboratorijās, kuras kompetentās iestādes ir apstiprinājušas šādu pārbaudžu veikšanai;

b) laboratoriskās pārbaudes mutes un nagu sērgas vīrusa vai citu vezikulāro slimību vīrusu apstiprināšanai veic saskaņā ar 71. pantu viena no XI pielikuma A daļā uzskaitītajām laboratorijām;

c) viena no XI pielikuma A daļā uzskaitītajām laboratorijām ir norīkota kā valsts references laboratorija tajā dalībvalstī, kuras teritorijā tā atrodas, un ir atbildīga par diagnostikas standartu un metožu saskaņošanu dalībvalstīs;

d) valsts references laboratorija veic vismaz tās funkcijas un pienākumus, kas izklāstīti XV pielikumā;

e) šā punkta c) apakšpunktā minētā valsts references laboratorija darbojas saskaņoti ar 69. pantā paredzēto Kopienas references laboratoriju un it īpaši nodrošina attiecīgu paraugu nosūtīšanu Kopienas references laboratorijai.

2. Vienas dalībvalsts nacionālā references laboratorija, kas minēta šī panta 1. punkta c) apakšpunktā, var sniegt nacionālās references laboratorijas pakalpojumus vienai vai vairākām citām dalībvalstīm. Dalībvalstis, kuru teritorijā neatrodas neviena valsts references laboratorija, var izmantot valsts references laboratorijas pakalpojumus vienā vai vairākās citās dalībvalstīs.

Šo sadarbību padara oficiālu, noslēdzot savstarpēju vienošanos attiecīgo dalībvalstu kompetento iestāžu starpā, par ko paziņo Komisijai. Šādu sadarbību iekļauj īpašā slejā XI pielikuma A daļas tabulā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka šajā direktīvā paredzētos laboratoriskos izmeklējumus, pirmkārt, veic, lai apstiprinātu vai noliegtu mutes un nagu sērgu un izslēgtu citas vezikulārās slimības.

Ja ir apstiprināts mutes un nagu sērgas uzliesmojums un ir identificēts vīrusa serotips, nosaka šī vīrusa antigēnus saistībā ar references vakcīnu celmiem, vajadzības gadījumā ar Kopienas references laboratorijas palīdzību.

No mājlopiem ņemtus paraugus, kuros redzamas vezikulāras slimības pazīmes un kuriem mutes un nagu sērgas un, ja vajadzīgs, cūku vezikulārās slimības vīrusa pārbaudē iegūts negatīvs rezultāts, nosūta uz Kopienas references laboratoriju turpmākiem izmeklējumiem.

4. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts references laboratorija to teritorijā ir pienācīgi aprīkota un tai ir atbilstošs skaits apmācītu darbinieku, lai veiktu laboratoriskos izmeklējumus, kas nepieciešami saskaņā ar šo direktīvu.

69. pants

Kopienas references laboratorija

1. Kopienas references laboratoriju norīko, vienojoties ar attiecīgo laboratoriju, un saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru uz laiku, ko nosaka atbilstoši šai procedūrai.

2. Norīkojot Kopienas references laboratoriju, vispirms ņem vērā laboratorijas tehnisko un zinātnisko kompetenci, kā arī tajā strādājošā zinātniskā un tehniskā personāla pieredzi un izcilību.

3. Komisija Kopienas references laboratorijas norīkojumu pārskata noteiktā darbības laika beigās vai agrāk, ņemot vērā to, kā tā pilda XVI pielikumā precizētās Kopienas references laboratorijas funkcijas un pienākumus.

70. pants

Drošības normas un pamatnostādnes uzraudzībai, rīcības kodekss apstiprinātajām laboratorijām un uzņēmumiem, kas rīkojas ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu

1. Darbības rokasgrāmatu minimālajiem standartiem laboratorijām, kas rīkojas ar mutes un nagu sērgas vīrusu laboratorijas apstākļos un dzīvā organismā, var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Pamatnostādnes uzraudzībai, kas nepieciešama, lai atgūtu no mutes un nagu sērgas un infekcijas brīvas teritorijas statusu, var noteikt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Vienotu labas rīcības kodeksu drošības sistēmām, kas piemērotas XI pielikuma A un B daļā uzskaitītajos uzņēmumos un laboratorijās, var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

11. IEDAĻA

MUTES UN NAGU SĒRGAS DIAGNOSTIKA

71. pants

Normas un pārbaūžu metodes mutes un nagu sērgas diagnostikai un citu vezikulāro slimību atšķirīgai diagnostikai

1. Dalībvalstis nodrošina, ka valsts laboratorijas diagnostikai izmanto XIII pielikumā izklāstītās pārbaūžu metodes un normas.

2. Lēmumu attiecībā uz piemērotiem noteikumiem pietiekama daudzuma īpašu reaģentu vai diagnostikas testu pirksanai, uzglabāšanai un piegādei valsts laboratorijām ārkārtas gadījumā, jo īpaši attiecībā uz 56. panta 3. punktā paredzētajiem pasākumiem, var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Darbības rokasgrāmatu mutes un nagu sērgas diagnostikai un citu vezikulāro slimību, kas nav cūku vezikulārā slimība, atšķirīgai diagnostikai var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

12. IEDAĻA

ĀRKĀRTAS RĪCĪBAS PLĀNI UN REĀLĀ LAIKA TRAUKSMES MĀCĪBAS

72. pants

Ārkārtas rīcības plāni

1. Dalībvalstis izstrādā ārkārtas rīcības plānu, kurā precīzē valstu pasākumus, kas nepieciešami, lai uzturētu augsta līmeņa izpratni par mutes un nagu sērgu un sagatavotību tai, un vides aizsardzību, un mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā īstenojamais.

2. Ārkārtas rīcības plānā paredz pieeju telpām, aprīkojumam, personālam un atbilstošiem materiāliem, kas nepieciešami ātrai un efektīvai mutes un nagu sērgas uzliesmojuma apkarošanai, tas nodrošina koordināciju ar blakus esošajām dalībvalstīm un veicina sadarbību ar blakus esošajām trešām valstīm.

3. Ārkārtas rīcības plānā paredz pasākumus, kas jāīsteno situācijas attīstības sliktākajā gadījumā, kā minēts XVII pielikuma 12. punktā, un sniedz norādījumus par:

- a) vakcīnām, ko uzskata par vajadzīgām ārkārtas vakcinācijas gadījumā; un
- b) reģioniem, kuros ir apgabali ar augstu mājlopu populācijas blīvumu, ņemot vērā X pielikumā noteiktos kritērijus.

4. Ārkārtas vakcinācijas plāns nodrošina, ka ir veikti visi vajadzīgie pasākumi, lai uzliesmojuma gadījumā novērstu visu kaitējumu videi, kuru iespējams novērst, tajā pašā laikā nodrošinot augstāko slimības kontroles līmeni, un līdz minimumam samazinātu visu uzliesmojuma rezultātā radīto kaitējumu, jo īpaši, ja ir nepieciešams uz vietas apglabāt vai sadzināt mirušo vai nogalināto dzīvnieku liemeņus.

5. Ārkārtas rīcības plāna sastādīšanas kritērijiem un prasībām jābūt tādām, kā izklāstīts XVII pielikumā. Šos kritērijus un prasības var grozīt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru, ņemot vērā mutes un nagu sērgas īpašo raksturu un slimības kontrolē panākto progresu, un vides aizsardzības pasākumus.

6. Komisija pārbauda ārkārtas rīcības plānus, lai noteiktu, vai tie ļauj sasniegt 1. punktā paredzēto mērķi, un iesaka attiecīgajai dalībvalstij visus nepieciešamos grozījumus, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka šādi plāni ir saderīgi ar citu dalībvalstu plāniem.

7. Ārkārtas rīcības plānus apstiprina saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

8. Dalībvalstis nodrošina, ka par nozīmīgiem grozījumiem to apstiprinātos ārkārtas rīcības plānos nekavējoties paziņo Komisijai.

9. Pārskatītos ārkārtas rīcības plānus vēlāk var apstiprināt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā izmaiņas situācijā.

10. Jebkurā gadījumā ik pēc pieciem gadiem visas dalībvalstis atjaunina savus ārkārtas rīcības plānus, jo īpaši, ņemot vērā 73. pantā minētās reālā laika trauksmes mācības, un iesniedz tos Komisijai apstiprināšanai saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

73. pants

Reālā laika trauksmes mācības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar to apstiprinātiem ārkārtas rīcības plāniem un XVII pielikumu tiek veiktas reāla laika trauksmes mācības.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka, ja vien tas ir iespējams un noderīgi, reāla laika trauksmes mācības veic ciešā sadarbībā ar blakus esošo dalībvalstu vai trešo valstu kompetentajām iestādēm.

3. Par reāla laika trauksmes mācību galvenajiem rezultātiem dalībvalstis informē Komisiju. Šo informāciju Komisijai iesniedz kā tās informācijas daļu, kas prasīta Direktīvas 64/432/EEK 8. pantā.

13. IEDAĻA

75. pants

KONTROLES CENTRI UN EKSPERTU GRUPAS

Valsts/centrālie slimības kontroles centri — tehniskās prasības

74. pants

Valstu/centrālie slimības kontroles centri, to funkcijas un pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mutes un nagu sērgas uzliesmojumu gadījumā nekavējoties iespējams izveidot pilnībā funkcionējošu valsts/centrālo slimības kontroles centru.

2. Valstu/centrālie slimības kontroles centri vispirms vada un uzrauga vietējo slimības kontroles centru darbību saskaņā ar 76. pantu. Noteiktas funkcijas, kas sākotnēji ir valsts/centrālā slimības kontroles centra kompetencē, vēlāk var deleģēt vietējam slimības kontroles centram, kas darbojas Direktīvas 64/432/EEK 2. panta 2. punkta p) apakšpunktā paredzētajā administratīvajā līmenī vai augstākā līmenī ar nosacījumu, ka tas valsts slimības kontroles centram netraucē veikt savus uzdevumus.

3. Valsts/centrālais slimības kontroles centrs ir atbildīgs vismaz par šādām lietām:

- a) par vajadzīgo kontroles pasākumu plānošanu;
- b) tas nodrošina, ka vietējie slimības kontroles centri ātri un efektīvi īsteno šos pasākumus;
- c) par personāla un citu resursu nodošanu vietējo slimības kontroles centru rīcībā;
- d) par informācijas sniegšanu Komisijai, citu dalībvalstu kompetentajām iestādēm un citām valsts iestādēm, tai skaitā kompetentajām vides iestādēm un organizācijām, kā arī veterinārajām, lauksaimniecības un tirdzniecības organizācijām un iestādēm;
- e) par ārkārtas vakcinācijas kampaņas organizēšanu un vakcinācijas zonu norobežošanu;
- f) saziņu ar diagnostikas laboratorijām;
- g) saziņu ar kompetentajām vides iestādēm, lai koordinētu darbības veterinārās un vides drošības jomā;
- h) saziņu ar plašsaziņas līdzekļiem;
- i) saziņu ar izpildiestādēm, lai nodrošinātu īpašu tiesisko līdzekļu pienācīgu īstenošanu.

1. Dalībvalstis nodrošina, lai valsts/centrālajiem slimības apkarošanas centriem būtu visi vajadzīgie līdzekļi, tai skaitā personāls, telpas un aprīkojums, lai vadītu efektīvu apkarošanas kampaņu.

2. Šī panta 1. punktā minētie līdzekļi ietver vismaz šādus:

- a) ganāmpulku identificēšanas un dzīvnieku atrašanās vietas noteikšanas sistēmu, labāk datorizētu;
- b) visus piemērotos sakaru līdzekļus, tai skaitā telefonus, faksus un, ja iespējams, ierīces saziņai ar plašsaziņas līdzekļiem;
- c) sakaru sistēmu, kas ļauj apmainīties ar informāciju ar vietējiem slimības apkarošanas centriem, laboratorijām un citām attiecīgām organizācijām, labāk, datorizētu;
- d) kartes un citus informācijas avotus, ko var izmantot kontroles pasākumu vadīšanā;
- e) kopīgu dienas žurnālu visu ar mutes un nagu sērgas uzliesmojumu saistīto notikumu reģistrēšanai hronoloģiskā secībā, kas ļauj saistīt un koordinēt dažādas darbības;
- f) to valsts un starptautisko organizāciju un laboratoriju sarakstu, kuras skar mutes un nagu sērgas uzliesmojums un ar kurām šādā gadījumā sazinās;
- g) sarakstu ar darbiniekiem un citām personām, kuras mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā var nekavējoties izsaukt strādāt vietējos slimības apkarošanas centros, vai 78. pantā paredzētajām ekspertu grupām;
- h) kompetento vides aizsardzības iestāžu un organizāciju sarakstu, ar kurām jāsaazinās mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā;
- i) kartes, kurās norādītas attiecīgās pārstrādes vietas;
- j) to apstrādes un pārstrādes uzņēmumu sarakstus, kuriem atļauts apstrādāt vai pārstrādāt dzīvnieku liemeņus un dzīvniekizcēlsmes atkritumus un kurus var pilnvarot mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā, jo īpaši norādot to kompetenci, adresi un citu kontaktinformāciju;
- k) sarakstu, kurā iekļauti pasākumi, lai kontrolētu dezinfekcijas līdzekļu noteci, kā arī ķermeņu audu un šķidrumu pārvietošanas liemeņu sadalīšanās rezultātā apkārtējā vidē, īpaši jau virszemes un pazemes ūdeņos.

76. pants

Vietējie slimības kontroles centri, to izveidošana, funkcijas un pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka mutes un nagu sērgas uzliesmojumu gadījumā iespējams nekavējoties izveidot pilnībā funkcionējošus vietējos slimības kontroles centrus.
2. Dalībvalstis nodrošina, lai to ārkārtas rīcības plānu ietvaros tiktu pieņemti noteikumi par vietējo slimības kontroles centru iespējamajām atrašanās vietām, to organizāciju, personālu, izmitināšanu, ierīcēm un aprīkojumu, vadības sistēmām, sakaru līnijām un informācijas kanāliem.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka vietējie slimības kontroles centri darbojas ciešā saskaņā un sadarbībā ar valsts/centrālajiem slimības kontroles centriem, jo īpaši attiecībā uz 74. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzētajiem pasākumiem.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka vietējiem slimības kontroles centriem ir vajadzīgā organizācija, lai garantētu ātru īstenošanu šajā direktīvā paredzētajiem pasākumiem, kas piemērojami mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā.

77. pants

Vietējie slimības kontroles centri — tehniskās prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka vietējiem slimības kontroles centriem ir vajadzīgais personāls, ierīces un aprīkojums, un skaidra vadības struktūra un efektīva pārvalde, lai garantētu tādu pasākumu ātru īstenošanu, kas attiecas uz epidemioloģisko izmeklēšanu, vides aizsardzību, liemeņu no inficētajiem ganāmpulkiem pārstrādi, zonu oficiālu uzraudzību, izsekošanu, labturību un piespiedu kaušanu, tīrīšanu un dezinfekciju, un citu sanitāro pasākumu, ārkārtas vakcinācijas un visu citu stratēģisko lēmumu ātru īstenošanu.
2. Vietējiem slimības kontroles centriem ir vismaz:
 - a) viena telefona līnija, kas rezervēta saziņai ar valsts slimības kontroles centru, pieejamas telefona līnijas, pa kurām lauksaimnieki un citi lauku iedzīvotāji var iegūt nesenu, precīzu informāciju par veiktajiem pasākumiem;
 - b) lauka personāls, kura rīcībā ir vajadzīgie līdzekļi saziņai un visu vajadzīgo datu efektīvai vadībai;
 - c) reģistrācijas sistēma, labāk datorizēta, kas savienota ar valsts slimības kontroles centru un visām datu bāzēm, laboratorijām un citām organizācijām;

- d) kopīgs dienas žurnāls visu ar mutes un nagu sērgas uzliesmojumu saistīto notikumu reģistrēšanai hronoloģiskā secībā, kas ļauj saistīt un koordinēt dažādas darbības;
- e) jaunākais personu saraksts, ieskaitot privātos veterinārārstus un vietējās organizācijas katrā reģionā, ar kurām mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā var nekavējoties sazināties un iesaistīt;
- f) jaunākais saimniecību saraksts, kurām mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā var piemērot 15. un 18. panta noteikumus;
- g) jaunākais sadedzināšanas vai apglabāšanas vietu uzskaitījums dzīvniekiem, kuri nogalināti saskaņā ar šo direktīvu un kuri jāpārstrādā saskaņā ar Kopienas un valstu vides aizsardzības tiesību aktiem;
- h) jaunākais saraksts, kurā iekļautas katra reģiona kompetentās iestādes, kā arī vides aizsardzības organizācijas, ar kurām jāsazinās un kuras jāiesaista mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā;
- i) kartes, kurās norādītas piemērotas liemeņu apglabāšanas vieta, kas neradīs kaitējumu videi, jo sevišķi virszemes ūdeņiem un gruntsūdeņiem;
- j) apstrādes un apglabāšanas uzņēmumi, kam atļauts apstrādāt vai apglabāt dzīvnieku liemeņus un dzīvniekizcelsmes atkritumus;
- k) saraksts, kurā iekļauti pasākumi, lai kontrolētu dezinfekcijas līdzekļu noteci, kā arī ķermeņu audu un šķidrumu pārvietošanas liemeņu sadalīšanās rezultātā apkārtējā vidē, īpaši jau virszemes un pazemes ūdeņos.

78. pants

Ekspertu grupa

1. Dalībvalstis izveido pastāvīgi darbojošos ekspertu grupu, kas sastāv no epidemiologiem, veterinārmedicīnas zinātniekiem un virusologiem līdzsvarotā skaitā, kompetences saglabāšanai, lai palīdzētu kompetentajām iestādēm nodrošināt sagatavotību mutes un nagu sērgas uzliesmojumam.

Atkāpjoties no šī punkta pirmās daļas, dalībvalstis ar ierobežotu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku skaitu var noslēgt oficiālu vienošanos ar citām dalībvalstīm par savstarpēju palīdzību attiecībā uz ekspertu grupu. Šos pasākumus sīki izklāsta 72. pantā minētajos ārkārtas rīcības plānos.

2. Gadījumā, ja ir aizdomas par mutes un nagu sērgas uzliesmojumu, ekspertu grupa veic vismaz šādas darbības:

- a) izvērtē klīnisko ainu un epidemioloģisko situāciju;
- b) sniedz padomu attiecībā uz paraugu ņemšanu un analīzēm, kas vajadzīgas mutes un nagu sērgas diagnostikai, kā arī attiecībā uz papildus veicamajām darbībām un pasākumiem.

3. Mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā ekspertu grupa veic vismaz šādas darbības:

- a) vismaz references gadījumā un, ja nepieciešams, uz vietas veic klīniskās ainas izvērtēšanu un epidemioloģiskās izmeklēšanas analīzes, lai savāktu vajadzīgos datus, lai noteiktu:
 - i) infekcijas izcelsmi;
 - ii) infekcijas izraisītāja ievazāšanas datumu;
 - iii) iespējamo slimības izplatību;
- b) ziņo galvenajam veterinārārstam un valsts slimības kontroles centram;
- c) konsultē par izpēti, paraugu ņemšanu, testa procedūrām, kontroli un citiem piemērojamajiem pasākumiem un par īstenojamo stratēģiju, tai skaitā konsultē par bioloģiskās drošības pasākumiem 16. pantā minētajās saimniecībās vai ražotnēs un par ārkārtas vakcināciju;
- d) seko epidemioloģiskās izmeklēšanas gaitai un virza to;
- e) papildina epidemioloģiskos datus ar ģeogrāfisku, meteoroloģisku un cita veida vajadzīgu informāciju;
- f) analizē epidemioloģiskos datus un regulāri veic riska novērtēšanu;
- g) palīdz nodrošināt, ka, veicot dzīvnieku liemeņu un dzīvniekizcelsmes atkritumu pārstrādi, videi tiek nodarīts mazākais iespējamais kaitējums.

14. IEDAĻA

ANTIGĒNU UN VAKCĪNU BANKAS

79. pants

Valsts antigēnu un vakcīnu bankas

1. Ārkārtas rīcības plānu ietvaros dalībvalstis var izveidot vai uzturēt antigēnu un vakcīnu bankas tādu antigēnu un vakcīnu rezervju uzglabāšanai ārkārtas vakcinācijai, kas atļautas saskaņā ar Direktīvu 2001/82/EK.
2. Dalībvalstis var saglabāt uzņēmumus vakcīnu iesaiņošanai un uzglabāšanai ārkārtas vakcinācijas gadījumā.

3. Dalībvalstis nodrošina, ka antigēni un izgatavotās vakcīnas valsts antigēnu un vakcīnu bankās atbilst obligātajiem standartiem, kas noteikti Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai, attiecībā uz drošību, sterilitāti un nestrukturālo proteīnu sastāvu.

4. Tās dalībvalstis, kuras uztur valsts antigēnu un vakcīnu bankas, par uzglabājamiem antigēnu un vakcīnu krājumiem informē Komisiju. Šādu informāciju Komisijai iesniedz ik pēc 12 mēnešiem kā daļu no tās informācijas, kas prasīta Direktīvas 64/432/EEK 8. pantā. Ar informāciju par valsts antigēnu un vakcīnu bankā uzglabāto antigēnu vai atļauto vakcīnu daudzumu un apakštipiem apietas kā ar klasificētu informāciju, un to nekādā gadījumā npublicē.

80. pants

Kopienas antigēnu un vakcīnu banka

1. Kopienas antigēnu un vakcīnu banku izveido saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.
2. Komisija nodrošina, ka Kopienas koncentrētu inaktivētu antigēnu rezerves mutes un nagu sērgas vakcīnu ražošanai tiek glabātas Kopienas antigēnu un vakcīnu bankas telpās. Šim nolūkam par devu skaitu un mutes un nagu sērgas vīrusa antigēnu celmu daudzveidību un apakštipiem un, ja vajadzīgs, par saskaņā ar Direktīvu 2001/82/EK atļautajām vakcīnām, kas glabājas Kopienas antigēnu un vakcīnu bankā, lemj saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru, ņemot vērā 72. pantā paredzēto ārkārtas rīcības plānu ievaros paredzētās vajadzības un epidemioloģisko situāciju, vajadzības gadījumā pēc apspriešanās ar Kopienas references laboratoriju.
3. Ar informāciju par Kopienas antigēnu un vakcīnu bankā uzglabāto antigēnu vai atļauto vakcīnu daudzumu un apakštipiem apietas kā ar klasificētu informāciju, un to nekādā gadījumā npublicē.
4. Nosacījumi Kopienas antigēnu un atļauto vakcīnu rezervju izveidošanai un uzturēšanai, labāk, vismaz divu ražošanas uzņēmumu telpās nosaka līgumos, kas tiek slēgti Komisijas un ražošanas uzņēmumu starpā. Šādi līgumi ietver vismaz:

- a) nosacījumus koncentrētu inaktivētu antigēnu daudzumu un apakštipu piegādei;
- b) nosacījumus antigēnu un atļauto vakcīnu drošai uzglabāšanai;

c) garantijas un nosacījumus vakcīnu ātrai pagatavošanai, ražošanai, iepildīšanai pudelēs, marķēšanai un piegādei.

5. Šī panta 4. punkta a) līdz c) apakšpunktos paredzētos nosacījumus un garantijas var grozīt saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.

81. pants

Koncentrētu inaktivētu antigēnu piegāde un uzglabāšana

Komisija nodrošina, lai nolīgtais Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai piegādāto koncentrēto inaktivēto antigēnu ražotājs garantē tādus apstākļus mutes un nagu sērgas vīrusa koncentrētu inaktivētu antigēnu piegādei un uzglabāšanai, kas ir vismaz līdzvērtīgi XIV pielikuma 1. punktā noteiktajiem apstākļiem.

82. pants

Vakcīnas pagatavošana, ražošana, iepildīšana pudelēs, marķēšana un piegāde

1. Komisija nodrošina, lai nolīgtais Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai piegādāto koncentrēto inaktivēto antigēnu ražotājs garantē tādus apstākļus no 81. pantā minētajiem antigēniem ražotu vakcīnu pagatavošanai, ražošanai, iepildīšanai pudelēs, marķēšanai un piegādei, kas ir vismaz līdzvērtīgi XIV pielikuma 2. punktā noteiktajiem apstākļiem.

2. Izņēmuma gadījumā un, pienācīgi ņemot vērā epidemioloģisko situāciju, Komisijai ir atļauts vienoties par vajadzīgā skaita vakcīnu, kas ražotas no piemērotiem antigēniem, tūlītēju ražošanu, iepildīšanu, marķēšanu, pagaidu uzglabāšanu un piegādi.

83. pants

Pieeja Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai

1. Dalībvalstīm ir pieeja Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai pēc pieprasījuma iesniegšanas Komisijai.

Komisija Kopienas antigēnu un vakcīnu rezervju robežās nekavējoties vienojas par vajadzīgo vakcīnu daudzumu un apakštipu izgatavošanu, ražošanu, iepildīšanu, marķēšanu un piegādi, īpaši piemērojot 51. pantu.

2. Dalībvalstīm, kuras uztur valsts antigēnu un vakcīnu bankas, vai dalībvalstīm, kuras ir pievienojušās kādai starptautiskai antigēnu un vakcīnu bankai, ir tādas pašas tiesības un pienākumi attiecībā uz Kopienas antigēnu un vakcīnu banku kā citām dalībvalstīm, kurām nav šādu rezervju.

3. Ja tas ir Kopienas interesēs, Kopiena var piegādāt vai aizdot trešām valstīm antigēnus no Kopienas rezervēm vai vakcīnas, kas ražotas no šādiem antigēniem.

Neierobežojot Kopienas un trešo valstu starpā noslēgtos līgumus, trešām valstīm pieeju Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai atļauj saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru, ievērojot sīki izstrādātas vienošanās starp Komisiju un attiecīgo trešo valsti par finansiālo un tehnisko sadarbību, kas jāpieņem saskaņā ar minēto procedūru.

4. Pēc antigēna vai gatavas vakcīnas, kas ņemta no Kopienas rezervēm, izmantošanas Komisija nodrošina, ka izmantotais antigēns vai vakcīna tiek aizvietota iespējami drīz un saskaņā ar epidemioloģisko situāciju.

84. pants

Mutes un nagu sērgas vakcīnu pārbaude

1. Komisija ir atbildīga par neatkarīgu potenciālās iedarbības un nekaitīguma pārbažu organizēšanu no Kopienas antigēnu un vakcīnu bankā glabātajiem antigēniem ražotajām vakcīnām un vakcīnām, kas ražotas no citiem antigēniem un paredzētas izmantošanai Kopienas palīdzības ietvaros mutes un nagu sērgas kontroles pasākumu jomā trešās valstīs saskaņā ar 82. panta 2. punktu un 83. panta 3. punktu.

2. Šī panta 1. punktā minēto pārbažu veikšanai Komisija var izmantot neatkarīga Kopienas Koordinēšanas institūta pakalpojumus.

Ja vajadzīgs, Kopienas Koordinēšanas institūtu norīko un sīki izstrādātus noteikumus par tā funkcijām un pienākumiem un Kopienas finansiālo ieguldījumu pieņem saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Neierobežojot Kopienas tiesību aktos paredzētos potenciālās iedarbības, drošības un ražošanas procedūru standartus, no Kopienas antigēnu un vakcīnu bankā glabātajiem antigēniem ražotajās vakcīnas atbilst vismaz obligātajiem potenciālās iedarbības, drošības un ražošanas procedūru standartiem, kas noteikti Eiropas Farmakopejā, un attiecīgiem OIE Rokasgrāmatas noteikumiem.

15. IEDAĻA

MUTES UN NAGU SĒRGA CITĀS SUGĀS

85. pants

Papildu pasākumi mutes un nagu sērgas novēršanai un kontrolei

1. Neierobežojot Regulu (EK) Nr. 1774/2002 un nevienu īstenošanas tiesību aktu, dalībvalstis nodrošina, ka aizliegums izbarot pārtikas atkritumus saskaņā ar Kopienas un valstu tiesību aktiem ir piemērojams visiem dzīvniekiem, neatkarīgi no to izmantošanas vai vietas, kur šie dzīvnieki tiek turēti. Sīki izstrādātus noteikumus dalībvalstu piemērojamiem kontroles pasākumiem var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Sīki izstrādātus noteikumus mutes un nagu sērgas kontrolei 2. panta a) apakšpunkta otrajā teikumā minētajos dzīvniekos var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Tūlīt pēc tam, kad dalībvalsts kompetentā iestāde ir informējusi, ka ir aizdomas, ka ar mutes un nagu sērgu ir inficēti savvaļas dzīvnieki, tai jāveic visi atbilstošie pasākumi, lai apstiprinātu vai noliegtu slimības klātbūtni, veicot izmeklēšanu, tai skaitā arī laboratoriskās pārbaudes, visiem pret slimību uzņēmīgo sugu savvaļas dzīvniekiem, kas nošauti vai atrasti miruši. Par šādām aizdomām tā informē pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku īpašniekus un medniekus.

4. Tiklīdz dalībvalsts kompetentā iestāde ir saņēmusi apstiprinājumu par mutes un nagu sērgas sākotnējo saslimšanas gadījumu savvaļas dzīvniekos, tā nekavējoties piemēro XVIII - pielikuma A daļā paredzētos pasākumus, lai samazinātu slimības izplatību, un izstrādā plānu mutes un nagu sērgas apkarošanai saskaņā ar XVIII pielikuma B daļu. Par apstiprināto saslimšanas gadījumu tā informē pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku īpašniekus un medniekus.

IV NODAĻA

IZPILDES PASĀKUMI

86. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka noteikumus par sankcijām, ko piemēro par tādu valsts noteikumu pārkāpumiem, kas pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, un veic visus nepieciešamos pasākumus, lai

nodrošinātu to izpildi. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām. Dalībvalstis par šiem noteikumiem paziņo Komisijai, vēlākais, līdz 93. panta 1. punktā norādītajam datumam un nekavējoties ziņo tai par visiem turpmākiem grozījumiem, kas tos ietekmē.

87. pants

Procedūras īpašu pantu īstenošanai, turpmāku sīki izstrādātu šās direktīvas īstenošanas noteikumu pieņemšanai un pielikumu grozīšanai

1. Sīki izstrādātus 75. panta 2. punkta un 77. panta 2. punkta īstenošanas noteikumus var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Turpmākus sīki izstrādātus šās direktīvas īstenošanas noteikumus var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

3. Šās direktīvas pielikumus var grozīt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru vai, XI pielikuma gadījumā, saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.

88. pants

Procedūra ad hoc epidemioloģisko pasākumu noteikšanai

Ja, īstenojot šajā direktīvā paredzētos pasākumus, dalībvalsts nosaka, ka pasākums nav piemērots epidemioloģiskajai situācijai, vai, ja izrādās, ka mutes un nagu sērgas vīruss izplatās par spīti saskaņā ar šo direktīvu veiktajiem pasākumiem, saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru var pieņemt *ad hoc* lēmumu atļaut dalībvalstij īstenot alternatīvus pasākumus ar līdzvērtīgu epidemioloģisko ietekmi ierobežotā laika posmā, kas ir atbilstošs epidemioloģiskajai situācijai.

89. pants

Komitoloģija

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 178/2002.

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Šī lēmuma 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir 15 dienas.

4. Komiteja pieņem savu reglamentu.

V NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

90. pants

Direktīvas 92/46/EEK grozījumi

Padomes Direktīvas 92/46/EEK A pielikuma I nodaļas 4. punkta b) apakšpunktā svītro otro daļu.

91. pants

Atcelšana

1. Ar šo no 93. pantā minētā datuma atceļ Direktīvu 85/511/EEK, neierobežojot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz XIX pielikumā minētās transponēšanas un piemērošanas termiņiem, un 1989. gada 25. septembra Lēmumu 89/531/EEK par mutes un nagu sērgas vīrusa identificēšanas references laboratorijas statusa un tās funkciju noteikšanu⁽¹⁾ un 1991. gada 11. decembra Lēmumu 91/665/EEK par mutes un nagu sērgas vakcīnu Kopienas Koordinēšanas institūta statusa un tā funkciju noteikšanu⁽²⁾, kas pieņemti minētās direktīvas īstenošanai.

2. Atsauces uz atcelto Direktīvu 85/511/EEK uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un lasa saskaņā ar atbilstības tabulu XX pielikumā.

92. pants

Pārejas noteikumi

1. Pārejas noteikumus var pieņemt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru uz pieciem gadiem, sākot no šīs direktīvas spēkā stāšanās datuma.

2. Sešu mēnešu laikā pēc 94. pantā minētā datuma dalībvalstis Komisijai iesniedz grozītus ārkārtas rīcības plānus, lai ņemtu vērā 72. panta noteikumus.

Komisija šos ārkārtas rīcības plānus pārbauda, ņemot vērā šās direktīvas mērķus, un iesaka attiecīgajām dalībvalstīm visus grozījumus, kurus tā uzskata par vajadzīgiem, jo īpaši, lai nodrošinātu, ka šie plāni ir saderīgi ar citu dalībvalstu plāniem.

Šos grozītus ārkārtas rīcības plānus apstiprina saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

93. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai vēlākais līdz 2004. gada 30. jūnijam nodrošinātu atbilstību šai direktīvai. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās šos noteikumus piemēro no 2004. gada 1. jūlija.

Kad dalībvalstis nosaka šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kādā veidā izdarāmas šādas atsauces.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

94. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

95. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2003. gada 29. septembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. ALEMANNO

⁽¹⁾ OV L 279, 28.9.1989., 32. lpp.

⁽²⁾ OV L 368, 31.12.1991., 19. lpp.

I PIELIKUMS

UZLIESMOJUMA DEFINĪCIJA

Par uzliesmojumu paziņo, ja saimniecība atbilst vienam vai vairākiem no šādiem kritērijiem:

1. Mutes un nagu sērgas vīruss ir izolēts no dzīvnieka, no visiem produktiem, kas iegūti no šī dzīvnieka, vai no tā vides.
2. Pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvniekā novērotas mutes un nagu sērgai atbilstošas klīniskās pazīmes, un no šīs pašas epidemioloģiskās grupas dzīvnieka vai dzīvniekiem ņemtos paraugos ir atklāts un identificēts vīrusa antigēns vai vīrusa ribonukleīnskābe (RNS), kas raksturīga vienam vai vairākiem mutes un nagu sērgas vīrusa serotipiem.
3. Pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvniekā novērotas mutes un nagu sērgai atbilstošas klīniskās pazīmes, un tā kohortu dzīvniekam ir pozitīvs rezultāts testā uz mutes un nagu sērgas vīrusa strukturālu vai nestrukturālu proteīnu antivielu ar nosacījumu, ka iespējams izslēgt, ka seropozitivitātes iespējamais cēlonis ir iepriekšēja vakcinācija, caur mātes dzīvnieku iegūtas antivielas vai nespecifiskas reakcijas.
4. Vienam vai vairākiem mutes un nagu sērgas serotipiem atbilstoša vīrusa antigēns vai vīrusa RNS ir atklāts un identificēts paraugos, kas ņemti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, un dzīvnieki ir mutes un nagu sērgas vīrusa strukturālu vai nestrukturālu proteīnu antivielu pozitīvi ar nosacījumu, ka strukturālu proteīnu antivielu gadījumā iespējams izslēgt, ka seropozitivitātes iespējamie iemesli ir iepriekšēja vakcinācija, caur mātes dzīvnieku iegūtas antivielas vai nespecifiskas reakcijas.
5. Ir noteikta epidemioloģiska saite ar apstiprinātu mutes un nagu sērgas uzliesmojumu, un izpildās vismaz viens no šiem nosacījumiem:
 - a) mutes un nagu sērgas vīrusa strukturālu vai nestrukturālu proteīnu antivielu testā vienam vai vairākiem dzīvniekiem ir pozitīvs rezultāts ar nosacījumu, ka iespējams izslēgt, ka seropozitivitātes iespējamie iemesli ir iepriekšēja vakcinācija, caur mātes dzīvnieku iegūtas antivielas vai nespecifiskas reakcijas;
 - b) vienam vai vairākiem mutes un nagu sērgas serotipiem atbilstoša vīrusa antigēns vai vīrusa RNS ir atklāts un identificēts paraugos, kas ņemti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem;
 - c) vienā vai vairākos pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekos, atklājot seropārveidošanu no negatīviem uz pozitīviem rezultātiem mutes un nagu sērgas vīrusa strukturālu vai nestrukturālu proteīnu antivielu testā, ir konstatēti seroloģiski pierādījumi par aktīvu inficēšanos ar mutes un nagu sērgu, un iespējams izslēgt, ka seropozitivitātes iespējamie iemesli ir iepriekšēja vakcinācija, caur mātes dzīvnieku iegūtas antivielas vai nespecifiskas reakcijas.

Ja nevar saprātīgi gaidīt iepriekšējo seronegatīvo statusu, šīs seropārveidošanas atklāšana jāveic sapārotiem paraugiem, kas ņemti tiem pašiem dzīvniekiem divos vai vairākos gadījumos ar vismaz 5 dienu starpību strukturālu proteīnu gadījumā un ar vismaz 21 dienu starpību nestrukturālu proteīnu gadījumā;
 - d) mutes un nagu sērgai atbilstošas klīniskās pazīmes ir novērotas pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvniekā.

II PIELIKUMS

ZIŅOŠANA PAR SLIMĪBU UN TURPMĀKA EPIDEMIOLOĢISKĀ INFORMĀCIJA, KAS DALĪBVALSTIJ JĀSNIEDZ, JA APSTIPRINĀTA MUTES UN NAGU SĒRGA

1. Divdesmit četru stundu laikā pēc katra sākotnējā uzliesmojuma vai saslimšanas gadījumā 16. pantā minētajās telpās vai transportlīdzeklī attiecīgajai dalībvalstij, izmantojot Dzīvnieku slimību reģistra sistēmu, kas izveidota saskaņā ar Direktīvas 82/894/EEK 5. pantu, jāpaziņo:
 - a) nosūtīšanas datums;
 - b) nosūtīšanas laiks;
 - c) izcelsmes valsts;
 - d) slimības nosaukums un, attiecīgā gadījumā, vīrusa tips;
 - e) uzliesmojuma kārtas numurs;
 - f) uzliesmojuma tips;
 - g) ar šo uzliesmojumu saistīta uzliesmojuma atsaucē numurs;
 - h) reģions un ģeogrāfiskā saimniecības atrašanās vieta;
 - i) cits reģions, kuru skar ierobežojumi;
 - j) apstiprināšanas datums un apstiprināšanai izmantotā metode;
 - k) datums, kad radās aizdomas;
 - l) pirmās inficēšanās aptuvenais datums;
 - m) slimības izcelsme, ciktāl iespējams noteikt;
 - n) veiktie kontroles pasākumi.
2. Sākotnējā uzliesmojuma gadījumā vai saslimšanas gadījumos 16. pantā minētajās telpās vai transportlīdzeklī papildus 1. punktā minētajiem datiem attiecīgajai dalībvalstij jānosūta arī šāda informācija:
 - a) katras pret slimību uzņēmīgās sugas dzīvnieku skaits uzliesmojumā vai 16. pantā minētajās telpās vai transportlīdzeklī;
 - b) katrai sugai un tipam (vaislas, nobarošanas, kaujamajiem dzīvniekiem u.c.) — mirušo pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku skaits saimniecībā, kautuvē vai transportlīdzeklī;
 - c) katram tipam (vaislas, nobarošanas, kaujamajiem dzīvniekiem u.c.) — saslimstība un to pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku skaits, kuriem apstiprināta mutes un nagu sērga;
 - d) uzliesmojumā, kautuvē vai transportlīdzeklī nogalināto pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku skaits;
 - e) pārstrādāto un apglabāto liemeņu skaits;
 - f) attālums no uzliesmojuma līdz tuvākajai saimniecībai, kurā tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki;
 - g) ja mutes un nagu sērga ir apstiprināta kautuvē vai transportlīdzeklī, inficēto dzīvnieku vai liemeņu izcelsmes saimniecības vai saimniecību atrašanās vieta.
3. Sekundārā uzliesmojuma gadījumā, 1. un 2. punktā minētā informācija jānosūta Direktīvas 82/894/EEK 4. pantā minētajā termiņā.

4. Attiecīgā dalībvalsts nodrošina, ka pēc informācijas, kas sniedzama saistībā ar mutes un nagu sērgas uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu saimniecībā, kautuvē vai transportlīdzeklī saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, iespējami drīz nosūta rakstisku ziņojumu Komisijai un citām dalībvalstīm, kurā ietvertas vismaz šādas ziņas:
- a) datums, kurā saimniecībā, kautuvē vai transportlīdzeklī tika nogalināti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki un to liemeņi pārstrādāti;
 - b) paraugiem, kas ņemti pēc pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku nogalināšanas, veikto testu rezultāti;
 - c) ja piemēro 18. pantā paredzēto atkāpi, nogalināto un pārstrādāto pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku skaits un, attiecīgā gadījumā, to pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku skaits, kuri jānokauj vēlāk, un to nokaušanai noteiktais termiņš;
 - d) jebkura informācija attiecībā uz slimības iespējamo izcelsmi vai slimības izcelsmi, ja tā ir noskaidrota;
 - e) ja runa ir par mutes un nagu sērgas sākotnēju uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu kautuvē vai transporta līdzeklī — tā vīrusa ģenētiskais tips, kas izraisījis slimības uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu;
 - f) gadījumos, ja pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki ir nogalināti kontaktsaimniecībās vai saimniecībās, kurās ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, par kuriem ir aizdomas, ka tie ir inficēti ar mutes un nagu sērgas vīrusu — informāciju par:
 - i) nogalināšanas datumu un katras kategorijas pret slimību uzņēmīgo sugu nogalināto dzīvnieku skaitu katrā saimniecībā, un gadījumos, ja pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki kontaktsaimniecībās nav nogalināti, jāsniedz informācija par šāda lēmuma iemesliem;
 - ii) epidemioloģisko saikni starp mutes un nagu sērgas uzliesmojumu vai saslimšanas gadījumu un katru kontaktsaimniecību vai par iemesliem, kas radīja aizdomas par mutes un nagu sērgu katrā attiecīgajā saimniecībā;
 - iii) rezultātiem laboratoriskajām pārbaudēm, kas veiktas paraugiem, kas ņemti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem saimniecībās, un to, kad tie tika nogalināti.
5. Ja jebkāda iemesla dēļ īslaicīgi nedarbojas Dzīvnieku slimību reģistra sistēma, jāizmanto citi saziņas līdzekļi.
-

III PIELIKUMS

APSEKOŠANA

1. **Klīniskā pārbaude**

- 1.1. Saimniecībām jāveic visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku klīniskās pārbaudes uz mutes un nagu sērgas pazīmēm vai simptomiem.
- 1.2. Īpaša uzmanība jāpievērš dzīvniekiem, par kuriem pastāv liela varbūtība, ka tie ir bijuši pakļauti mutes un nagu sērgas vīrusam, īpaši, ja tie tikuši pārvadāti no riska saimniecībām vai bijuši ciešā saskarē ar personām vai aparātūru, kas bijuši ciešā saskarē ar riska saimniecībām.
- 1.3. Klīniskajā pārbaudē jāņem vērā mutes un nagu sērgas pārnēsāšana, tai skaitā 2. panta h) apakšpunktā minētais inkubācijas periods un veids, kādā tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki.
- 1.4. Sīki jāpārbauda attiecīgi saimniecībā turētie reģistri, īpaši ņemot vērā datus, ko dzīvnieku veselības nolūkos paredz Kopienas tiesību akti, un, ja iespējams, datus par saslimstību, mirstību un abortiem, klīniskiem novērojumiem, produktivitātes un barības uzņemšanas spējas izmaiņām, dzīvnieku pirkšanu vai pārdošanu, iespējami inficētu personu apmeklējumiem un citu svarīgu informāciju saistībā ar anamnēzi.

2. **Procedūras paraugu ņemšanai**

- 2.1. *Vispārīgi noteikumi*
 - 2.1.1. Seroloģisko paraugu ņemšanu veic:
 - 2.1.1.1. saskaņā ar epidemiologu grupas, kas izveidota 78. pantā minētās ekspertu grupas ietveros, ieteikumiem un,
 - 2.1.1.2. lai veicinātu izsekošanu un pierādījumu sniegšanu, ņemot vērā arī definīciju I pielikumā, iepriekšējās inficēšanās noliegšanai.
 - 2.1.2. Ja paraugus ņem, veicot slimības uzraudzību pēc uzliesmojuma, tad darbības nesāk, pirms nav pagājusi vismaz 21 diena kopš pret slimību uzņēmīgo sugu iznīcināšanas inficētajā(-ās) saimniecībā(-ās) un sākotnējās tīrīšanas un dezinfekcijas veikšanas, ja vien šajā pielikumā nav paredzēts citādi.
 - 2.1.3. Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku paraugus saskaņā ar šā pielikuma noteikumiem ņem katru reizi, kad uzliesmojumā iesaistītas aitas un kazas vai citi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, kas neizrāda skaidras klīniskās pazīmes, un jo īpaši, ja šie dzīvnieki ir bijuši izolēti no govīm un cūkām.
- 2.2. *Paraugu ņemšana saimniecībās*

Saimniecībās, ja ir aizdomas par mutes un nagu sērgas klātbūtni, bet nav klīnisko pazīmju, aitas un kazas, un (pēc epidemiologu grupas ieteikumiem) citi pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki jāpārbauda saskaņā ar paraugu ņemšanas protokolu, kas piemērots, lai noteiktu slimības izplatību līdz 5 % ar vismaz 95 % ticamību.

- 2.3. *Paraugu ņemšana aizsardzības zonās*
- Lai saskaņā ar 36. pantu panāktu 21. līdz 35. pantā paredzēto pasākumu atcelšanu, visas saimniecības aizsardzības zonas robežās, kurās aitas un kazas nav bijušas tiešā un ciešā saskarē ar govīm vismaz 21 dienu pirms paraugu ņemšanas, pārbauda saskaņā ar paraugu ņemšanas protokolu, kas piemērots, lai noteiktu slimības izplatību līdz 5 % ar vismaz 95 % ticamību.
- Tomēr, ja epidemioloģiskie apstākļi atļauj un jo īpaši, piemērojot 36. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētos pasākumus, kompetentās iestādes var izlemt, ka paraugus neņem agrāk nekā 14 dienas pēc pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku iznīcināšanas inficētajā(-ās) saimniecībā(-ās) un sākotnējās tīrīšanas un dezinfekcijas veikšanas ar nosacījumu, ka paraugus ņem saskaņā ar 2.3. punktu, izmantojot statistiskos parametrus, kas piemēroti, lai noteiktu slimības izplatību ganāmpulkā līdz 2 % ar vismaz 95 % ticamību.
- 2.4. *Paraugu ņemšana uzraudzības zonās*
- Saskaņā ar 44. pantu lai panāktu 37. līdz 43. pantā paredzēto pasākumu atcelšanu, pārbauda visas saimniecības uzraudzības zonas robežās, kurās jābūt aizdomām par mutes un nagu sērgas klātbūtni bez klīniskajām pazīmēm, īpaši, ja tajās tiek turētas aitas un kazas. Šīs apsekošanas nolūkā ir pietiekams daudzpakāpju paraugu ņemšanas modelis ar noteikumu, ka paraugus ņem:
- 2.4.1. no saimniecībām visās administratīvajās vienībās zonas robežās, kurās aitas un kazas nav bijušas tiešā un ciešā saskarē ar govīm vismaz 30 dienas pirms paraugu ņemšanas, un
- 2.4.2. no tik daudzām iepriekšminētām saimniecībām, cik vajadzīgs, lai ar vismaz 95 % ticamību atklātu vismaz vienu inficētu saimniecību, ja aptuvenā slimības izplatība bija 2 %, kas vienmērīgi sadalīta pa visu zonu, un
- 2.4.3. no tik daudzām aitām un kazām katrā saimniecībā, cik vajadzīgs, lai noteiktu slimības izplatību ganāmpulkā līdz 5 % ar vismaz 95 % ticamību, un no visām aitām un kazām, ja saimniecībā ir mazāk nekā 15 aitas un kazas.
- 2.5. *Paraugu ņemšana uzraudzībai*
- 2.5.1. Uzraudzībai ārpus zonām, kas izveidotas saskaņā ar 21. panta noteikumiem, un jo īpaši, lai pierādītu, ka nav inficēta aitu un kazu populācija, kas nav ciešā saskarē ar nevakcinētām govīm vai cūkām, piemēro uzraudzības nolūkiem OIE ieteikto paraugu ņemšanas protokolu vai paraugu ņemšanas protokolu, kas paredzēts 2.4. punktā, atšķirībā no 2.4.2. punkta, aptuveno slimības izplatību ganāmpulkā nosakot 1 %.
3. Saskaņā ar 2.2., 2.3. un 2.4.3. punktu aprēķināto paraugu skaitu palielina, lai ņemtu vērā izmantotā testa konstatēto diagnostisko jutību.
-

IV PIELIKUMS

TĪRĪŠANAS UN DEZINFEKCIJAS PRINCIPI UN PROCEDŪRAS

1. **Vispārīgi principi un procedūras**

- 1.1. Tīrīšanas un dezinfekcijas darbus, kā paredzēts 11. pantā, veic oficiālā pārraudzībā un saskaņā ar valsts pilnvarotā veterinārārsta sniegtiem norādījumiem.
- 1.2. Lai nodrošinātu mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu, lietojamos dezinfekcijas līdzekļus un to koncentrātus ir oficiāli atzinusi kompetentā iestāde.
- 1.3. Dezinfekcijas līdzekļu iedarbība nedrīkst būt vājināta ilgstošas uzglabāšanas rezultātā.
- 1.4. Dezinfekcijas līdzekļi un dezinfekcijas kārtība jāizvēlas, ņemot vērā apstrādājamo telpu, transportlīdzekļu un priekšmetu veidu.
- 1.5. Apstākļiem, kādos lieto attaukošanas un dezinfekcijas līdzekļus, jāgarantē, ka to efektivitāte netiek mazināta. Jo īpaši ir jāievēro ražotāja paredzētie tehniskie parametri, piemēram, spiediens, minimālā temperatūra un vajadzīgais saskares laiks. Dezinfekcijas līdzekļa iedarbība nedrīkst mazināties savstarpējā iedarbībā ar citām vielām, piemēram, ar attaukošanas līdzekļiem.
- 1.6. *Neatkarīgi no lietotā dezinfekcijas līdzekļa, piemēro šādus vispārējos noteikumus:*
 - 1.6.1. pakaiši un kūtsmēsli rūpīgi jāmērcē dezinfekcijas līdzeklī;
 - 1.6.2. pēc tam, kad noņemtas vai, ja iespējams, demontētas iekārtas vai instalācijas, kas savādāk traucētu efektīvas tīrīšanas un dezinfekcijas procedūras, visas iespējami inficētās virsmas un it īpaši zeme, grīda, rampas un sienas jāmazgā un jātīra, rūpīgi tīrot un beržot ar suku;
 - 1.6.3. tad jāturpina piemērot dezinfekcijas līdzekli, ievērojot minimālo saskares laiku, kas noteikts ražotāja ieteikumos;
 - 1.6.4. tīrīšanas darbos izmantotais ūdens jāiznīcina tā, lai novērstu jebkādu mutes un nagu sērgas vīrusa izplatības risku un saskaņā ar valsts pilnvarotā veterinārārsta norādījumiem.
- 1.7. Ja pēc dezinfekcijas mazgāšanu veic ar šķidrumu spiediena strūklu, jānovērš iepriekš notīrīto un dezinficēto daļu atkārtota inficēšana.
- 1.8. Jāveic arī iespējami inficētā aprīkojuma, iekārtu, priekšmetu vai nodalījumu mazgāšana, dezinfekcija vai iznīcināšana.
- 1.9. Tīrīšana un dezinfekcija, kas prasīta šīs direktīvas ietvaros, jādokumentē saimniecības reģistrā vai transporta līdzekļa žurnālā un, ja ir nepieciešams oficiāls apstiprinājums, to sniedz uzraudzību veicošais valsts pilnvarotais veterinārārsts.

2. **Īpašie noteikumi par tīrīšanu un dezinfekciju inficētajās saimniecībās**2.1. *Sākotnējā tīrīšana un dezinfekcija*

- 2.1.1. Dzīvnieku nogalināšanas laikā jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu vai līdz minimumam samazinātu mutes un nagu sērgas vīrusa izplatīšanos. Šajos pasākumos tostarp ietver pagaidu dezinfekcijas iekārtu uzstādīšanu, aizsargapģērba piegādi, dušu, izmantotā aprīkojuma, instrumentu un iekārtu attīrīšanu un strāvas padeves pārtraukšanu ventilācijas sistēmai.

- 2.1.2. Nogalināto dzīvnieku liemeņus jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli un jāaizvāc no saimniecības pārklātos un necaurlaidīgos konteineros pārstrādei un apglabāšanai.
- 2.1.3. Tiklīdz pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku liemeņi ir aizvesti pārstrādei un apglabāšanai, tās saimniecības daļas, kurās šos dzīvniekus izvietoja, un visas citu ēku, pagalmu u.c. daļas, kas inficētas nogalināšanas, nokaušanas vai pēcnāves apskates laikā, jāzsmidzina ar šim nolūkam apstiprinātiem dezinfekcijas līdzekļiem.
- 2.1.4. Visi audi vai asinis, kas var būt izlijušas kaušanas vai pēcnāves apskates laikā, un redzamas inficētas vielas ēkās, pagalmos, uz instrumentiem u.c., rūpīgi jāsavāc un jāapglabā kopā ar liemeņiem.
- 2.1.5. Izmantotais dezinfekcijas līdzeklis uz virsmas paliek vismaz 24 stundas.

2.2. Galīgā tīrīšana un dezinfekcija

- 2.2.1. Tauti un netīrumi jānovāc no visām virsmām, izmantojot attaukošanas līdzekli un nomazgājot ar aukstu ūdeni.
- 2.2.2. Pēc mazgāšanas ar aukstu ūdeni tās atkārtoti jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli.
- 2.2.3. Pēc septiņām dienām telpas vēlreiz jāpārstrādā ar attaukošanas līdzekli, jāzskalo ar aukstu ūdeni, jāzsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli un vēlreiz jāzskalo ar aukstu ūdeni.

3. Inficēto pakaišu, kūtsmēslu un pusšķidro mēslu dezinfekcija

- 3.1. Kūtsmēslu un izmantoto pakaišu cietā kārtā jāsakrauj kaudzē sakaršanai, labāk, uz 1 m³ kūtsmēslu pievienojot 100g granulētus neveldzētus kaļķus, visā kaudzē nodrošinot temperatūru vismaz 70°C, jāapsmidzina ar dezinfekcijas līdzekli un jāatstāj tā vismaz 42 dienas, kuru laikā kaudze vai nu jāpārsedz vai jāpārkrauj, lai nodrošinātu visu slāņu termisko apstrādi.
- 3.2. Kūtsmēslu un pusšķidro mēslu šķidrā daļa jāuzglabā vismaz 42 dienas pēc tam, kad tiem pievienots pēdējais infekciozais materiāls. Ja pusšķidrie mēsli ir stipri inficēti, vai nelabvēlīgi laika apstākļu dēļ šo laika posmu var pagarināt. Ja dezinfekcijas līdzeklis ir pievienots tā, lai pietiekami mainītu pH visā vielā, iznīcinot mutes un nagu sērgas vīrusu, šo laika posmu var saīsināt.

4. Īpaši gadījumi

- 4.1. Ja tehnisku vai drošības iemeslu dēļ tīrīšanas un dezinfekcijas procedūras nevar pabeigt saskaņā ar šo direktīvu, tad ēkas un iekārtas jāiztīra un jādezinficē, cik iespējams, lai izvairītos no riska izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu, un tajās vismaz 1 gadu nedrīkst izmitināt pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus.
- 4.2. Tomēr, atkāpjoties no 2.1. un 2.2. punkta, ja runa ir par saimniecībām ar āra aplokiem, tad kompetentā iestāde var noteikt īpašas tīrīšanas un dezinfekcijas procedūras, ņemot vērā saimniecības tipu un klimatiskos apstākļus.
- 4.3. Atkāpjoties no 3. punkta, kompetentā iestāde var noteikt īpašas vircas un kūtsmēslu tīrīšanas un dezinfekcijas procedūras saskaņā ar zinātniskiem datiem, ka procedūra nodrošina efektīvu mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu.

V PIELIKUMS

GANĀMPULKU ATJAUNOŠANA SAIMNIECĪBĀS

1. **Vispārēji principi**

1.1. Ganāmpulku atjaunošanu nesāk, kamēr nav pagājusi 21 diena pēc saimniecības galīgas dezinfekcijas pabeigšanas.

1.2. *Dzīvniekus ganāmpulku atjaunošanai var ievest tikai ar šādiem noteikumiem:*

1.2.1. dzīvnieki nenāk no teritorijām, kas pakļautas dzīvnieku veselības ierobežojumiem saistībā ar mutes un nagu sērgu;

1.2.2. kompetentajām iestādēm jāpierāda, ka ganāmpulku atjaunošanai paredzētajos dzīvniekos ir atklāti visi iespējami atlikušie ar mutes un nagu sērgas vīrusu inficētie dzīvnieki, govju vai cūku gadījumā, pamatojoties uz klīniskajām pazīmēm, vai citu pret mutes un nagu sērgu uzņēmīgo sugu gadījumā, 1.3. punktā precizētā novērošanas perioda beigās veicot laboratoriskus izmeklējumus;

1.2.3. lai ganāmpulku atjaunošanai paredzētajos dzīvniekos nodrošinātu pienācīgu imūnreakciju, kas minēta 1.2.2. punktā, dzīvniekiem:

1.2.3.1. vai nu jābūt ar izcelsmi un jānāk no saimniecības, kas atrodas teritorijā, kurā vismaz 10 km rādiusā ap šo saimniecību vismaz 30 dienu nav bijis mutes un nagu sērgas uzliesmojuma, vai

1.2.3.2. dzīvniekiem ar negatīviem rezultātiem jābūt veiktai pārbaudei, kas aprakstīta XIII pielikumā mutes un nagu sērgas antivielu noteikšanai, kas veikta pirms infekcijas ievazāšanas saimniecībā ņemtiem paraugiem.

1.3. *Neatkarīgi no lauksaimniecības veida, ko praktizē saimniecībā, reintrodukcijai jāatbilst šādām procedūrām:*

1.3.1. dzīvniekiem jābūt ievestiem visās attiecīgās saimniecības ražošanas vienībās un ēkās;

1.3.2. ja saimniecība sastāv vairāk nekā no vienas vienības vai ēkas, nav vajadzīgs veikt reintrodukciju visās vienībās vai ēkās vienā laikā.

Tomēr neviens pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieks nevar pamest saimniecību, kamēr visi reintroducētie dzīvnieki visās vienībās un ēkās neatbilst ganāmpulka atjaunošanas kritērijiem;

1.3.3. pirmajās 14 dienās pēc reintrodukcijas dzīvniekiem klīniskās pārbaudes jāveic ik pēc trim dienām;

1.3.4. laika posmā no 15. līdz 28. dienai pēc reintrodukcijas, dzīvniekiem klīniskā pārbaude jāveic vienu reizi nedēļā;

1.3.5. ne agrāk kā 28 dienas pēc pēdējās reintrodukcijas visi dzīvnieki klīniski jāpārbauda un jānoņem paraugi pārbaudei, lai atklātu mutes un nagu sērgas vīrusa antivielas, saskaņā ar III pielikuma 2.2. punktu.

1.4. Ganāmpulka atjaunošanas procedūru uzskata par pabeigtu, kad ar negatīviem rezultātiem ir pabeigti 1.3.5. punktā paredzētie pasākumi.

2. Pasākumu un atkāpju jomas paplašināšana

2.1. *Kompetentā iestāde var noteikt:*

- 2.1.1. kontroldzīvnieku izmantošanu, jo īpaši saimniecībās, kuras ir grūti iztīrīt un dezinficēt un sevišķi saimniecībās ar āra aplokiem. Sīkākus noteikumus kontroldzīvnieku izmantošanai var paredzēt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru;
- 2.1.2. papildu aizsardzības un kontroles pasākumus ganāmpulku atjaunošanas ietvaros.
- 2.2. Kompetentās iestādes var atkāpties no šā pielikuma 1.3.2. līdz 1.3.4. punktā paredzētajiem pasākumiem, ja ganāmpulku atjaunošanu veic, kad pagājuši trīs mēneši pēc pēdējā uzliesmojuma teritorijā ar rādiusu 10 km ap saimniecību, kurā tiek veikta ganāmpulku atjaunošana.

3. Ganāmpulku atjaunošana saistībā ar ārkārtas vakcināciju

- 3.1. Ganāmpulku atjaunošanu vakcinācijas zonā, kas izveidota saskaņā ar 52. pantu, veic vai nu saskaņā ar šā pielikuma 1. un 2. punktu vai saskaņā ar 58. panta 2. punktu vai 4. punkta a), c) un d) apakšpunktiem.
- 3.2. *Kompetentās iestādes var atļaut ganāmpulku atjaunošanu saimniecībās ārpus vakcinācijas zonas, kurās ir vakcinēti dzīvnieki, pēc 61. pantā paredzēto pasākumu pabeigšanas un ar šādiem nosacījumiem:*
 - 3.2.1. ganāmpulku atjaunošanai izmantoto vakcinēto dzīvnieku īpatsvars pārsniedz 75 %, šādā gadījumā ne agrāk kā 28 dienas pēc pret slimību uzņēmīgo sugu reintrodukcijas vakcinētos dzīvniekus izlases veidā pārbauda, lai atklātu nestrukturālu proteīnu antivielas, piemērojot III pielikuma 2.2. punktā paredzētos statistiskos parametrus un nevakinētiem dzīvniekiem — 1. punkta noteikumus; vai
 - 3.2.2. vakcinēto dzīvnieku īpatsvars nepārsniedz 75 %, šādā gadījumā nevakinētos dzīvniekus uzskata par kontrol-dzīvniekiem un piemēro 1. punkta noteikumus.

VI PIELIKUMS

ZIRGU DZIMTAS DZĪVNIEKU PĀRVIETOŠANĀS IEROBEŽOJUMI

1. **Minimālie pasākumi**

Ja saskaņā ar 10. pantu ir apstiprināts kaut viens mutes un nagu sērgas uzliesmojums, dalībvalstis nodrošina, lai zirgu dzimtas dzīvnieki netiek nosūtīti uz citām dalībvalstīm, ja vien tiem bez Lēmumos 93/623/EEK vai 2000/68/EK paredzētā identifikācijas dokumenta nav līdzī arī Direktīvas 90/426/EEK C pielikumā paredzētais veterinārais (veselības) sertifikāts.

2. **Ieteicamie papildu pasākumi**2.1. *Pasākumi izolētības laikā*

Gadījumā, ja kompetentās iestādes piemēro pilnīgu izolētību atbilstoši 7. panta 3. punktam, zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu ar 4. un 10. pantā noteiktajiem ierobežojumiem var atļaut tiem zirgu dzimtas dzīvniekiem, kam vajadzīga īpaša veterinārā aprūpe telpās, kurās neatrodas pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, ja izpilda šādus nosacījumus:

- 2.1.1. pieaicinātajam veterinārārstam ārkārtas situācija jādokumentē 24 stundas diennaktī, 7 dienas nedēļā;
- 2.1.2. jāstāda līgums par galamērķa kliniku;
- 2.1.3. pārvadājumu veikšanai vajadzīga kompetento iestāžu atļauja; kompetentajām iestādēm jābūt pieejamām 24 stundas diennaktī, 7 dienas nedēļā;
- 2.1.4. zirgu dzimtas dzīvniekam pārvadāšanas laikā jābūt līdzī identifikācijas dokumentam saskaņā ar Lēmumiem 93/623/EEK vai 2000/68/EK;
- 2.1.5. pieaicinātajam valsts pilnvarotajam veterinārārstam jābūt informētam par maršrutu līdz izvešanai;
- 2.1.6. zirgu dzimtas dzīvniekam jābūt apkoptam un apstrādātam ar dezinfekcijas līdzekli;
- 2.1.7. zirgu dzimtas dzīvnieki jāpārvadā īpašos zirgiem domātos transportlīdzekļos, kurus viegli atpazīt un kuri pirms un pēc lietošanas tiek iztīrīti un dezinficēti.

2.2. *Zirgu dzimtas dzīvnieku kontrole saistībā ar aizsardzības un uzraudzības zonām*

- 2.2.1. Pārvietojot zirgu dzimtas dzīvniekus ārpus aizsardzības un uzraudzības zonām, nav jāievēro nosacījumi, kuri pārsniedz tos, kas izriet no Direktīvas 90/426/EEK.
- 2.2.2. Pārvietojot zirgu dzimtas dzīvniekus aizsardzības un uzraudzības zonās, kas izveidotas saskaņā ar 21. pantu, jāievēro šādi nosacījumi:
 - 2.2.2.1. aizsardzības zonā var atļaut un ražotnēs uzraudzības zonā nedrīkst ierobežot tādu zirgu dzimtas dzīvnieku izmantošanu, kas tiek turēti saimniecībās aizsardzības un uzraudzības zonā, kur netur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, ievērojot atbilstošos tīrīšanas un dezinfekcijas pasākumus;
 - 2.2.2.2. zirgu dzimtas dzīvniekus bez ierobežojumiem var pārvadāt uz saimniecību, kurā netur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus;

- 2.2.2.3. izņēmuma gadījumos kompetentās iestādes var atļaut zirgu dzimtas dzīvnieku pārvadāšanu īpaši zirgiem paredzētos vai reģistrētos transportlīdzekļos no saimniecības, kurā netur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, uz citu saimniecību aizsardzības zonā, kurā tur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, veicot transportlīdzekļa tīrīšanu un dezinfekciju pirms dzīvnieku ieviešanas tajos un pirms galamērķa saimniecības pamešanas;
- 2.2.2.4. zirgu dzimtas dzīvnieku pārvietošanu var atļaut pa koplietošanas ceļiem, ganībās, kas pieder saimniecībām, kurās netur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, un treniņlaukumos.
- 2.2.3. Nav ierobežota zirgu dzimtas dzīvnieku spermas, olnīcu un embriju iegūšana no donordzīvniekiem tādās saimniecībās aizsardzības un uzraudzības zonā, kurās netur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, un zirgu dzimtas dzīvnieku spermas, olnīcu un embriju pārvadāšana zirgu dzimtas saņēmējiem dzīvniekiem saimniecībās, kurās netur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus.
- 2.2.4. Uz zirgu dzimtas dzīvnieku īpašnieku, veterinārārsta, apsēklotāja un kalēja apmeklējumiem saimniecībās, kurās tur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus un kas atrodas uzraudzības zonās, bet kas nav pakļautas 4. un 10. pantā paredzētajiem ierobežojumiem, attiecas šādi nosacījumi:
- 2.2.4.1. zirgu dzimtas dzīvniekus tur atsevišķi no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, un efektīvi netiek pieļauta iepriekšminēto personu piekļuve pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem;
- 2.2.4.2. visi apmeklētāji jāreģistrē;
- 2.2.4.3. apmeklētāju transportlīdzekļus un apavus tīra un dezinficē.
-

VII PIELIKUMS

PRODUKTU APSTRĀDE, LAI NODROŠINĀTU MUTES UN NAGU SĒRGAS VĪRUSA IZNĪCINĀŠANU

A DAĻA

Dzīvnieku izcelsmes produkti

1. Gaļas produkti, kam veikts vismaz viens no Direktīvas 2002/99/EK III pielikuma 1. tabulas pirmajā kolonnā paredzētajiem apstrādes veidiem.
2. Ādas, kas atbilst prasībām Regulas (EK) Nr. 1774/2002 20. pantā un VIII pielikuma VI nodaļas A daļas 2. punkta c) vai d) apakšpunktā.
3. Aitas vilnas, atgremotāju spalva un cūku sari, kas atbilst prasībām Regulas (EK) Nr. 1774/2002 20. pantā un VIII - pielikuma VI nodaļas A daļas 1. punktā.
4. Produkti, kas iegūti no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem un kuriem veikta:
 - a) vai nu termiska apstrāde hermētiski noslēgtā traukā ar F0 vērtību 3,00 vai vairāk; vai
 - b) termiska apstrāde, kurā iekšējā temperatūra vismaz 60 minūtes sasniedz vismaz 70 °C.
5. Pret slimību uzņēmīgo sugu asinis un asins pagatavojumi, ko izmanto tehniskos nolūkos, tai skaitā farmaceitiski līdzekļi, produkti *in vitro* diagnostikai un laboratorijas reaģenti, kuriem veikts vismaz viens no apstrādes veidiem, kas minēti Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma IV nodaļas B daļas 3. punkta e) apakšpunkta ii) daļā.
6. Kausēti cūku tauki un kausēti tauki, kam veikta Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma IV nodaļas B daļas 2. punkta d) apakšpunkta iv) daļā minētā termiskā apstrāde.
7. Lolojumdzīvnieku barība un košļājamās suņu rotaļlietas, kas atbilst prasībām Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma II nodaļas B daļas 2., 3. vai 4. punktā.
8. Nagaiņu medību trofejas, kas atbilst prasībām Regulas (EK) Nr. 1774/2002 VIII pielikuma VII nodaļas A daļas 1., 3. vai 4. punktā.
9. Dzīvnieku zarnas, kuras saskaņā ar Direktīvas 92/118/EEK I pielikuma 2. nodaļu ir iztīrītas, slīmētas un vai nu 30 dienas sālītas nātrija hlorīdā vai pēc slīmēšanas ir blanšētas vai kaltētas, un pēc apstrādes ir aizsargātas no atkārtotas inficēšanas.

B DAĻA

Produkti, kas nav dzīvnieku izcelsmes produkti

1. Salmi un lopbarība,
 - a) kam vai nu ir veikta:
 - i) tvaicēšana slēgtā kamerā vismaz 10 minūtes pie minimālās temperatūras 80 °C; vai
 - ii) apstrāde formalīna dūmos (formaldehīda gāzē), kas ražota kamerā, kas turēta noslēgta vismaz 8 stundas un pie minimālās temperatūras 19 °C, izmantojot komerciāla tipa šķīdumus ar koncentrāciju 35-40 %; vai arī
 - b) kas uzglabāta iepakota vai ķīpās zem pārsega ražotnēs, kuras atrodas ne tuvāk par 2 km no tuvākā mutes un nagu sērgas uzliesmojuma, un ko neizlaiž no ražotnes, pirms nav pagājuši vismaz trīs mēneši pēc 11. pantā paredzēto tīrīšanas uz dezinfekcijas pasākumu pabeigšanas, un, jebkurā gadījumā, ne agrāk kā pirms ierobežojumu atcelšanas aizsardzības zonā.

VIII PIELIKUMS

A DAĻA

Svaigas gaļas apstrāde1. *Atkaulota svaiga gaļa:*

gaļa, kas aprakstīta Direktīvas 64/433/EEK 2. panta a) apakšpunktā, kopā ar diafragmām, bet bez subproduktiem, kurai ir izņemti kauli un galvenie pieejamie limfas dziedzeri.

2. *Attīrīti subprodukti:*

- sirds, kam pilnībā izņemti limfmezgli, saistaudi un pielipušie tauki,
- aknas, kam pilnībā izņemti limfmezgli, pielipušie saistaudi un tauki,
- veseli košļāšanas muskuļi, kas iegriezti saskaņā ar Direktīvas 64/433/EEK I pielikuma VIII nodaļas 41. punkta a) apakšpunktu un no kuriem pilnībā izņemti limfmezgli, saistaudi un pielipušie tauki,
- mēles ar ādu un bez kauliem, skrimšļiem un mandelēm,
- plaušas, no kurām izņemtas trahejas un galvenie bronhi, un videnes un bronhu limfmezgli,
- citi subprodukti bez kauliem vai skrimšļiem, no kuriem ir pilnībā izņemti limfmezgli, saistaudi, pielipušie tauki un gļotāda.

3. *Nogatavināšana:*

- liemeņu nogatavināšana temperatūrā, kas augstāka par + 2 °C, vismaz 24 stundas,
- pH līmenis muguras garā muskuļa ribeņa daļas vidū fiksēts mazāk nekā 6,0.

4. *Lai izvairītos no infekcijas tālākas izplatības, jāpiemēro efektīvi pasākumi.*

B DAĻA

Papildu pasākumi, kas piemērojami svaigas gaļas ražošanai no pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem, kuru izcelsme ir uzraudzības zonā

1. Svaigu gaļu, izņemot subproduktus, kas paredzēta laišanai tirgū ārpus aizsardzības un uzraudzības zonas, ražo saskaņā ar vismaz vienu no šiem nosacījumiem:

a) *atgremotāju gadījumā:*

- i) dzīvniekiem ir veikta 24. panta 2. punktā paredzētā kontrole; un
- ii) gaļa ir pakļauta A daļas 1., 3. un 4. punktā paredzētajai apstrādei;

b) *visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku gadījumā:*

- i) dzīvnieki ir turēti saimniecībā vismaz 21 dienu un ir identificēti tā, lai varētu izsekot izcelsmes saimniecību; un
- ii) dzīvniekiem ir veikta 24. panta 2. punktā paredzētā kontrole; un

- iii) gaļa ir skaidri identificēta un aizturēta oficiālā uzraudzībā vismaz 7 dienas, un netiek laista apgrozībā, kamēr aizturēšanas laika beigās oficiāli nav noliegta visas aizdomas par inficēšanos izcelsmes saimniecībā ar mutes un nagu sērgas vīrusu;
 - c) visu *pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku gadījumā*:
 - i) dzīvnieki 21 dienu bijuši izolēti izcelsmes saimniecībā, un šajā laikā saimniecībā nav ievests neviens pret mutes un nagu sērgu uzņēmīgas sugas dzīvnieks; un
 - ii) dzīvniekiem 24 stundu laikā pēc ielaišanas [transportlīdzeklī] ir veikta 24. panta 2. punktā paredzētā kontrole; un
 - iii) paraugiem, kas ņemti saskaņā ar III pielikuma 2.2. punktā paredzētajām statistikas vajadzībām, 48 stundu laikā pēc iekraušanas ar negatīviem rezultātiem ir veikta pārbaude, lai atklātu mutes un nagu sērgas vīrusa antivielas; un
 - iv) gaļa uz 24 stundām ir aizturēta oficiālā uzraudzībā un nav laista apgrozībā, pirms atkārtotā dzīvnieku pārbaudē klīniskā apskatē izcelsmes saimniecībā nav noliegta inficētu vai iespējami inficētu dzīvnieku klātbūtne.
2. Attīrītus subproduktus marķē ar Direktīvā 2002/99/EK paredzēto veselības marķējumu, un tie ir pakļauti vienam no apstrādes veidiem, kas paredzēts šās direktīvas VII pielikuma A daļas 1. punktā.
3. Pārējie produkti ir pakļauti 32. pantā paredzētajai apstrādei.
-

IX PIELIKUMS

PIENA APSTRĀDE, LAI NODROŠINĀTU MUTES UN NAGU SĒRGAS VĪRUSA IZNĪCINĀŠANU

A DAĻA

Lietošanai pārtikā paredzēts piens un piena produkti

Tālāk minētos apstrādes veidus atzīst par tādiem, kas sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu pienā un piena produktos, kas paredzēti lietošanai uzturā. Jāveic vajadzīgie drošības pasākumi, lai pēc pārstrādes izvairītos no piena un piena produktu saskares ar jebkādu iespējamu mutes un nagu sērgas vīrusa avotu.

1. Pienam, kas paredzēts lietošanai pārtikā, jāveic vismaz viens no šiem apstrādes veidiem:
 - 1.1. sterilizācija pie F0 vērtības vismaz 3;
 - 1.2. ultrasterilizācija ⁽¹⁾;
 - 1.3. pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku ⁽²⁾, kas pienam ar pH, kas vienāds vai lielāks par 7,0, veicama divas reizes;
 - 1.4. pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku pienam ar pH, kas zemāks par 7,0;
 - 1.5. pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku, kas apvienota ar cita veida fizikālu apstrādi:
 - 1.5.1. vai nu pazeminot pH līmeni zem 6 vismaz vienu stundu; vai arī
 - 1.5.2. veicot papildu sildīšanu līdz 72 °C vai vairāk, kas apvienota ar žāvēšanu.
2. Piena produktiem vai nu jāveic viens no iepriekšminētajiem apstrādes veidiem, vai tie jāražo no piena, kas apstrādāts saskaņā ar 1. punktu.
3. Par jebkāda cita veida apstrādi lemj saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru, jo īpaši attiecībā uz svaigpiena produktiem, kam veic papildzinātu nogatavināšanu, tai skaitā, pazeminot pH līmeni zem 6.

B DAĻA

Piens un piena produkti, kas nav paredzēti lietošanai pārtikā, un piens un piena produkti dzīvnieku barībai

Tālāk minētos apstrādes veidus atzīst par tādiem, kas sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz mutes un nagu sērgas vīrusa iznīcināšanu pienā un piena produktos, kas nav paredzēti lietošanai uzturā vai ir paredzēti dzīvnieku barībai. Jāveic vajadzīgie drošības pasākumi, lai pēc pārstrādes izvairītos no piena un piena produktu saskares ar jebkādu iespējamu mutes un nagu sērgas vīrusa avotu.

1. Pienam, kas nav paredzēts lietošanai pārtikā, un pienam, kas paredzēts dzīvnieku barībai, jāveic vismaz viens no šiem apstrādes veidiem:
 - 1.1. sterilizācija pie F0 vērtības vismaz 3;

⁽¹⁾ UHT = Ultrasterilizācija – ultrasterilizācija pie 132 °C vismaz vienu sekundi.

⁽²⁾ HTST = Pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku – pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku pie 72 °C vismaz 15 sekundes vai līdzvērtīga pasterizācijas iedarbība, panākot negatīvu reakciju uz fosfatāzes testu.

- 1.2. ultrasterilizācija ⁽¹⁾, apvienota ar citu fizikālās apstrādes veidu, kas minēts vai nu 1.4.1. punktā, vai 1.4.2. punktā;
- 1.3. divkārtīga pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku ⁽²⁾;
- 1.4. pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku, kas apvienota ar cita veida fizikālu apstrādi:
 - 1.4.1. vai nu pazeminot pH līmeni zem 6 vismaz vienu stundu; vai arī
 - 1.4.2. veicot papildu sildīšanu līdz 72 °C vai vairāk, kas apvienota ar žāvēšanu.
2. Piena produktiem vai nu jāveic viens no iepriekšminētajiem apstrādes veidiem, vai tie jāražo no piena, kas apstrādāts saskaņā ar 1. punktu.
3. Sūkalas, kas izbarojamas pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem un ražotas no piena, kas apstrādāts atbilstoši 1. punktam, jāsavāc vismaz 16 stundas pirms piena sarecēšanas, un to pH līmenis jāfiksē kā <6,0 pirms vešanas uz saimniecībām, kurā tiek audzētas cūkas.

⁽¹⁾ UHT = Ultrasterilizācija – ultrasterilizācija pie 132 °C vismaz vienu sekundi.

⁽²⁾ HTST = Pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku – pasterizācija augstā temperatūrā uz īsu laiku pie 72 °C vismaz 15 sekundes vai līdzvērtīga pasterizācijas iedarbība, panākot negatīvu reakciju uz fosfatāzes testu.

X PIELIKUMS

KRITĒRIJI LĒMUMAM PIEMĒROT PROFILAKTISKO VAKCINĀCIJU UN VADLĪNIJAS ĀRKĀRTAS VAKCINĀCIJAS PROGRAMMĀM1. **Kritēriji lēmumam piemērot profilaktisko vakcināciju (*)**

Kritēriji	Lēmums	
	Par vakcinēšanu	Pret vakcinēšanu
Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku populācijas blīvums	Ļoti labi kvalitātes rādītāji	Zems
Dominējošās slimības skartās sugas	Cūkas	Atgremotāji
Iespējami inficētu dzīvnieku vai produktu izvešana no aizsardzības zonas	Pierādījums	Nav pierādījumu
Prognozējamā vīrusa izplatība no inficētajām saimniecībām pa gaisu	Augsta	Zema vai nav vispār
Piemērota vakcīna	Pieejama	Nav pieejama
Uzliesmojuma izcelsme (izsekojamība)	Nav zināma	Zināma
Uzliesmojumu izplatības likne	Strauji pieaug	Lēni pieaug
Uzliesmojumu sadalījums	Plašā teritorijā	Ierobežotā teritorijā
Sabiedrības reakcija uz kopējo slimības apkarošanas politiku	Spēcīga	Vāja
Reģionalizācijas pieņemšana pēc vakcinācijas	Jā	Nē

2. **Papildu kritēriji lēmumam ieviest ārkārtas vakcināciju**

Kritēriji	Lēmums	
	Par vakcinēšanu	Pret vakcinēšanu
Reģionalizācijas pieņemšana trešās valstīs	Zināma	Nav zināma
Konkurējošo kontroles stratēģiju ekonomiskais izvērtējums	Ja ir paredzams, ka kontroles stratēģija bez ārkārtas vakcinācijas novedīs pie ievērojami lielākiem mantiskiem zaudējumiem lauksaimniecības un nelauksaimniecības nozarēs	Ja ir paredzams, ka kontroles stratēģija ar ārkārtas vakcināciju novedīs pie ievērojami lielākiem mantiskiem zaudējumiem lauksaimniecības un nelauksaimniecības nozarēs

(*) Saskaņā ar Dzīvnieku veselības zinātniskās komitejas 1999. gada ziņojumu.

Kritēriji	Lēmums	
	Par vakcinēšanu	Pret vakcinēšanu
Ir paredzams, ka divus gadus pēc kārtas nevar efektīvi īstenot 24/48 stundu noteikumu ⁽¹⁾	Jā	Nē
Nopietna kopējās slimības apkarošanas politikas sociālā un psiholoģiskā ietekme	Jā	Nē
Apgabalā ar zemu mājlopu populācijas blīvumu ir lielas saimniecības, kas nodarbojas ar intensīvu lauksaimniecības dzīvnieku audzēšanu	Jā	Nē

⁽¹⁾ 24/48 stundu noteikums nozīmē:

- a) šīs direktīvas 10. pantā minētajās saimniecībā 24 stundu laikā pēc slimības apstiprinājuma nevar likvidēt inficētos ganāmpulkus, un
- b) iespējami inficētu dzīvnieku preventīvo nogalināšanu nevar efektīvi veikt ātrāk nekā 48 stundu laikā.

3. Definīcija apgabaliem ar augstu mājlopu populācijas blīvumu

- 3.1. Lemjot par veicamajiem pasākumiem šīs direktīvas piemērošanai, un jo īpaši par 52. panta 2. punktā paredzētajiem pasākumiem, dalībvalstis papildus rūpīgam epidemioloģiskam novērtējumam apsver apgabalu ar augstu mājlopu populācijas blīvumu definīcijas saskaņā ar 3.2. punktu, vai attiecīgā gadījumā saskaņā ar Direktīvas 2001/89/EK 2. panta u) apakšpunktu, un izmanto stingrāko definīciju.

Definīciju var grozīt, ņemot vērā jaunus zinātniskos pierādījumus, saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

3.2 3.2. Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki

Pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku gadījumā apgabals ar augstu mājlopu populācijas blīvumu ir ģeogrāfisks apgabals ar rādiusu 10 km ap saimniecību, kurā ir pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, kuri ir inficēti vai iespējami inficēti ar mutes un nagu sērgu, ja pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku blīvums ir lielāks nekā 1 000 dzīvnieki uz km². Attiecīgajai saimniecībai jāatrodas vai nu 2. panta s) apakšpunktā definētajā apakšreģionā, kur pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku blīvums ir lielāks nekā 450 dzīvnieki uz km², vai līdz 20 km attālumā no šāda apakšreģiona.

XI PIELIKUMS

A DAĻA

Sertificētas valsts laboratorijas, kuras var rīkoties ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu

Dalībvalsts, kurā atrodas laboratorija	Laboratorija	Dalībvalstis, kas izmanto laboratorijas pakalpojumus
Beļģija	Veterinārais un agroķīmijas zinātniskās izpētes centrs, CODA-CERVA-VAR, Uccle	Beļģija Luksemburga
Dānija	Dānijas Veterinārais institūts, Virusoloģijas departaments, Lindholma	Dānija Somija Zviedrija
Vācija	Bundesforschungsanstalt der Tiere für Viruskrankheiten, — Anstaltsteil Tübingen — Anstaltsteil Friedrich-Loeffler-Institut, Insel Riems	Vācija
Grieķija	Ινστιτούτο αφθώδους πυρετού, Αγία Παρασκευή Αττικής	Grieķija
Spānija	Laboratorio Central de Veterinaria Algete, Madrid	Spānija
Francija	Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA) — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie bovine et hygiène des viandes, Lyon — Laboratoire d'études et de recherches en pathologie animale et zoonoses, Maison-Alfort	Francija
Itālija	Istituto zooprofilattico sperimentale della Lombardia e dell'Emilia Romagna, Brescia	Itālija
Nīderlande	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad	Nīderlande
Austrija	Österreichische Agentur für Gesundheit und Ernährungssicherheit Veterinärmedizinische Untersuchungen Mödling	Austrija
Apvienotā Karaliste	Dzīvnieku veselības institūts, Pirbrighta	Apvienotā Karaliste Īrija Zviedrija Somija

B DAĻA

Sertificētas laboratorijas, kuras var rīkoties ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu vakcīnu ražošanas nolūkā

Dalībvalsts	Ražotājs
Vācija	Bayer AG, Köln
Francija	Merial, S.A.S., Laboratoire IFFA, Lyon
Nīderlande	CIDC-Lelystad, Central Institute for Animal Disease Control, Lelystad
Apvienotā Karaliste	<i>Merial, S.A.S., Pīrbraitas laboratorija, Pīrbraitā</i>

XII PIELIKUMS

**BIOLOĢISKĀS DROŠĪBAS STANDARTI LABORATORIJĀM UN UZŅĒMUMIEM, KAS RĪKOJAS AR
DZĪVU MUTES UN NAGU SĒRGAS VĪRUSU**

1. Laboratorijām un uzņēmumiem, kas rīkojas ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu, jāatbilst prasību minimumam, kas noteikts "Obligātajos standartos laboratorijām, kas strādā ar mutes un nagu sērgas vīrusu laboratorijas apstākļos un dzīvos organismos", kurus izveidoja Eiropas Komisija mutes un nagu sērgas kontrolei savā 26. sanāksmē Romā, 1985. gada aprīlī, un kuri grozīti 1993. gadā, vai jāpārsniedz šis minimums.
 2. Laboratorijām un uzņēmumiem, kas rīkojas ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu, jābūt pakļautiem vismaz divām pārbaudēm katros piecos gados, viena no pārbaudēm tiek veikta bez pieteikuma.
 3. Pārbaudes grupas sastāvā ir vismaz:
 - viens eksperts no Komisijas,
 - viens mutes un nagu sērgas eksperts,
 - viens neatkarīgs eksperts bioloģiskās drošības jautājumos laboratorijās, kas strādā ar mikrobioloģiski bīstamām vielām.
 4. Pārbaudes grupa iesniedz ziņojumu Komisijai un dalībvalstīm saskaņā ar Lēmumu 98/139/EK.
-

XIII PIELIKUMS

DIAGNOSTIKAS TESTI UN STANDARTI MUTES UN NAGU SĒRGAI UN CITU VEZIKULĀRO VĪRUSU SLIMĪBU DIFERENCIĀLDIAGNOSTIKAI

Šajā pielikumā “tests” norāda uz laboratoriskās diagnostikas procedūru un “standarts” – uz standarta reaktīvu, kas kļuvis par starptautiski akceptētu standartu pēc salīdzinošās pārbaudes procedūras, kas veikta vairākās dažādās laboratorijās.

A DAĻA

Diagnostikas testi

1. *Ieteicamās procedūras*

Diagnostikas testi, kas OIE Rokasgrāmatā (še turpmāk “OIE Rokasgrāmata”) aprakstīti kā starptautiskai tirdzniecībai “noteiktie testi”, ir standarta testi vezikulāro slimību diagnostikai Kopienā. Valsts laboratorijām jānosaka standarti un testi, kas ir vismaz tikpat stingri kā OIE Rokasgrāmatā noteiktie.

Komisija saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru var izlemt noteikt stingrākas testēšanas procedūras nekā OIE Rokasgrāmatā minētās.

2. *Alternatīvās procedūras*

Ir atļauts izmantot testus, kas OIE Rokasgrāmatā definēti kā “alternatīvie testi”, vai citus, OIE Rokasgrāmatā neietvertus testus ar nosacījumu, ka testa izpilde ir pierādījusi, ka tas atbilst OIE Rokasgrāmatā vai Kopienas tiesību aktu pielikumos (atkarībā no tā, kuri ir stingrāki) noteiktajai jutībai un specifiskajiem parametriem, vai pārsniedz tos.

Valsts laboratorijām, kas iegūst rezultātus valsts, Kopienas iekšējās vai starptautiskās tirdzniecības nolūkos, jāveic un jāuzglabā vajadzīgie testa pieraksti, kas pierāda testēšanas procedūru atbilstību attiecīgajām OIE vai Kopienas prasībām.

3. *Standarti un kvalitātes kontrole*

Valsts laboratorijas piedalās periodiskās Kopienas references laboratorijas organizētās standartizācijas un ārējās kvalitātes nodrošināšanas programmās.

Šādu programmu ietvaros Kopienas references laboratorija var ņemt vērā rezultātus, ko sasniegusi valsts laboratorija, kura saprātīgā laika posmā ir piedalījusies kvalitātes nodrošināšanas programmā, ko rīkojušas par ārējās kvalitātes nodrošināšanu vezikulāro vīrusu slimību diagnostikai atbildīgās starptautiskās organizācijas, piemēram, OIE, Apvienoto Nāciju Organizācijas Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (FAO) vai Starptautiskā atomenerģijas aģentūra.

Valsts laboratorijas īsteno iekšējās kvalitātes nodrošināšanas programmas. Šādu programmu specifiskāciju var noteikt saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru. Kamēr nav pieņemti sīki izstrādāti noteikumi, piemēro OIE Vadlīnijas laboratorijas kvalitātes novērtēšanai (OIE Standartu komisija, 1995.gada septembris).

Kvalitātes nodrošināšanas ietvaros valsts laboratorijas pierāda testu atbilstību regulārā lietošanā jutības un specifisko parametru prasībām, kas noteiktas OIE Rokasgrāmatā vai šīs direktīvas XIV pielikumā (atkarībā no tā, kuras ir stingrākas).

4. *Procedūras testu un standartu noteikšanai un pārskatīšanai vezikulāro vīrusu slimību diagnostikai*

Testus un procedūras vezikulāro vīrusu slimību diagnostikai nosaka saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

Komisija var apsvērt zinātniskus padomus, kas sniegti valstu laboratoriju sanāksmēs, kas jāorganizē Kopienas referenes laboratorijai.

5. *Atbilstības procedūra*

Datus no Kopienas referenes laboratorijas rīkotajām standartizācijas un ārējās kvalitātes nodrošināšanas programmām vērtē ikgadējās valstu laboratoriju sanāksmēs un paziņo Komisijai XI pielikuma A daļā noteiktā valstu laboratoriju saraksta pārskatīšanai.

Laboratorijām, kuru testi neatbilst noteiktajām jutības un specifisko parametru prasībām, Komisija pieprasa atbilstošā laikā posmā pielāgot savas procedūras, lai nodrošinātu šo prasību izpildi. Ja vajadzīgajā termiņā neizdodas pierādīt, ka ir sasniegts vajadzīgais profesionālās sagatavotības līmenis, Kopiena var neatzīt neviena pēc šī termiņa veiktā testa rezultātus.

6. *Paraugu atlase un pārvadāšana*

Lauka materiālu alikotvā daļa jāšūta uz vienu no XI pielikuma A daļā uzskaitītajām laboratorijām. Tomēr, ja šādi paraugi nav pieejami vai nav derīgi pārvadāšanai, ir pieņemams dzīvnieku vakcinācijas materiāls, kas iegūts no tām pašām saimnieku sugām, vai šūnu kultūru pavājinātas vakcīnas materiāls.

Jāsniedz dzīvnieku vakcinācijas materiāla vai šūnu kultūru pavājinātas vakcīnas materiāla vēsture.

Paraugus vezikulāro slimību diagnostikai var pārvadāt 4 °C temperatūrā, ja paredzamais pārvadāšanas laiks uz saņēmēju laboratoriju ir mazāks nekā 24 stundas.

Ezofagofaringālā šķidrums (ar kireti ņemtus) paraugus ir ieteicams pārvadāt virs sausā ledus vai šķidra slāpekļa, it īpaši, ja nevar izslēgt aizkavēšanos lidostās.

Ir nepieciešami īpaši piesardzības pasākumi materiāla drošai iesaiņošanai mutes un nagu sērgas aizdomu gadījumā, pārvadājot to gan valsts robežās, gan starp valstīm. Šie noteikumi galvenokārt ir domāti, lai nepieļautu noplūdi no traukiem vai trauku saplēšanu un inficēšanas risku, bet tie ir svarīgi arī, lai nodrošinātu, ka paraugi tiek nogādāti apmierinošā stāvoklī. Lai novērstu iespēju, ka no iepakojuma iztek ūdens, ieteicamāk ir lietot pakledu, nevis mīkstu ledu.

Pirms paraugu nosūtīšanas jāvienojas ar saņēmēju laboratoriju par iepriekšēju paziņojumu par sūtījuma ierašanos un jāsaņem tās piekrišana pieņemt paraugus.

Jānodrošina iesaistīto dalībvalstu importa un eksporta noteikumu ievērošana.

B DAĻA

Standarti

OIE Rokasgrāmatā minētie protokoli paredz standarta procedūras vīrusa izolēšanai, antivielu atklāšanai un vezikulāro slimību antivielu atklāšanai.

1. *Mutes un nagu sērga*

1.1. *Antigēnu atklāšana*

Standartus mutes un nagu sērgas vīrusa antigēnu atklāšanai nosaka saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru pēc konsultēšanās ar Kopienas referenes laboratoriju.

Visu septiņu serotipu standartizētas, inaktivēti anigēni ir iegūstami no OIE/FAO Pasaules mutes un nagu sērgas referenes laboratorijas (PRL).

Valstu laboratorijām jānodrošina, ka to antigēnu atklāšanas sistēma atbilst šiem obligātajiem standartiem. Vajadzības gadījumā tās saņem padomu no Kopienas referenes laboratorijas par šo antigēnu atšķaidījumiem, kas jālieto izteikti pozitīvu un vāji pozitīvu rezultātu iegūšanai.

1.2. Vīrusa izolēšana

Standartus mutes un nagu sērgas vīrusa atklāšanai nosaka saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru pēc konsultēšanās ar Kopienas referenes laboratoriju.

Mutes un nagu sērgas vīrusa izolātus var iegūt no PRL.

Valsts laboratorijas nodrošina, ka mutes un nagu sērgas vīrusa izolēšanai lietotās audu kultūru sistēmas ir jutīgas pret visiem serotipiem un celmiem, kuru diagnosticēšanas iespējas ir laboratorijai.

1.3. Nukleīnskābju atklāšanas metodes

Standartus mutes un nagu sērgas vīrusa RNS atklāšanai nosaka saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru pēc konsultēšanās ar Kopienas referenes laboratoriju.

Komisija var nodrošināt, ka turpmākai standartizācijai RNS noteikšanas metožu jutības salīdzinošo pārbaudi veic valsts laboratoriju starpā.

Komisija var nodrošināt, ka, ņemot vērā ar nukleīnskābju ilgstošu uzglabāšanu saistītās praktiskās grūtības, Kopienas referenes laboratorijā būs pieejami standartizēti kvalitātes nodrošināšanas reaģenti mutes un nagu sērgas vīrusa RNS noteikšanai.

1.4. Antivienu atklāšana (strukturālie proteīni)

Standartus mutes un nagu sērgas vīrusa antivienu atklāšanai nosaka saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru pēc konsultēšanās ar Kopienas referenes laboratoriju.

Standartizēti imūnserumi mutes un nagu sērgas vīrusa tipiem O1-*Manisa*, A22-*Iraq* un C-*Noville* ir noteikti "FAO XV etapa standartizācijas uzdevumos mutes un nagu sērgas antivienu atklāšanā" ("FAO Phase XV Standardisation Exercise in foot-and-mouth disease antibody detection"), 1998. gadā.

Komisija var nodrošināt, ka Kopienas referenes laboratorijas un valstu laboratoriju starpā veikto standartizācijas uzdevumu rezultātā tiek pieņemti standartserumi visiem galvenajiem mutes un nagu sērgas vīrusa variantiem. Standartserumus pieņems kā standartus valstu laboratoriju lietošanai Kopienā.

1.5. Antivienu atklāšana (nestukturālie proteīni)

Standartus mutes un nagu sērgas vīrusa antivienu atklāšanai nosaka saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru pēc konsultēšanās ar Kopienas referenes laboratoriju.

Komisija var nodrošināt, ka Kopienas referenes laboratorijas un valstu laboratoriju starpā veikto standartizācijas uzdevumu rezultātā tiek pieņemti standartserumi. Standartserumus pieņems kā standartus valstu laboratoriju lietošanai Kopienā.

2. Cūku vezikulārā slimība

Cūku vezikulārās slimības diagnostiku jāveic saskaņā ar Lēmumu 2000/428/EK.

3. *Citas vezikulārās slimības*

Vajadzības gadījumā Komisija var nodrošināt, ka standartus vezikulārā stomatīta vai cūku vezikulārās ekzantēmas laboratoriskajai diagnostikai nosaka saskaņā ar 89. panta 2. punktā minēto procedūru.

Dalībvalstis var uzturēt laboratorijas spēju diagnosticēt arī citas vezikulārās vīrusu slimības, kas nav mutes un nagu sērgas un cūku vezikulārā slimība, t.i., vezikulāro stomatītu un cūku vezikulāro ekzantēmu.

Valsts laboratorijas, kas vēlas uzturēt spēju diagnosticēt šos vīrusus, var iegūt standarta reaģentus no PRL Pīrbraitā vai attiecīgās OIE references laboratorijas.

XIV PIELIKUMS

KOPIENAS ANTIGĒNU UN VAKCĪNU BANKA

1. Nosacījumi Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai piegādāto koncentrēto, inaktivēto antigēnu piegādei un uzglabāšanai:
 - a) katrs antigēns sastāv no vienas homogēnas partijas;
 - b) katra partija ir sadalīta, lai to varētu uzglabāt divās dažādās ģeogrāfiskās vietās Kopienas antigēnu un vakcīnu bankas norādīto ražotņu pārziņā;
 - c) antigēns atbilst vismaz Eiropas Farmakopejas prasībām un attiecīgiem OIE Rokasgrāmatas noteikumiem;
 - d) visā ražošanas procesā saglabā labas ražošanas prakses principus, un tas ietver no glabāšanā esošajiem antigēniem pagatavotu vakcīnu uzglabāšanu un pabeigšanu;
 - e) ja šī punkta c) apakšpunktā minētajos tekstos nav paredzēts citādi, antigēnu attīra, lai atdalītu mutes un nagu sērgas vīrusa nestrukturālos proteīnus. Attīrīšana nodrošina vismaz, ka no šādiem antigēniem pagatavotajās vakcīnās atlikušais nestrukturālo proteīnu saturs nerada nosakāmus nestrukturālu proteīnu antivielu daudzumus dzīvniekos, kam veikta viena pirmreizējā un viena revakcinācija.
 2. Nosacījumi vakcīnu, kas pagatavotas no Kopienas antigēnu un vakcīnu bankai piegādātiem koncentrētiem, inaktivētiem antigēniem, ražošanai, pabeigšanai, iepildīšanai, marķēšanai un piegādei:
 - a) vakcīnas ātra pagatavošana no 81. pantā minētajiem antigēniem;
 - b) tādas drošas, tīras un efektīvas vakcīnas ražošana, kuras potenciālā iedarbība saskaņā ar Eiropas Farmakopejas noteiktiem testiem ir vismaz 6 PD50 un kura ir piemērota lietošanai atgremotāju un cūku ārkārtas vakcinācijas gadījumā;
 - c) spēja no glabāšanā esošiem koncentrētiem, inaktivētiem antigēniem pagatavot:
 - i) līdz vienam miljonam vakcīnas devu četru dienu laikā pēc Komisijas norādījumiem; un
 - ii) papildus līdz vienam miljonam vakcīnas devu 10 dienu laikā pēc Komisijas norādījumiem;
 - d) vakcīnas ātra iepildīšana, marķēšana un piegāde saskaņā ar īpašajām vajadzībām apgabalā, kurā jāveic vakcinācija.
-

XV PIELIKUMS

VALSTS LABORATORIJU FUNKCIJAS UN PIENĀKUMI

Šīs direktīvas 68. pantā minētajām valsts mutes un nagu sērgas un citu vezikulāro slimību laboratorijām ir šādas funkcijas un pienākumi:

1. Visām valsts laboratorijām, kuras rīkojas ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu, jādarbojas augstas drošības apstākļos, kas noteikti "Obligātajos standartos laboratorijām, kas strādā ar mutes un nagu sērgas vīrusu laboratorijas apstākļos un dzīvos organismos", kurus savā 26. sanāsmē Romā, 1985. gada aprīlī izstrādāja Eiropas Komisija mutes un nagu sērgas kontrolei un kuri grozīti 1993. gadā, Romā, ar 30. sanāksmes ziņojuma 6. pielikuma ii) punktu.
2. Valsts laboratorijām jāsniedz nepārtraukti vezikulāro vīrusu slimību diagnostikas pakalpojumi un jābūt aprīkotām un kvalificētām, lai ātri noteiktu sākotnējo diagnozi.
3. Valsts laboratorijām jātur visu mutes un nagu sērgas vīrusu serotipu inaktivēti standartcelmi un imūnserumi pret šiem vīrusiem, kā arī visi pārējie reaģenti, kas vajadzīgi ātrai diagnostikai. Visu laiku gatavībā jābūt atbilstošām šūnu kultūrām negatīvas diagnozes apstiprināšanai.
4. Valsts laboratorijām jābūt aprīkotām un kvalificētām, lai veiktu plaša mēroga seroloģisko uzraudzību.
5. Visos iespējamajos sākotnējos uzliesmojumos, saskaņā ar noteikto protokolu, attiecīgie paraugi jāsavāc un ātri jānogādā uz valsts laboratoriju. Ja ir paredzams mutes un nagu sērgas uzliesmojums, valsts laboratorija nodrošina, ka vietējos punktos gatavībā tiek uzglabāts aprīkojums un materiāli, kas vajadzīgi paraugu savākšanai un nogādāšanai uz valsts laboratoriju.
6. Antigēnu tipu un genomu īpašību noteikšana jāveic visiem vīrusiem, kas izraisījuši jaunus uzliesmojumus Kopienā. Ja ir vajadzīgās telpas, to var veikt valsts laboratorija. Pretējā gadījumā pie pirmās iespējas valsts laboratorijai vīrusa paraugs no sākotnējā uzliesmojuma jānosūta Kopienas references laboratorijai apstiprināšanai un sīkāku īpašību noteikšanai, tai skaitā konsultācijai par antigēnu saistību starp lauka celmu un vakcīnas celmiem Kopienas antigēnu un vakcīnu bankā. Tāda pati procedūra jāievēro attiecībā uz vīrusiem, ko valsts laboratorijas saņēmušas no trešām valstīm gadījumos, kad Kopienai, iespējams, ir izdevīgi noteikt vīrusa īpašības.
7. Valsts laboratorijām jāsniedz dati par slimību savas valsts veterinārajiem dienestiem, kuri šos datus sniedz Kopienas references laboratorijai.
8. Valsts laboratorijām jāsadarbojas ar Kopienas references laboratoriju, nodrošinot, ka valsts veterināro dienestu lauka nodaļu darbiniekiem apmācību ietvaros ir iespēja valsts laboratorijās redzēt mutes un nagu sērgas klīniskos gadījumus.
9. Valsts laboratorijas sadarbojas ar Kopienas references laboratoriju un citu valstu laboratorijām, lai izstrādātu uzlabotas diagnostikas metodes un apmainītos ar materiāliem un informāciju.
10. Valsts laboratorijas piedalās Kopienas references laboratorijas rīkotajās ārējās kvalitātes nodrošināšanas programmās un standartizācijas uzdevumos.
11. Valsts laboratorijas lieto testus un standartus, kas atbilst XIII pielikumā noteiktajiem kritērijiem vai pārsniedz tos. Valsts laboratorijas pēc pieprasījuma sniedz Komisijai datus, kas pierāda, ka izmantotie testi atbilst šīm prasībām vai pārsniedz tās.
12. Lai laicīgi noteiktu diagnozi un tātad kompetentās iestādes īstenotu kontroles pasākumus, valsts laboratorijām jābūt kompetentām, lai identificētu visu vezikulāro slimību vīrusus un encefalomiokardīta vīrusu.

13. Testu, piemēram, seroloģiskā testa veikšanā, kas neietver darbu ar dzīvu mutes un nagu sērgas vīrusu, valsts laboratorijas sadarbojas ar citām kompetento iestāžu norīkotām laboratorijām. Šīs laboratorijas neveic vīrusa noteikšanu paraugos, kas ņemti no iespējamajiem saslimšanas gadījumiem ar vezikulārajām slimībām. Šādām laboratorijām nav jāatbilst XII pielikumā minētajiem bioloģiskās drošības standartiem, bet tajās jābūt ieviestām procedūrām, kas nodrošina, ka efektīvi tiek novērsta mutes un nagu sērgas vīrusa iespējamā izplatīšanās.

Paraugi, kas sniedz nepārliecinošus rezultātus, jānosūta uz nacionālo references laboratoriju apstiprinošu testu veikšanai.

XVI PIELIKUMS

KOPIENAS MUTES UN NAGU SĒRGAS REFERENCES LABORATORIJAS FUNKCIJAS UN PIENĀKUMI

Šīs direktīvas 69. pantā minētās Kopienas mutes un nagu sērgas references laboratorijai ir šādas funkcijas un pienākumi:

1. *Nodrošināt sadarbību dalībvalstu valsts laboratoriju starpā un katrai dalībvalstij vajadzības gadījumā piedāvāt optimālas metodes mutes un nagu sērgas diagnosticēšanai mājlopos un citu vezikulāro vīrusu slimību diferenciālajai diagnosticēšanai, it īpaši:*
 - 1.1. regulāri saņemot lauka paraugus no dalībvalstīm un valstīm, kas ģeogrāfiski un komerciāli saistītas ar Eiropas Savienību pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku un no šiem dzīvniekiem iegūtu produktu tirdzniecības ziņā, lai globāli un reģionāli uzraudzītu slimības stāvokli, novērtētu un, ja iespējams, paredzētu ar vīrusa celmu rašanos saistīto risku un konkrētās epidemioloģiskās situācijas, un identificētu vīrusu, vajadzības gadījumā cieši sadarbojoties ar OIE norīkotām reģionālajām references laboratorijām un PRL;
 - 1.2. nosakot tipus un visas antigēnu un genomu īpašības vezikulārajiem vīrusiem no 1.1. punktā minētajiem paraugiem un šādu izmeklēšanu rezultātus nekavējoties paziņojot Komisijai, attiecīgajai dalībvalstij un valsts laboratorijai;
 - 1.3. veidojot un uzturot jaunāko vezikulāro vīrusu celmu krājumu;
 - 1.4. veidojot un uzturot jaunāko specifisko serumu krājumu pret vezikulāro vīrusu celmiem;
 - 1.5. konsultējot Komisiju par visiem jautājumiem, kas saistīti ar mutes un nagu sērgas vakcīnas celmu atlasīšanu un lietošanu.
2. *Atbalstīt valsts laboratoriju darbību, it īpaši:*
 - 2.1. uzglabājot un piegādājot valsts laboratorijām reaģentus un materiālus izmantošanai mutes un nagu sērgas diagnostikā, piemēram, vīrusus un/vai inaktivētus antigēnus, standartserumus, šūnu līnijas un citus standarta reaģentus;
 - 2.2. saglabājot speciālās zināšanas par mutes un nagu sērgas vīrusu un citiem attiecīgiem vīrusiem ātrai diferenciāldiagnostikas veikšanai;
 - 2.3. veicinot diagnostikas saskaņošanu un nodrošinot pārbaucēju kvalitāti Kopienā, Kopienas līmenī rīkojot un veicot periodiskus salīdzinošos pētījumus un ārējās kvalitātes nodrošināšanas programmas mutes un nagu sērgas diagnostikai un periodiski nosūtīt šādu pētījumu rezultātus Komisijai, dalībvalstīm un valsts laboratorijām;
 - 2.4. sadarbībā ar valsts laboratorijām un atbilstoši saskaņotajiem Kopienas references laboratorijas ikgadējiem darba plāniem veicot pētījumus ar mērķi izstrādāt uzlabotas slimības kontroles metodes.
3. *Sniegt informāciju un veikt tālāku apmācību, it īpaši:*
 - 3.1. vācot datus un informāciju par diagnostikas un diferenciāldiagnostikas metodēm, kas tiek izmantotas valsts laboratorijās, un nododot šo informāciju Komisijai un dalībvalstīm;

- 3.2. nosakot un īstenojot vajadzīgos pasākumus laboratoriskās diagnostikas ekspertu kvalifikācijas celšanai diagnostikas paņēmieni saskaņošanas nolūkā;
 - 3.3. vācot informāciju par mutes un nagu sērgas epidemioloģijas attīstības gaitu;
 - 3.4. organizējot ikgadējas tikšanās ar valsts laboratoriju pārstāvjiem, kurās pārskata diagnostikas paņēmienus un koordinācijas sekmes.
 4. Konsultējoties ar Komisiju, veikt eksperimentus un lauka izmēģinājumus uzlabotas mutes un nagu sērgas kontroles nolūkā.
 5. Nacionālo references laboratoriju ikgadējās tikšanās laikā pārskatīt XIII pielikuma saturu, kas nosaka testus un standartus mutes un nagu sērgas diagnostikai Eiropas Savienībā.
 6. Saskaņā ar šo pielikumu sadarboties ar kandidātvalstu nacionālajām references laboratorijām.
 7. Kopienas references laboratorija darbojas saskaņā ar atzītiem stingriem piesardzības pasākumiem, kā norādīts šās direktīvas XII pielikumā minētajos "Obligātajos standartos laboratorijām, kas strādā ar mutes un nagu sērgas vīrusu laboratorijas apstākļos un dzīvos organismos", kurus savā 26. sanāksmē Romā, 1985. gada aprīlī izstrādāja Eiropas Komisija mutes un nagu sērgas kontrolei un kuri grozīti 1993. gadā, Romā, ar 30. sanāksmes ziņojuma 6. pielikuma ii) punktu.
 8. Kopienas references laboratorija vajadzības gadījumā sniedz palīdzību Komisijai attiecībā uz slimības drošības pasākumiem, kas valsts laboratorijām jāveic mutes un nagu sērgas diagnostikas jomā.
-

XVII PIELIKUMS

KRITĒRIJI UN PRASĪBAS ĀRKĀRTAS RĪCĪBAS PLĀNIEM

Dalībvalstis nodrošina, ka ārkārtas rīcības plāni atbilst vismaz šādām prasībām:

1. Paredz nodrošināt likumos noteiktās tiesības, kas vajadzīgas ārkārtas rīcības plānu īstenošanai un ļautu veikt ātru un veiksmīgu slimības apkarošanas kampaņu.
2. Jāizstrādā noteikumi, lai nodrošinātu pieeju ārkārtas fondiem, budžeta līdzekļiem un finanšu resursiem, lai aptvertu visus mutes un nagu sērgas epizootijas apkarošanas aspektus.
3. Izveido vadības ķēdi, kas garantē ātru un efektīvu lēmumu pieņemšanas procesu mutes un nagu sērgas epizootijas apkarošanai. Centrālā lēmumu pieņemšanas vienība ir atbildīga par kontroles stratēģiju vispārējo vadību, un šajā vienībā ietilpst galvenais veterinārārsts.
4. Katrai dalībvalstij jābūt gatavībā uzliesmojuma gadījumā nekavējoties izveidot funkcionējošu slimības kontroles centru, kas koordinē visu centrālajā lēmumu pieņemšanas vienībā pieņemto lēmumu īstenošanu. Lai garantētu centra ātru izveidošanu, ieceļ pastāvīgu koordinatoru.
5. Ir pieejami sīki izstrādāti plāni, lai mutes un nagu sērgas uzliesmojumu gadījumā visas dalībvalstis varētu būt sagatavotas tūlītējai vietējo slimības kontroles centru izveidošanai, lai īstenotu slimības kontroles un vides aizsardzības pasākumus vietējā līmenī.
6. Dalībvalstis nodrošina sadarbību starp valsts slimības kontroles centru, vietējiem slimības kontroles centriem un kompetentajām vides aizsardzības iestādēm un organizācijām, lai garantētu, ka pasākumi veterinārās un vides drošības jautājumos tiek atbilstoši koordinēti.
7. Izveido pastāvīgi darbojošos ekspertu grupu, vajadzības gadījumā sadarbībā ar citām dalībvalstīm, lai uzturētu speciālās zināšanas un palīdzētu attiecīgajām iestādēm kvalitatīvi sagatavoties slimības gadījumiem.
8. Jāparedz atbilstoši līdzekļi, tai skaitā personāls, aprīkojums un laboratorijas, lai nodrošinātu ātru un efektīvu kampaņu.
9. Ir pieejama mūsdienīga slimības apkarošanas rokasgrāmata. Tajā sīki un visaptverošā un praktiskā veidā aprakstīti visi pasākumi, procedūras, norādījumi un kontroles pasākumi, kas jāizmanto mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā.
10. Ir sīki izstrādāti plāni ārkārtas vakcinācijai.
11. Personālu regulāri iesaista:
 - 11.1. apmācībās par klīnisko pazīmju, epidemioloģiskās izmeklēšanas un epizootisko slimību jautājumiem;
 - 11.2. reālā laika trauksmes mācībās, kuras veic šādi:
 - 11.2.1. divas reizes piecu gadu laikā, no kurām pirmā reize nav vēlāk kā trīs gadus pēc plāna apstiprināšanas; vai
 - 11.2.2. piecu gadu laikā pēc tam, kad smagas epizootiskas slimības uzliesmojums ir efektīvi kontrolēts un iznīcināts; vai
 - 11.2.3. vienas no abām 11.2.1. punktā minētajām mācībām aizvieto ar reālā laika mācībām par citām nopietnām sauszemes dzīvnieku epidēmiskām slimībām, kas nepieciešamas ārkārtas rīcības plānu ietvaros;

- 11.2.4. atkāpjoties no 11.2.1. punkta un ievērojot atbilstošos ārkārtas plāna noteikumus, dalībvalstis ar ierobežotu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku populāciju vienojas par dalību un ieguldījumu reālā laika mācībās, kas tiek veiktas blakus esošajās dalībvalstīs, un trauksmes mācībās attiecībā uz visiem pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem veic, kā paredzēts Direktīvas 2001/89/EK VII pielikuma g) punkts ii) apakšpunktā;
 - 11.3. apmācībās darbam ar sakaru tehniku, lai nodrošinātu kārtējās iestāžu, lauksaimnieku un veterinārārstu izglītošanas kampaņas.
 12. Ārkārtas rīcības plāni jā sagatavo, ņemot vērā līdzekļus, kas vajadzīgi, lai kontrolētu lielu skaitu uzliesmojumu īsā laika posmā, kurus izraisījuši dažādi antigēnu ziņā atšķirīgi serotipi vai celmi, kas, cita starpā, var būt vajadzīgs apzinātas mutes un nagu sērgas vīrusa noplūdes gadījumā.
 13. Neierobežojot veterināros noteikumus, ārkārtas rīcības plānus sagatavo, lai nodrošinātu, ka mutes un nagu sērgas uzliesmojuma gadījumā visas dzīvnieku liemeņu un dzīvniekizcelsmes atkritumu masveida apglabāšanas tiek veiktas, neapdraudot cilvēku veselību un izmantojot procedūras vai metodes, kas novērš visu kaitējumu videi, ko iespējams novērst, un it īpaši:
 - i) minimāli apdraudot augsni, gaisu, virszemes un pazemes ūdeņus, augus un dzīvniekus;
 - ii) radot minimālus traucējumus trokšņa vai smakas dēļ;
 - iii) radot minimālu kaitīgu ietekmi uz lauku ainavu vai īpašiem apskates objektiem.
 14. Šādi plāni ietver tādu vietu un uzņēmumu identifikāciju, kas ir atbilstoši dzīvnieku liemeņu un dzīvniekizcelsmes atkritumu apstrādei vai apglabāšanai uzliesmojuma gadījumā.
 15. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek informēti lauksaimnieki, lauku iedzīvotāji un iedzīvotāji vispār. Slimības skarto teritoriju iedzīvotājiem nodrošina tiešu un pieejamu sakaru iespējas (cita starpā, pa palīdzības līnijām), kā arī informāciju valsts un reģionālajos plašsaziņas līdzekļos.
-

XVIII PIELIKUMS

A DAĻA

Pasākumi gadījumā, ja apstiprināta mutes un nagu sērgas klātbūtne savvaļas dzīvniekos

1. Tiklīdz pret slimību uzņēmīgo sugu savvaļas dzīvniekos ir apstiprināts sākotnējais saslimšanas gadījums, lai samazinātu slimības izplatību, dalībvalsts kompetentā iestāde nekavējoties:
 - a) ziņo par sākotnējo saslimšanas gadījumu saskaņā ar II pielikumu;
 - b) epidemiologi. Ekspertu grupa palīdz kompetentajai iestādei:
 - i) pētīt epidemioloģisko situāciju un nosakot inficēto teritoriju saskaņā ar B daļas 4. punkta b) apakšpunktu;
 - ii) nosakot atbilstošus pasākumus, kas piemērojami skartajā teritorijā papildus c) un d) apakšpunktos minētajiem; šie pasākumi var ietvert medību atlikšanu un aizliegumu barot savvaļas dzīvniekus;
 - iii) izstrādājot apkarošanas plānus, kas iesniedzami Komisijai saskaņā ar B daļu;
 - iv) veicot pārbaudes, lai pārliecinātos par pasākumu efektivitāti, kas noteikti mutes un nagu sērgas apkarošanai inficētajā teritorijā;
 - c) nekavējoties nosakot oficiālu uzraudzību saimniecībām, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, noteiktā inficētajā teritorijā un it īpaši dod rīkojumu:
 - i) veikt oficiālu visu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku skaitīšanu visās saimniecībās. Īpašnieks pastāvīgi atjauno skaitīšanas datus; informāciju par skaitīšanas rezultātiem iesniedz pēc pieprasījuma, un to var pārbaudīt katrā pārbaudes reizē; tomēr attiecībā uz saimniecībām ar āra aplokiem, pirmo skaitīšanu var veikt, pamatojoties uz aprēķiniem;
 - ii) visus pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus saimniecībā, kas atrodas inficētajā teritorijā, turēt no aizgaldos vai citā vietā, kur tos iespējams izolēt no savvaļas dzīvniekiem. Savvaļas dzīvnieki nedrīkst piekļūt nekādiem materiāliem, kam pēc tam var būt saskare ar pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekiem saimniecībā;
 - iii) saimniecībā neievest vai no saimniecības neizvest nevienu pret slimību uzņēmīgas sugas dzīvnieku, izņemot, ja to atļāvusi kompetentā iestāde, ievērojot epidemioloģisko situāciju;
 - iv) pie ēku, kurās izmitināti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki, ieejām un izejām un pie pašas saimniecības ieejas un izejas lietot atbilstošus dezinfekcijas līdzekļus;
 - v) visām personām, kas nonāk saskarē ar savvaļas dzīvniekiem, veikt atbilstošus higiēnas pasākumus, lai samazinātu risku izplatīt mutes un nagu sērgas vīrusu, kas var ietvert pagaidu aizliegumu personām, kas bijušas saskarē ar savvaļas dzīvniekiem, ienākt saimniecībās, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki;
 - vi) visus mirušos vai slimos pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus ar mutes un nagu sērgas simptomiem pārbaudīt mutes un nagu sērgas klātbūtnes noteikšanai;
 - vii) nevienu savvaļas dzīvnieku daļu, neatkarīgi no tā, vai tie ir nošauti, vai atrasti miruši, kā arī materiālus vai aprīkojumu, kas var būt inficēts ar mutes un nagu sērgas vīrusu, neienest saimniecībā, kurā tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki;
 - viii) pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, to spermu, embrijus vai olšūnas neizvest no inficētās teritorijas Kopiesas iekšējās tirdzniecības nolūkā;

- d) nokārto, ka visus savvaļas dzīvniekus, kas nošauti vai atrasti miruši noteiktajā inficētajā teritorijā, apskata valsts pilnvarots veterinārārsts un pārbauda, lai apstiprinātu vai noliegtu mutes un nagu sērgu saskaņā ar uzliesmojuma definīciju 1 pielikumā. Savvaļas dzīvnieku liemeņus, kuriem ir pozitīvi rezultāti attiecībā uz mutes un nagu sērgu, pārstrādā oficiālā uzraudzībā. Ja šādas pārbaudes rezultāti izrādās negatīvi attiecībā uz mutes un nagu sērgu, dalībvalsts piemēro Direktīvas 92/45/EEK 11. panta 2. punktā noteiktos pasākumus. Daļas, kas nav paredzētas lietošanai pārtikā, apstrādā valsts uzraudzībā;
- e) nodrošina, ka mutes un nagu sērgas vīrusa izolāts ir pakļauts laboratorijas procedūrai, kas nepieciešama, lai identificētu vīrusa genotipu un tā antigēnu īpašības attiecībā uz esošajiem vakcīnas celmiem.
2. Ja saslimšanas gadījums ar mutes un nagu sērgu ir noticis dalībvalsts apgabalā tuvu citas dalībvalsts teritorijai, tad attiecīgās dalībvalstis sadarbojas, nosakot slimības kontroles pasākumus.
3. Atkāpjoties no noteikumiem 1. punktā, saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru var noteikt pasākumus, ja ar mutes un nagu sērgu ir saslimuši savvaļas dzīvnieki dalībvalsts teritorijā, kur plašās pret slimību uzņēmīgo sugu mājdzīvnieku turēšanas dēļ ir skaidrs, ka noteikumi 1. punktā nav piemērojami.

B DAĻA

Plāni mutes un nagu sērgas apkarošanai savvaļas dzīvniekos

1. Neierobežojot A daļā paredzētos noteikumus, dalībvalstis 90 dienu laikā pēc tam, kad apstiprināts sākotnējais saslimšanas gadījums ar mutes un nagu sērgu, iesniedz Komisijai rakstisku plānu par pasākumiem, kas veikti, lai apkarotu šo slimību teritorijā, kas definēta kā inficēta, un pasākumiem, kas piemēroti saimniecībām šajā teritorijā.
2. Komisija izskata plānu, lai noteiktu, vai tas ļauj sasniegt vēlamo mērķi. Plānu, vajadzības gadījumā ar grozījumiem, apstiprina saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru. Plānu vēlāk var grozīt vai papildināt, lai ņemtu vērā situācijas attīstību.

Ja minētie grozījumi attiecas uz inficētās teritorijas pārdefinēšanu, tad dalībvalstis nodrošina, lai Komisija un pārējās dalībvalstis nekavējoties tiktu informētas par minētajiem grozījumiem.

Ja grozījumi attiecas uz citiem plāna noteikumiem, tad dalībvalstis iesniedz grozīto plānu Komisijai pārbaudei un iespējamam apstiprinājumam saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.

3. Kad ir apstiprināti pasākumi, kas paredzēti 1. punktā minētajā plānā, tie aizvieto A daļā noteiktos sākotnējos pasākumus; par datumu lemj, tos apstiprinot.
4. Plānā, kas minēts 1. punktā, ietver informāciju par:
- a) epidemioloģisko izmeklēšanu rezultātiem un kontroli, kas veikta saskaņā ar A daļu, un slimības ģeogrāfisko sadalījumu;
 - b) definēto inficēto teritoriju attiecīgās dalībvalsts teritorijā.

Definējot inficēto teritoriju, kompetentā iestāde ņem vērā:

- i) veikto epidemioloģisko izmeklēšanu rezultātus un slimības ģeogrāfisko sadalījumu;
 - ii) savvaļas dzīvnieku populāciju teritorijā;
 - iii) vai pastāv nopietni dabīgi vai mākslīgi šķēršļi savvaļas dzīvnieku kustībai;
- c) ciešas sadarbības organizāciju savvaļas biologu, mednieku, medību organizāciju, savvaļas dzīvnieku aizsardzības dienestu un veterināro dienestu starpā (dzīvnieku veselība un sabiedrības veselība);

- d) informācijas kampaņu, kas jāorganizē, lai palielinātu mednieku izpratni par pasākumiem, kuri tiem jāpieņem slimības apkarošanas plāna ietvaros;
- e) īpašas pūles, kas veltītas, lai noteiktu skaitu un atrašanās vietas tādiem savvaļas dzīvnieku bariem, kam ir ierobežota saskare ar citiem savvaļas dzīvnieku bariem inficētajā teritorijā un tās tuvumā;
- f) šī punkta e) apakšpunktā minēto savvaļas dzīvnieku baru aptuveno skaitu un lielumu inficētajā teritorijā un tās tuvumā;
- g) īpašas pūles, kas veltītas, lai noteiktu infekcijas apmēru savvaļas dzīvniekos, izmeklējot savvaļas dzīvniekus, kas nošauti vai atrasti beigti, un veicot laboratoriskās pārbaudes, tajā skaitā epidemioloģiskos izmeklējumus pa vecuma grupām;
- h) pasākumus, kas noteikti, lai samazinātu slimības izplatību dēļ savvaļas dzīvnieku pārvietošanās un/vai saskares savvaļas dzīvnieku baru starpā; minētie pasākumi var ietvert medību aizliegumu;
- i) pasākumus, kas pieņemti, lai samazinātu savvaļas dzīvnieku populāciju un jo īpaši jaunu pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku populāciju;
- j) prasības, kas jāizpilda medniekiem, lai novērstu jebkādu slimības izplatību;
- k) paņēmienus savvaļas dzīvnieku, kas nošauti vai atrasti miruši, aizvākšanai, kas balstīta uz:
 - i) pārstrādi oficiālā uzraudzībā; vai
 - ii) valsts pilnvarota veterinārārsta pārbaudi un laboratoriskajām pārbaudēm saskaņā ar XIII pielikumu. Visu savvaļas dzīvnieku liemeņus, kuru rezultāti ir pozitīvu attiecībā uz mutes un nagu sērgu, pārstrādā oficiālā uzraudzībā. Ja šādas pārbaudes rezultāti ir negatīvi attiecībā uz mutes un nagu sērgu, dalībvalstis piemēro Direktīvas 92/45/EEK 11. panta 2. punktā noteiktos pasākumus. Daļas, kas nav paredzētas lietošanai pārtikā, pārstrādā oficiālā uzraudzībā;
- l) epidemioloģiskā izmeklēšana, ko veic visiem pret slimību uzņēmīgo sugu savvaļas dzīvniekiem, neatkarīgi no tā, vai tie ir nošauti, vai atrasti miruši. Izmeklēšanā ietilpst arī aptaujas anketas izpilde, kurā sniedz informāciju par:
 - i) ģeogrāfisko apgabalu, kurā dzīvnieks ir atrasts miris vai nošauts;
 - ii) datumu, kad dzīvnieks ir atrasts vai nošauts;
 - iii) personu, kura atradusi vai nošāvusi dzīvnieku;
 - iv) dzīvnieka vecumu un dzimumu;
 - v) ja nošauts – par simptomiem pirms nošaušanas;
 - vi) ja atrasts miris – par liemeņa stāvokli;
 - vii) laboratorijas atzinumu;
- m) uzraudzības programmām un aizsardzības pasākumiem, kas piemērojami saimniecībām, kurās tiek turēti pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieki un kuras atrodas noteiktajā inficētajā teritorijā un, vajadzības gadījumā, tās apkārtnē, tai skaitā transporta kustībai un pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvnieku pārvietošanai uz šo teritoriju un no tās; šiem pasākumiem jāietver vismaz aizliegums pārvietot pret slimību uzņēmīgo sugu dzīvniekus, to spermu, embrijus vai olšūnas no inficētās teritorijas Kopienas iekšējās tirdzniecības nolūkos;
- n) citiem kritērijiem, kas jāpiemēro, lai atceltu pasākumus, ko slimības apkarošanai veic noteiktajā teritorijā, un pasākumus, ko piemēro saimniecībām minētajā teritorijā;
- o) iestādi, kuras kompetencē ir par plāna izpildi atbildīgo dienestu uzraudzība un koordinācija;
- p) sistēmu, kas izveidota, lai saskaņā ar A daļas 1. punkta b) apakšpunktu norīkotā ekspertu grupa regulāri var pārskatīt slimības apkarošanas plāna rezultātus;

- q) slimības uzraudzības pasākumiem, kurus īsteno pēc tam, kad pagājuši vismaz 12 mēneši kopš pēdējā apstiprinātā saslimšanas gadījuma ar mutes un nagu sērgu savvaļas dzīvnieku vidū noteiktajā inficētajā teritorijā; minētie uzraudzības pasākumi ir spēkā vismaz 12 mēnešus un ietver vismaz tos pasākumus, kas jau ir īstenoti saskaņā ar g), k) un l) apakšpunktu.
5. Komisijai un pārējām dalībvalstīm reizi sešos mēnešos tiek nosūtīts ziņojums par epidemioloģisko situāciju noteiktajā teritorijā un par apkarošanas plāna rezultātiem.
6. Sīkāk izstrādātus noteikumus saistībā plānu noteikšanu mutes un nagu sērgas apkarošanai savvaļas dzīvnieku vidū var pieņemt saskaņā ar 89. panta 3. punktā minēto procedūru.
-

XIX PIELIKUMS

TERMIŅI TRANSPONĒŠANAI VALSTU TIESĪBU AKTOS

Direktīva	Transponēšanas termiņš
85/511/EEK	1987. gada 1. janvāris
90/423/EEK	1992. gada 1. janvāris

XX pielikums

KORELĀCIJAS TABULA

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
1. panta 1. punkta a) apakšpunkts	1. pants
1. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
1. panta 2. punkts	—
2. panta a) punkts	2. panta a) punkts
2. panta b) līdz h) punkti un l) līdz y) punkti	—
2. panta i) punkts	2. panta d) apakšpunkts
2. panta j) punkts	2. panta e) apakšpunkts
2. panta k) punkts	2. panta c) apakšpunkts
3. panta 1. punkta a) apakšpunkts	3. pants
3. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts	—
3. panta 2. punkts	—
4. panta 1. punkts	—
4. panta 2. punkts	4. panta 1.punkta pirmā daļa
4. panta 3. punkta pirmais teikums	4. panta 1. punkta otrā daļa
4. panta 3. punkta a) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas pirmā ievilkuma pirmā teikuma daļa
4. panta 3. punkta b) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas pirmā ievilkuma otrā teikuma daļa
4. panta 3. punkta c) apakšpunkts	—
4. panta 3. punkta d) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas otrais un trešais ievilkums
4. panta 3. punkta e) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas deviņtais ievilkums
4. panta 3. punkta f) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas desmitais ievilkums
4. panta 3. punkta g) apakšpunkts	—
5. panta 1. punkta a) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas piektais ievilkums

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
5. panta 1. punkta b) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas ceturtais ievilkums
5. panta 1. punkta c) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas septītais ievilkums
5. panta 1. punkta d) apakšpunkts	4. panta 1. punkta otrās daļas astotais ievilkums
5. panta 2. punkts	4. panta 1. punkta otrās daļas sestais ievilkums
5. panta 3. punkts	—
6. panta 1. punkts	4. panta 2. punkts
6. panta 2. punkts	—
7. pants	—
8. pants	—
9. pants	4. panta 3. punkts
10. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmais teikums	5. panta 2. punkta pirmais ievilkums
10. panta 1. punkta a) apakšpunkta otrais teikums	—
10. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmā daļa	5. panta 1. punkts
10. panta 1. punkta b) apakšpunkta otrā daļa	5. panta 3. punkts
10. panta 1. punkta c) apakšpunkta pirmā daļa	5. panta 2. punkta otrais un ceturtais ievilkums
10. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrais un trešais teikums	—
10. panta 1. punkta d) apakšpunkts	5. panta 2. punkta ceturtais un sestais ievilkums
10. panta 2. punkta a) apakšpunkts	5. panta 2. punkta septītais ievilkums
10. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
10. panta 2. punkta c) apakšpunkts	5. panta 2. punkta astotais ievilkums
11. panta 1. punkts	10. pants
11. panta 2. punkts	—
11. panta 3. punkts	—
11. panta 4. punkts	—

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
12. pants (attiecībā uz gaļu)	5. panta 2. punkta trešais ievilkums
12. pants (attiecībā uz citām vielām)	—
13. panta 1. punkts	5. panta 2. punkta devītais ievilkums un 7. pants
13. panta 2. punkts	—
14. pants	—
15. pants	—
16. pants	—
17. pants	—
18. panta 1. punkts	6. pants
18. panta 2. punkts	Lēmums 88/397/EEK
18. panta 3. punkts	6. panta 1. punkta otrā daļa
18. panta 4. punkts	—
19. panta 1. līdz 4. punkts	8. pants
19. panta 5. punkts	—
20. pants	6. panta 3. punkts
21. panta 1. punkts	—
21. panta 2. punkts	9. panta 1. punkts
21. panta 3. punkts	—
21. panta 4. līdz 6. punkts	—
22. panta 1. punkta a) apakšpunkts	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmais ievilkums
22. panta 1. punkta b) apakšpunkts	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta otrais ievilkums
22. panta 1. punkta c) apakšpunkts	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma pirmā teikuma daļa
22. panta 2. punkts	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta trešā ievilkuma otrā teikuma daļa
23. panta a) punkts	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta piektais līdz sestais ievilkums

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
23. panta b) punkts	—
23. panta c) punkts	—
23. panta d) punkts	—
24. panta 1. punkta a) apakšpunkts	—
24. panta 1. punkta b) līdz f) apakšpunkts	—
24. panta 2. punkta a) apakšpunkts	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta septītā ievilkuma pēdējā teikuma daļa
24. panta 2. punkta b) apakšpunkts	—
24. panta 2. punkta c) apakšpunkts	9. panta 2. punkta a) apakšpunkta ceturtais ievilkums
24. panta 2. punkta d) apakšpunkts	—
25. pants	—
26. pants	—
27. pants	—
28. pants	—
29. pants	—
30. pants	—
31. pants	—
32. pants	—
33. pants	—
34. pants	—
35. pants	—
36. panta 1. punkta a) apakšpunkts	9. panta 2. punkta b) apakšpunkta pirmais teikums
36. panta 1. punkta b) apakšpunkts	—
36. panta 2. punkts	9. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrais teikums
36. panta 3. punkts	—
37. panta 1. punkts	—

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
37. panta 2. punkts	9. panta 3. punkta a) apakšpunkts
38. panta 1. punkts	9. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma pirmā daļa
38. panta 2. punkta a) apakšpunkts	9. panta 3. punkta a) apakšpunkta otrā ievilkuma pēdējā daļa
38. panta 2. punkta b) līdz d) apakšpunkts	—
38. panta 3. punkts	—
38. panta 4. punkts	—
38. panta 5. punkts	—
39. pants	—
40. pants	—
41. pants	—
42. pants	—
43. pants	—
44. panta 1. punkta a) apakšpunkts	9. panta 3. punkta b) apakšpunkts
44. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkts	—
44. panta 2. punkts	—
45. pants	—
46. pants	—
47. panta 1. punkts	12. panta pirmais ievilkums
47. panta 2. punkts	—
48. pants	12. panta otrais un trešais ievilkums
49. panta a) punkts	13. panta 1. punkta pirmais ievilkums
49. panta b) punkts	13. panta 1. punkta trešais ievilkums
49. panta c) un d) punkts	—
50. panta 1. punkta a) apakšpunkts	13. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais teikums

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
50. panta 1. punkta b), c), un d) apakšpunkts	—
50. panta 2. punkts	—
50. panta 3. punkts	13. panta 3. punkta otrā daļa
50. panta 4. un 5. punkts	13. panta 3. punkta trešā daļa
50. panta 6. punkts	—
51. panta 1. punkts	13. panta 3. punkta pirmās daļas pirmais līdz sestais ievilkums
51. panta 2. punkts	—
52. pants	—
53. pants	—
54. pants	—
55. pants	—
56. pants	—
57. pants	—
58. pants	—
59. pants	—
60. pants	—
61. pants	—
62. pants	—
63. pants	—
64. pants	—
65. panta a), b) un c) punkts	13. panta 1. punkta otrais ievilkums
65. panta d) punkts	13. panta 1. punkta ceturtais ievilkums
66. pants	13. panta 2. punkta pirmā un otrā daļa
67. pants	13. panta 2. punkta otrā daļa
68. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts	11. panta 1. punkta pirmais ievilkums

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
68. panta 1. punkta c) un e) apakšpunkts	11. panta 1. punkta otrais un trešais ievilkums
68. panta 1. punkta d) apakšpunkts	—
68. panta 2., 3. un 4. punkts	—
69. pants	Padomes Lēmums 89/531/EEK
70. panta 1. punkts	—
70. panta 2. punkts	13. panta 2. punkta trešā daļa
71. pants	—
72. pants	Direktīvas 90/423/EEK 5. pants
73. pants	—
74. pants	—
75. pants	—
76. pants	—
77. pants	—
78. pants	—
79. panta 1. punkts	14. panta 1. punkta pirmās daļas teikuma otrā daļa
79. panta 2. punkts	14. panta 1. punkta trešās daļas teikuma otrā daļa
79. panta 3. punkts	—
79. panta 4. punkts	—
80. pants	Lēmums 91/666/EEK
81. pants	—
82. pants	—
83. pants	—
84. pants	Lēmums 91/665/EEK
85. pants	—

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
86. pants	—
87. pants	—
88. pants	—
89. pants	16. un 17. pants
90. pants	—
91. pants	—
92. panta 1. punkts	Direktīvas 90/423/EEK 6. pants
92. panta 2. punkta pirmā daļa	—
92. panta 2. punkta otrā un trešā daļa	Direktīvas 90/423/EEK 5. panta 4. punkts
93. pants	19. pants
94. pants	—
95. pants	20. pants
I pielikums	—
II pielikums	—
III pielikums	—
IV pielikums	—
V pielikums	—
VI pielikums	—
VII pielikums	—
VIII pielikums	—
IX pielikuma A daļa	—
IX pielikuma B daļa	—
X pielikums	—
XI pielikuma A daļa	B pielikums
XI pielikuma B daļa	A pielikums

Šī direktīva	Direktīva 85/511/EEK
XII pielikums	—
XIII pielikums	—
XIV pielikums	Lēmums 91/666/EEK
XV pielikums	—
XVI pielikums	Lēmums 89/531/EEK
XVII pielikums	Lēmums 91/42/EEK
XVIII pielikums	—
XIX pielikums	—
XX pielikums	—
Finanšu pārskats	—